Magyar
Munkásmozgalmi
Intézet
BUDAPEST
II. Fő u. 1

MUNKÁSMOZGALMI KÖNYVTÁRA

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Postás Dolgozó

IV. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM. A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA 1951 január 15.

HARC A BÉKÉÉRT

A világ dolgozó népeinek egyik legfontosabb kérdése napjainkban a béke és a háború kérdése. Minden becsületes, békét akaró ember, a dolgozók százmilliói látják — kivéve azokat, akik nem akarják látni —, hogy a dollármilliomosok, a halálgyárosok és lakájaik, uralmuk kiterjesztéséért, milliárdos profitjuk növeléséért újabb háború rémségeibe akarják taszítani az emberiséget.

Minden képzeletet felülmúl az a vadállati kegyetlenség,

gengszterizmus, amit Koreában, a többi gyarmati és félgyarmati népekkel és szerte az egész világon, a szabadság, a béke harcosai és elsősorban a kommunistákkal szemben művelnek és véghez visznek. Szent Bertalan éjszakáját, a fasizmus megsemmisítő haláltáborok és a német SS-hóhérok tettét, borzalmait felülmúlja az a pusztítás, tömeggyilkolás és mészárlás, amit az ENSZ lobogója alatt művelnek az amerikai légi és szárazföldi kalózok, banditák.

Mérhetetlen szenvedés

az osztályrésze ma Korea szabadságáért küzdő hős népének. Ezt a pusztítást, tömeggyilkolást akarják az imperialisták kiterjeszteni, intézményesíteni egy újabb világháborúban. Ezek a Trumanok, MacArthurok szövetkeznek, együttműködnek a japán háborús bűnös, tömeggyilkos tábornokokkal, a fasiszta német hadipar nagytőkéseivel, báróival.

A náci hadsereg egyik leghírhedtebb marsallja, Guderián, szervezi az új nyugatnémetországi Wehrmachtot, az új „szentszövetséget", az Atlanti Szövetség részére, a dolgozók milliónak szabadsága, a világ békéje, a Szovjetunió ellen.

A képmutatás, az elvetemültség szövetkezik a japán és német fasiszta hóhérokkal és szövetkezik, ha kell, a pokollal is, csak hogy az isten kegyelméből fakadó profit megmaradjon, növekedjen.

E háborús fenevadakkal szemben

a békét akaró százmilliók mind elszántabban harcolnak a béke megőrzéséért a Szovjetunió vezetésével. A Szovjetunióban folyó gigantikus természetátalakító munkálatokban, a szovjet nép mérhetetlen önbizalma és rendíthetetlen békeakarata nyilvánul meg. A szovjet nép ereje, a béke híveinek világméretekben terjedő mozgalma és a dolgozók százmilliónak harcos aktivitása akadályozta meg eddig is a háborús fenevadak szándékait. Ezt a harcos elszántságot, a béketábor erőinek a növelését azonban állandóan fokoznunk kell, eddigi eredményeink megóvása, békés építő munkánk biztosítása, a béke megóvása végett.

Ennek a felismerésnek megfelelően terjed és erősödik hazánkban a békéket védő, a szocializmust építő munkaverseny-mozgalmunk.

Nagy Pártunk V. Kongresszusának a tiszteletére dolgozóink tízezrei, százezrei csatlakoznak a Hofherr-gyári munkások eredményeik növelésére, békénk megőrzésére irányuló erőfeszítéseihez, vállalásaihoz.

A postaüzemek, a postás dolgozók is egyre szélesedő mozgalomban teszik vállalásaikat és csatlakoznak

a Hofherr-gyári dolgozók által kezdeményezett mozgalomhoz

A Javítóműhely dolgozói vállalták, hogy az első negyedévi tervüket három nappal előbb befejezik. 10 százalékkal csökkentik az anyagfelhasználást, öt százalékkal csökkentik az önköltséget. A távbeszélőfülke-javító brigád vállalta, hogy sztahánovista brigáddá alakul át és negyedévi tervét 15 nappal előbb fejezi be. A dolgozók közül többen vállalták egyénileg, hogy munkájukat 15—20 nappal előbb fejezik be a kongresszus tiszteletére.

A Járműtelep dolgozói vállalták első negyedévi tervük öt nappal előbb való befejezését, terven felül egy darab négytonnás Dieseltehergépkocsi generáljavítását, két darab kábeldobszállító koesi készítését, havonta három százalék üzemanyag, hat százalék szén- és villanyárammegtakarítást és még számos konkrét egyéni felajánlást is tettek a dolgozók.

A Keleti postahivatalban vállalták a dolgozók, hogy a januári-februári bevételi előirányzatot három százalékkal túlteljesítik. A mult évi visszajelentésekhez képest a selejtet 40 százalékkal csökkentik. A számos egyéni vállalás mellett megemlítésre méltó Strenner Imre szaktársunk vállalása a levélgyüjtő járatok megfelelő átszervezésére, amit már ki is dolgozott és ezzel évi 4370 liter benzin-, 4024 munkaóra-megtakarítást ért el.

A sátoraljaújhelyi műszaki hivatal dolgozói vállalták 5000 forint értékü bontott anyag kitermelését, felhasználását és versenyre hivták ki az összes postai műszaki hivatalokat bontott anyag megtakarítására és felhasználására.

És így tovább sorolhatnánk üzemeink, dolgozóink vállalását, amik mind azt bizonyítják, hogy itt a dolgozók többsége aktív, cselekvő harcosa a béketábornak, a béke megvédésének. Megemlítendő még *a Bp. 62-es hivatal dolgozóinak vállalásából, hogy eddig már 400 új Szabad Nép-előfizetővel gyarapították Pártunk lapjának táborát.*

Dolgozó népünk, köztük a postás dolgozók

túlnyomó többsége tudja, hogy hogyan kell a maga munkájának megjavításával, jobbá tételével a békét erősíteni. Azonban a túlnyomó többség mellett van még egy rész, amelyik beszél ugyan a békéről, tesz is hangzatos nyilatkozatokat, de ugyanakkor munkájával szemben felelőtlen, közömbös, és itt nyilvánvalóan súlyos ellentét van a szó és a tett között. Szóban békét akaró, tettekben felelőtlen, munkájával nem megerősíti, hanem gyengíti erőinket.

Vajjon hogyan erősíti a béketábor erejét, hogyan bizonyítja be békeakaratát az a dolgozó, aki távoltartja magát a munkaversenyektől és nem tesz konkrét, ellenőrizhető vállalást munkájának megjavítására? Vajjon hogyan fejezi ki békeakaratát és növeli a béketábor erejét az a dolgozó, aki a munkáját versenyben végzi ugyan, de a minél magasabb teljesítmény (bér) érdekében, ezt hanyagul, selejtesen végzi el. Mindannyiunk előtt ismeretesek azok a jogos kifogások és panaszok, amelyek a levelek, csomagok késedelmes kézbesítése miatt hangzanak el.

Gondoljunk csak a Népszava cikkére, amelyben boldog újévet kívánt egyik hivatalunk dolgozóinak azért az újságban, hogy azt kellő időben eloivashassák, nehogy levélben küldve, aktualitását vesztve érkezzen meg többnapos késéssel.

Gondoljunk arra, hogy ezekben a levelekben és különösen az ajánlott levelekben, milyen fontos közérdekü közlemények vannak, amelyeknek felelőtlen kezelése, irányítása és késése folytán milyen károk érhetik gazdaságunkat. Gondoljunk arra, hogy a felelőtlen teljesítmény milyen károkat okozhat általában és milyen jogosulatlan előnyt jelent bérben a becsületesen dolgozók többségével szemben.

Vajjon a magyar posta jó hírnevének öregbítéséért nem továbbította

azonnal a nyiregyházi csomagrakodók egy része a továbbküldendő csomagokat, hanem először a raktárba vitték és csak másnap vitték a csatlakozó vonathoz?

Öntevékenyen szaporították a munkát ahelyett, hogy azonnal egyik mozgóból a másikba tették volna a csomagokat. Először bevitték a raktárba, ott letették, másnap megint felvették és egynapos késéssel továbbították, pusztán csak azért, hogy kétszer lehessen elszámolni a csomagrakodást.

Hogy a csomag egy nappal később érkezett? Hogy a posta egy elvégezhető munkafolyamatért kétszer fizette ki a bért, az nem érdekelte őket. Vajjon milyen hazafiak az ilyen emberek és mit tesznek a béke megvédéséért?

Vagy hogyan értelmezik a közösséggel szembeni felelősséget,

a hivatali fegyelmet azok, akik tegyük fel, ketten dolgoznak egy kis hivatalban és egy hónap alatt feldolgoznak 25.000 munkaegységet időbérben. Azután átszervezik (?) a munkát és a másik hónapban egyikük teljesítménybérben dolgozik, az feldolgoz elszámolás szerint 18.000 munkaegységet, a másik időbérben dolgozik, az meg feldolgoz 7000 munkaegységet. Az „átszervezés" után az elvégzett munka mennyisége ugyanannyi, 25.000 munkaegység, de a posta 100, vagy 200 forinttal többet fizet ki ugyanazért a munkáért. Ez a becsületesség? Ezek a postások, mint a tarpai postahivatal vezetője és még egy páran így harcolnak a békéért?

Vajjon hogyan értelmezi a hivatali fegyelmet, a béke melletti kiállást az a mozgópostás, aki hivatali útja alkalmával a hivatali helyiségét, a mozgópostakocsit különböző krumpli, hagyma, bor, stb. szállítására használja fel? Vajjon kinek kupreckedik az ilyen mozgópostás és hogyan gondolja, hogy ez összefér ráadásul még a szakszervezeti funkciójával? Mint ahogy ez történt Békéscsaba 2. számú hivatalnál.

Vagy hogyan tudja a béke megvédéséért folytatott harcból tevékenyen kivenni a részét az a bizalmi, aki a tagdíjat beszedi ugyan, de saját magát nem képezi, nem tanul, nem törődik csoportjagjainak problémáival, nem segíti őket tanácsaival, útmutatásaival, a munka jobb elvégzésére?

Hogyan viszi a békeharcot

a maga területén az a szakszervezeti bizalmi, mint pl.

a kiskunhalasi? Innen nagyritkán érkezik egy-egy jelentés, az is egészen szűkszavú.

Vagy talán nincs mit jelenteni? A szervezési kérdésekről, a kultúrmunkáról, a versenyről, a termelékenységről, a hibákról?

Vagy hogyan tud a békéért harcolni az a párttag, aki nem előfizetője a Szabad Népnek? Hogyan tájékozódik a bel- és külpolitikai kérdésekben? Kitől kap tanácsot, aminek alapján meg tudja javítani munkáját, szembe tud szállni a téves nézetekkel, a sorbanállókkal, a házapostolokkal, az ellenséggel? Nem lehet eredményes a munkaversenymozgalom, a békéért folytatott harc azokban az üzemekben, ahol alacsony a pártsajtó olvasóinak a száma, mint pl. az alközponti üzemben és még több más üzemünkben is.

A dolgozók szerte a világon akarják a békét.

A dolgozók túlnyomó többsége harcol, dolgozik a béke megvédéséért. A munkaversenyben való részvétel a fokmérője a nép, a haza, a béke ügye iránt érzett odaadásnak. Harcoljunk és dolgozzunk tehát eddigi eredményeink és jövőnk biztosításáért, népünkért, hazánkért, a békéért. Leplezzük le és taszítsuk ki sorainkból a felelőtleneket, a rendbontókat, az árulókat, a béke ellenségeit, ellenségeink cimboráit.

A béke ügye legyőzhetetlen és a Szovjetunió által vezetett dolgozó száz- és százmilliónak harca meg fogja semmisíteni a kizsákmányolást, a háborút.

Előre ötéves tervünk túlteljesítéséért, békés alkotó munkánk biztosításáért, jövőnkért, a szocializmusért, a békéért.

Básta Rezső

Jobb munkával, szocialista versenykötelezettség vállalásával készülnek a postás dolgozók a Párt Országos Kongresszusára

Pártunk Országos Kongresszusára lelkesedéssel készül az egész dolgozó népünk. Taggyűléseken, aktívaértekezleteken, konferenciákon vitatják meg dolgozóink eddig végzett munkájuk eredményeit és a kijavítandó hibákat. Nemcsak a párttagok, hanem a pártonkívüliek ezrei is vállalják, hogy jobb politikai és termelő munkával készülnek a kongresszusra.

A kongresszusi előkészületek közben egyre jobban bontakozik ki a postás dolgozók előtt a Párt Országos Kongresszusának jelentősége. A pártkongresszus az egész nemzet nagy eseménye.

Dolgozóink a kongresszustól, Pártunktól és Rákosi elvtárstól várnak további irányítást és útmutatást ötéves tervünk gyorsabb megvalósítására, a békéért folytatott harcra.

De nemcsak útmutatást várnak dolgozóink a kongresszustól, hanem tevékeny, áldozatkész munkával elő is segítik annak sikerét. Elősegítik vállalásaikkal, amelyeket a pártmunka és a termelőmunka megjavítására tesznek és teljesítenek.

Posta Központi Javítóműhely ÜV:

Üzemük termelékenységét hat százalékkal emelik, az önköltséget öt százalékkal csökkentik, amiről a következő levelük szól:

Szeretett Rákosi elvtárs!

Örömmel vettük a Hofherr-gyár dolgozóinak felhívását, hogy Pártunk V. Kongresszusát munkavállalással ünnepeljük.

Mi, a Posta Központi Javítóműhely Üzemi Vállalat dolgozói egyhangúlag elhatároztuk, hogy Pártunk kongresszusára, a munkásosztály és az egész dolgozó népünk nagy ünnepére, tovább növeljük munkánk eredményét. El akarjuk érni, hogy mi postás dolgozók is méltók legyünk a Szovjetuniótól kapott szabadságra és nagy Pártunk bizalmára. Tudjuk, hogy a béketábort mi magyar dolgozók a termelés frontján elért eredményekkel növelhetjük, megértettük, hogy a szocializmust gyors ütemben kell építeni és erőnk megfeszítésével kell tervünket végrehajtani, és azt túlteljesíteni.

A fenti célok érdekében vállaljuk, hogy:

1. A második tervév első negyedének teljesítését 3 nappal előbb befejezzük. Ezzel az üzem dogozói 5530 munkaórát takarítanak meg, mely idő alatt 3103 telefonkészüléket, vagy egy drb. 500-as nagyteljesítményű telefonközpontot tudunk elkészíteni és üzembe helyezni.

2. Munkánkhoz az új anyag felhasználását 10 százalékkal csökkentjük, helyette roncsanyagokat használunk. Energiafogyasztásunkat hat százalékkal csökkentjük.

3. Műszaki vezetés segítségével, munkamódszerátadással, a 100 százalékon alúl teljesítő dolgozók számát 10 százalékról 6 százalékra csökkentjük.

4. A „Szabadságharcos" brigádunkat sztahánovista brigáddá fejlesszük február 24-ig. 110 százalékot teljesítő ifi-brigádot szervezünk.

5. Üzemünk termelékenységét hat százalékkal emeljük, az önköltséget öt százalékkal csökkentjük.

Minden erőnkkel és akaratunkkal azon leszünk, hogy vállalásainkat becsületesen elvégezzük. Ezzel akarjuk még jobban erősíteni a békeharc és a Pártunk táborát, melyet a győzhetetlen Szovjetunió, az egész világ dolgozóinak vezére, forrón szeretett Sztálin elvtárs vezet.

Éljen a Magyar Dolgozók Pártja Országos Kongresszusa!

Zsille Ottó párttitkár, Flesch Erika DISZ-titkár, Pécsi József igazgató, Takács Ferenc UB-titkár.

A sátoraljaújhelyi postahivatal dolgozói az alábbiakat írják:

„Január 5-én megtartott röpgyülésünkön elhatároztuk, hogy csatlakozunk a Hofherr-gyár felhívásához: Pártunk V. Kongresszusa alkalmából vállalást teszünk, amely főleg az anyagtakarékosság területére terjed ki, Ezzel akarunk mi is ünnepelni. Ezért vállaljuk:

1. Régi használaton kivüli előfizetői vonalakat, leágazásokat, felkutatjuk és lebontjuk.

2. Helyi hálózatunkban az üzemenkivüli és előreláthatólag nem szükséges távbeszélő-irányokat lebontjuk, illetőleg a felesleges támpontokat kitermeljük.

A fenti két anyagtakarékossági mozgalmunkkal nagy Pártunk február 24-i kongresszusáig 5000 forint értékü épitési anyagot termelünk ki, amelyet a második tervév folyamán újabb állomások bekapcsolására használunk fel.

Megfogadjuk Rákosi elvtársnak, hogy ezeket a vállalásokat teljesitjük, amelyekkel a szocializmus gyorsabb építését és a népek békeharcát kivánjuk szolgálni.

Éljen Pártunk Országos Kongresszusa, éljen a Magyar Dolgozók Pártja, éljen forrón szeretett Rákosi elvtársunk!

Lácz Pál párttitkár, Bugyi Béla SZB-titkár, Letanovszki János hivatalvezető.

Erzsébet távbeszélőhivatal

dogozói közül Nagy Pál és Polgár András vonalválasztós áramkörös műszerész elvtársak is munkavállalást tettek Pártunk V. Kongresszusára. Vállalták, hogy a sztahánovista Bagdi György elvtársunk munkamódszerét átveszik s ezzel igyekeznek ötéves tervünk második évét minél sikeresebben befejezni. Vállalták, hogy az eddigi négy munkaerővel karbantartott 1416 drb. vonalválasztó és ehhez csatlakozó áramkörök fenntartását ketten fogják elvégezni.

Orosházán

Tóth Andor szaktárs a kongresszus tiszteletére vállalta, hogy a sajtókampány ideje alatt 25 új előfizetőt gyüjt.

Keszthely

A műszaki hivatal dolgozói a kongresszus tiszteletére vállalták, hogy az április 30-ig a tervben előirt két falutelefon helyett három faluban szerelik fel a telefont és ezzel 3000 forint megtakarítást érnek el.

Ez a pár példa is azt bizonyítja, hogy a postás dolgozók nagy lelkesedéssel készülnek Pártunk V. Kongresszusára. Az új versenyszerződésekben tett vállalásaik jobbak, kiértékelhetőbbek, mint az elmúlt évben voltak és nem olyan egyoldaluak.

Ezek a tények azt bizonyítják, hogy a postás dolgozók megbonthatatlan egységben, szilárdan állnak nagy Pártunk és barátunk, segítőnk, a béketábor legfőbb őre, a felszabadító Szovjetunió zászlaja alatt.

TERVISMERTETŐ ÉRTEKEZLETEK

December huszonnyolcadika és harmincegyedike között zajlottak le a postán a tervismertető értekezletek. Ezeken az értekezleteken a postás dolgozók értékes javaslatokat és ellenterveket tettek, amelyek komoly mértékben javítják meg a postai tervek teljesítését, túlteljesítését.

Jó munkát végeztek

egyes helyeken úgy a tervismertető értekezletek előkészítése, mint a tervismertető értekezletek megszervezése terén. Üzemeinkben, hivatalainkban a szakszervezeti bizottságok, bizalmiak és meg kell mondanunk, igen sok helyen a hivatal-, vállalatvezetők, műhelyvezetők, csoportvezetők és a vonalfelvigyázók is kivették részüket ebből a munkából.

Példa erre a jó megszervezésre a Krisztina távbeszélő központ munkája, ahol a hivatalvezető az aktivaülés megtartásával, a tervek jó felbontásával, valamint szakszervezeti bizottság, eredményes mozgósító munkájával és nem utolsó sorban a bizalmiak jó tudatosító munkájával elérték azt, hogy a decentralizált tervismertető értekezletek jól sikerültek.

Jó munkájukat bizonyítja terveik jó felbontása és az ezekre történt hosszúlejáratú munkaversenyvállalások, ellentervek, melyeket az ottani dolgozók tettek.

Ellentervek

Ilyen ellentervet nyujtott be Perge József vonalfelvigyázó, aki vállalta, hogy a tervében szereplő 13 darab tápiejrendezés helyett 16 darabot végez el. Ugyanakkor vállalta még, hogy az előirányzott 200 munkaórából 50 munkaórát megtakarit.

Szakács János munkafelvevő vállalta, hogy a részére előirányzott 260 munkafelvétel helyett 270-et végez el.

Lipót építési osztály

Hasonlóképpen a jó tervfelbontás eredményekért a Lipót építési osztályánál az anyagtakarékossággal kapcsolatban *Huszár kábelszerelő szaktárs vállalta, hogy január hónapban 17 kg ólmot takarit meg hulladékanyagból. A Gyáli-úti Javitóműhelyben Bor Lajos műszerész vállalta, hogy a részükre kiadott 90 napos munkát két társával együtt 65 nap alatt elvégzi.*

A Budapest 10-es postahivatalnál a dolgozók egyéni vállalásainak eredményeként 25 százalékkal túlteljesitik a januári rádióelőfizető gyüjtési tervet.

Sopron

A jól megszervezett tervismertető értekezletek vidéki üzemeinkben is példát mutattak a lemaradóknak, mint például Sopron műszaki hivatal dolgozói, akik teljes létszámmal résztvettek a tervismertető értekezleten. A felszólaló 21 dolgozó szaktárs legtöbbje versenyvállalást tett és így pl. *Tóth vonalfelvigyázó vállalta, hogy januári tervét két nappal előbb befejezi és anyagtakarékosság terén az eltört csákánynyeleket kisebb háziszerszámok nyeleihez felhasználja.*

Ezek a példák, mind azt bizonyítják, hogy azokon a helyeken, ahol megértették a hivatal, vállalatvezetők és szakszervezeti bizottságok, de a bizalmiak is a tervfelbontásnak a tervismertető értekezletnek a jelentőségét, a fontosságát, ott a dolgozók, aktívák voltak, majdnem teljes létszámban jelentek meg és konkrét, kiértékelhető hosszúlejáratú szocialista munkaversenyszerződéseket kötöttek. És itt meg kell mondanunk azt is, hogy ezek mellett a jó példák és eredmények mellett

vannak hibák és hiányosságok

is a tervismertető értekezletek előkészítésével és megszervezésével kapcsolatban.

A hatvani műszaki hivatalnál,

ahol a hivatalvezető nem készült fel a beszámoló megtartására, ennek következtében rossz, kapkodó beszámolót tartott. A tervet nem bontotta fel helyesen, ami miatt azután a dolgozók nem tudtak ellentervet, javaslatot, de konkrét vállalást sem tenni.

Hasonló volt az előkészítésben

a kecskeméti műszaki hivatal

ahol sem a szakvezető, sem a helyettese nem készültek fel a beszámolóra. A szakszervezeti bizottság nem hangolta össze megfelelően a párttaggyülés időpontjával a tervismertető és így egy napon akarták mindkettőt megtartani.

A hibák okát

abban látjuk egyrészt, hogy sem a szakszervezeti bizottságok, sem a bizalmiak, de a szakvezetés sem értette meg egyes helyeken a tervismertető értekezletek jelentőségét és így az értekezletek nem mondhatók kielégítőnek.

Ebben hibás a Főosztály is, a műszaki tervfelbontáshoz szükséges utasítást csak egy nappal az értekezletek előtt, december 27-én küldték ki és ebből adódott több helyen, mint Pécsett is, hogy az utasítást csak december 29-én kapták meg. Ugyancsak hiba volt az is, hogy a forgalmi tervekre vonatkozó tervfelbontási utasítás az ünnepek előtti napon jelent meg a PRT-ben és így a hivatalokhoz ez is csak 27-én került ki. Erre hivatkozott például a Bpest 62. hivatal vezetősége és szakszervezeti bizottsága is akkor, amikor december 27-én összehívták a 40 tagú aktivaülést, amelyen nem volt mihez hozzászólni, mert a hivatalra eső terv még nagy vonalakban sem volt felbontva. Persze, ebben nemcsak a főosztály, hanem a szakszervezeti bizottság és a szakvezetés is hibás, mert ha nincs felbontva a terv, akkor nem kell összehívni értekezletet.

Az elmondottakból megállapítható, hogy a tervismertető értekezleteink jobbá, eredményesebbé válnak akkor, ha a szakvezetés, a műszaki értelmiség, a szakszervezeti bizottság és a bizalmiak is a jövőben még jobban segítségére lesznek a többi dolgozóknak a tervek felbontásával.

A felsorolt hibáknak és hiányosságoknak kiküszöbölése érdekében az a feladat, hogy azokban az üzemekben, hivatalokban, ahol nem bontották fel egyénekig, vagy csoportokig a terveket, ott a szakvezetés és a szakszervezeti bizottság központi kérdésnek tekintse a tervek felbontását, mert a dolgozók csakis a felbontott terv alpján tudnak jó versenyszerződéseket tenni és valamennyiünknek feadata, hogy ezt elősegitsük, mert megkövetelik tőlünk ezt dolgozóink, megkövetelí népi demokráciánk és a szocializmus építésének gyorsabb üteme is, mert csak így tudunk eredményesebben harcolni a békéért, a háborús gyujtogatók ellen.

Bér- és termelési osztály

A tervszerű munka győzelme a decemberi és újévi csúcsforgalom lebonyolításában

A decemberi és újévi csúcsforgalom lebonyolítása eddig is minden évben hatalmas munkát igényelt és igen sok nehézség leküzdését kívánta meg, postahivatalaink — de különösen a Bpest 62. és Bpest 72, a Keleti posta, a Járműtelep és a Postaállomás dolgozóitól. Az eddigi évek tapasztalatait leszürve és összehasonlítva a közelmultban lebonyolított csúcsforgalommal, megállapíthatjuk, hogy dolgozóinknak a munkához, ezen keresztül a szocializmus építéséhez való viszonya jelentékenyen megjavult. *Még eddig minden évben jelentős lemaradások voltak a levél- és csomagforgalomban a csúcsforgalom idején. Pl.: a Bpest 72-ben a mult évben még a két karácsonyi ünnepen is a dolgozók fokozott munkájára volt szükség a lebonyolításhoz.*

Máskép nézett ki a helyzet azonban 1950 december hónapban lezajlott csúcsforgalom kezdetén. Pártunk segítő, irányító tevékenysége nyomán a pártalapszervek és a sz. b.-ok titkárai, de a hivatalok, vállalatok vezetői is megkapták a feladat megoldásához szükséges irányelveket, szempontokat.

Ennek alapján röpgyűléseken keresztül kivitték a dolgozók közé a feladatok megoldásának munkatervét, melyet, miután a dolgozókkal megtárgyalták, azt osztály-, csoport-, brigádtervekre bontották fel.

Jelentős újítás volt

és a munka zavartalan lebonyolításában komoly mértékben közrejátszott az a tény, hogy a dolgozók

a jobb munka érdekében 185 brigádot szerveztek.

Ezek a brigádok, igen helyesen, a mult tapasztalatain okulva úgy szervezték meg munkájukat, hogy a szük keresztmetszeteket felszámolták és a mult évinél — különösen a csomagforgalom területén — jóval nagyobb forgalmat, újabb munkaerők beállítása nélkül lebonyolították.

A komplex-brigádok

amelyek a Keleti Posta és Járműtelep Keleti posta és a Postaállomás stb. hivatalok dolgozóiból alakultak, biztosították a gépjárművek és a fogatok szükséges mennyiségét, sőt ezen túlmenően a járművek észszerű felhasználásával — a mult évi csúcsforgalmi állapothoz viszonyítva — 147 járművel kevesebbet használtak fel. Ha ezt a kérdést vizsgáljuk, tudnunk kell azt is, hogy *az 1949. évi csúcsforgalmi időben pl.: a Keleti postán nagyobb létszámmal láttak el a csúcsforgalom lebonyolítását, de tudnunk kell azt is, hogy a most lezajlott csúcsforgalomban a csomagok száma 12 százalékkal emelkedett.*

Igen helyes vot az a kezdeményezés is, amely szerint hivatalunk dolgozói felvették a MAV pályaudvari dolgozóival a kapcsolatot az eredményes együttműködés érdekében. Ez a munkamódszer az A—B mozgalom szempontjából már igen jelentős eredményeket hozott. Igaz ugyan, hogy a MAV-menetrendszerű közlekedtetése és a postai csomag, levél stb. forgalom összehangolása területén még vannak tennivalók — de már az eddigiek is komoly eredmények. A mellékkocsik biztosítása és túlnyomórészben menetrendszerű közlekedtetése azt bizonyítja, hogy a MAV dolgozói is jól dolgoztak és a posta illetékes dolgozóival összehangolták munkájukat.

A levélforgalom területén

feldolgozott anyag a mult évi csúcsforgalomhoz viszonyítva ezen a területen is eredményes jó munka volt, kisebb hiányosságoktól eltekintve a brigádok maradvány nélkül dolgoztak és célkitűzéseiket megvalósították.

A decemberi csúcsforgalomról, ha beszélünk, feltétlenül meg kell említenünk a postatiszti tanfolyam brigádjait is. Ezek a szaktársak a Bp. 62, Bp. 72 és a Keleti postahivatalokban dolgoztak, ahol derekasan kivették részüket a munkából. Versenyeztek egymással a több és jobb munka elérése érdekében és meg kell állapitanunk, hogy a postatiszti tanfolyam dolgozói, akik hivatva lesznek, majd a postát vezetni, már ennél a munkánál is bebizonyították rátermettségüket. Látszik az is, hogy a munkásosztály előlegezett bizalmát a tanfolyamista szaktársaink, jó munkával akarják meghálálni, de látszik a jó munkájukon keresztül az is, hogy öntudatosan a béke megvédése érdekében a szocializmus felépítéséért dolgoztak.

Szakszervezeti bizottságaink a helyi pártszervezet irányításával jól végezték felvilágosító munkájukat és elmondhatjuk, hogy a csúcsforgalom lebonyolításában elért eredményekből jelentős mértékben kivették részüket.

Hiányosságok

Nem volna helyes azonban, ha elhallgatnánk, hogy voltak ennél a mukánál hiányosságok. Mi, kommunisták azért tárjuk fel őszintén hibáinkat, hogy azon tanulva, azokat felszámolva a jövőben még eredményesebb munkát végezzünk éppen a szocialista jövönk mielőbbi felépítése érdekében.

Az, hogy a Bpest 62. postahivatalban több brigádot szerveztek, mint ami feltétlenül szükséges lett volna, az, hogy inkább a mennyiségi eredmények elérését szorgalmazták, arra kell ösztönözze a Bpest 62-es postahivatal szakszervezeti bizottságát és szakmai vezetőségét, hogy a jövőben még eredményesebb munkát végezzen.

Hiba volt pl.: a vidéki hivatalok munkájában az, hogy

a mellékkocsikba az anyagot összekeverve rakták be.

Helyes lett volna, ha a Budapestnek küldött csomagokat, a továbbmenőktől külön rakták volna. Helytelen volt az is, hogy

az express csomagokat a mellékkocsikban továbbitották, mint pl.: Debrecenben, ahol a december 21-én feladott csomagok a mellékkocsi késése miatt csupán december 24-én kerültek kézbesitésre.

Mindezek ellenére azzal a megállapítással zárhatjuk le a decemberi és újévi csúcsforgalom kiértékelését, hogy dolgozóink lelkes, derekas munkával bizonyították be azt, hogy ez az ország a mi országunk, ezt az országot magunknak építjük. A munkához való megváltozott viszony kidomborodott a Keleti posta takarítónőiből alakult.

Buzásné-brigádjának munkájában is

és az összes többi brigádnak — de különösen a postatiszti tanfolyam hallgatóiból alakult brigádok munkájában. A szocialista tervszerű munka diadala volt ez a kapitalista csökevényekkel terhes mult munkamódszere felett.

A békeharc termelési frontján egy szakasz lezárult. Ebben a szakaszban dolgozóink győzelmet arattak azért, mert Pártunk irányvonalát követték, mert megértették a békeharc fontosságát.

Előre az ötéves terv második évének sikeres teljesítéséért!

Hogyan készülnek ifjúsági szervezeteink Pártunk V. Kongresszusára

Pártunk küszöbön álló V. Kongresszusa ifjúsági szervezeteinket is új és nagyszabású feladatok elé állítja. Mi, fiatalok, viszonzásképpen azért a szerető gondoskodásért, amellyel Pártunk elhalmoz bennünket, még jobban ki akarjuk venni részünket a termelés munkájából és még jobban meg fogjuk erősíteni szervezeteinket. Mindkét területen sok még a tennivaló.

A Javitóműhely I-ben

eddig a fiataloknak csak 50 százaléka kötött hosszúlejáratú versenyszerződést. Sok a javítani való a munkafegyelem terén is. Az ifjúgárda jobb megszervezése és a politikai képzés terén való lemorzsolódása ellen a helyi DISZ-vezetőség még nem tett meg minden tőle telhetőt. A fiatalok beszéljék meg a hibák és a hiányosságok felszámolását, hogy jó munkával, méltóképpen ünnepelhessük február 24-ét.

A Gyáli-úti Tanműhelyben

is sok a fogyatkozás a kétségkívül elismerésre méltó eredmények mellett. Nem elég, hogy a DISZ-vezetőség példamutatóan élenjár a tanulásban. Foglalkozzék többet és behatóbban az elmaradottakkal, hogy azok felzárkózhassanak hozzá mind a tanulás, mind a politikai fejlődés vonalán. Így lesznek méltóak ifjaink Pártunk szeretetére.

Mindazért, amit Pártunktól kaptunk és kapunk, akkor fejezhetjük ki méltóképpen hálánkat, ha maradéktalanul magunkévá tesszük célkitűzéseit és munkánkat a béke védelme és a szocializmus építése jegyében végezzük.

Kiss Ernő,
DISZ postai bizottsága.

Az Alközpont DISZ-szervezete írja:

Ifjúságunk megértette, mit köszönhet a Pártnak.

Üzemünkben ma már minden fiatal DISZ-tag. Csak az elmúlt két hónapban 105 szaktársunkat sikerült sorainkba beszervezni.

Pártunk V. Kongresszusára ifjúmunkásaink ideológiai és szakmai képzettségük emelésével készülnek. *Évégből majdnem teljes számban szakmai kiképző tanfolyamokon és három újonnan szervezett politikai kör előadásain vesznek részt.* Üzemünkben új harcos ifjúgárda alakult. Tudjuk, hogy milyen fontos feladataink vannak a béke megvédése terén, *ezért vállaltuk, hogy február 24-ének tiszteletére megszervezzük a DISZ szervezetén belül az önálló szabadságharcos csoportot. Részt veszünk a 90 órás kiképzésen. Öntudatos, bátor, kemény ifjúságot nevelünk néphadseregünk számára.*

De a termelés kérdését sem hanyagoljuk el. Minden fiatalunk hosszúlejáratú versenyszerződést kötött. *A kongresszus alkalmából 23 vállalás történt.*

Így akarjuk kivenni részünket abból a küzdelemből, melyet a Magyar Dolgozók Pártja — szeretett vezérünkkel, *Rákosi* elvtárssal az élen —, vezet.

Kiss Károly, DISZ-titkár.

A Budapest 72. DISZ-szervezete írja:

Mi, a Budapest 72. ifjúmunkásai, tudjuk népünk iránti kötelességünket. Ezért csatlakoztunk annakidején az elsők között a Hofherr-gyár dolgozóinak felhívásához. Most sem akarunk elmaradni az ifjúságnak abban a nemes vetélkedésében, amelyet Pártunk V. Kongresszusa hívott életre.

Vállaltuk február 24-ére a a hivatalunkhoz újonnan felvett szaktársaknak két irányitási vonalra való elméleti és gyakorlati kiképzését, továbbá az eddig szolgálati okok miatt meg nem valósitott politikai kör megindítását. Vállalásunkkal is szolgálni akarjuk a szocializmus építését és a béketábor végső győzelmét.

Eszes Elemér, DISZ-titkár.

Üdvözöljük a Postás Pártbizottság küldöttértekezletét

Pártunk február 24-én tartja meg V. Kongresszusát. Ez a Kongresszus — mint a többiek is — hatalmas eredmények elérése után és nagy feladatok előtt ül össze. A Kongresszus hatalmas jelentőségü Pártunk és az egész dolgozó nép életében.

Postás dolgozóink tudatában vannak a Kongresszus jelentőségének és méltóképen készülnek fel rá.

Ezt mutatják az alapszervekben lezajlott küldöttválasztó taggyülések is. A taggyüléseken a párttagság vállalásokat tett a pártmunka jobbátételére, Pártunk erősítésére, a termelés mennyiségi és minőségi fokozására.

De felismerték a Kongresszus jelentőségét pártonkívüli dolgozóink is, népnevelőjükön keresztül szintén eljuttatták vállalásaikat a taggyülésekre.

Ilyen politikai és termelési vállalások terén élen jár az Alközponti Ü. V., a Javitóműhely, a Keleti posta párttagsága és pártonkívüli dolgozói.

Dolgozóink számos javaslatot is küldtek már be, amelyek a pártmunka, a termelés megjavítását, előbbrevitelét célozzák.

Január 13-án lesz a budapesti Postás Pártértekezlet,

ahol megválasszuk a budapesti Pártértekezlet postás küldötteit.

Alapszerveink, postás dolgozóink, párttagok és pártonkívüliek úgy készülnek fel jól a Pártértekezletre és a Kongresszusra, ha a kongresszusi előkészületeket összekötik napi feladataik pontos és maradéktalan elvégzésével. Élenjárnak a termelésben, ötéves tervünk második évi részlettervének teljesítését vállalásokkal és a vállalások teljesítésével segítik elő. Kiküszöbölik az agitációs munkában eddig fennálló hibákat és hiányosságokat. Az agitációt harcossá teszik. A Szabad Nép hónap alatt Pártunk központi lapját, dolgozóink „szellemi kenyerét" minél több dolgozónk kezébe adják és annak olvasását mindennapi szükségletükké teszik. Felkutatják a pártmunka, a termelés és minden vonalon fennálló hiányosságokat és megszüntetésükre javaslatokat dolgoznak ki.

Sz. S.

Takarékossági brigád. — A Keleti Postánál megalakult takarékossági brigád már eddig is szép eredményeket ért el. A brigád eddig 151 q selejtpapírt, 57 q hulladékzsineget, több mint 10 q ólmot gyüjtött össze s ezzel 19.000 forint megtakarítást ért el népgazdaságunknak. A brigád tagjai ezt a teljesítményt úgy érték el, hogy minden reggel végigmentek az osztályokon, összegyüjtötték a selejtanyagot és azt munkahelyükre szállítva feldolgozták.

A minisztertanács december 31-i határozatának végrehajtásával az önköltség csökkentéséért

Pártunk az 1950-es évben több esetben hívta fel a dolgozók figyelmét arra, hogy a szocialista építés szempontjából milyen hatalmas jelentőséggel bír a takarékosság. Szocialista gazdálkodásunk akkor, amikor hatalmas feladatokat tűz elénk, elsősorban a dolgozók kezdeményezésére, a rejtett tartalékok feltárására számít, mert ezek lehetővé teszik tervünk jobb teljesítését, a termelékenység rohamosabb fokozását, ezzel az életszínvonal állandó növelését.

Pártunk felhívása nyomán

főleg az ipar területén számos egészséges kezdeményezéssel találkozunk az anyaggal és energiával való takarékosság terén. Ezek a kezdeményezések, melyek a dolgozók öntudatából fakadtak, tették lehetővé, hogy egyes termelvényekből terven felül komoly mennyiséget tudjunk a dolgozók számára biztosítani.

Megállapítható azonban az is, hogy a takarékosságra való törekvés nem vált minden területen szervezetté, sokhelyütt nem értették meg sem a vezetők, sem a dolgozók, hogy a sajátjukkal nem lehet a régi módon gazdálkodni. Pedig a szocialista termelés, a szocialista vezetés megköveteli, hogy az anyaggal, energiával, munkaerővel való gazdálkodásunk is tervszerű és következetes legyen, a nemzetgazdasági érdekek elsődleges figyelembevételével.

A posta területén

vizsgálva a takarékosság kérdését azt kell megállapítanunk, hogy ez a kérdés még nem vált bennünk tudatossá, hiányzanak a tömeges jó kezdeményezések, amelyek alapján eredményeket érhetnénk el.

A takarékosság szempontjainak minden területen való érvényre juttatása érdekében

döntő jelentőséggel bir a minisztertanács december 31-i határozata, mely egyrészt kellő perspektivát nyujt számunkra ahhoz, hogy a takarékosság megvalósításával milyen erejű tartalékokat tudunk feltárni, másrészt konkrétan tárja elénk a megoldandó feladatokat.

A határozat szellemében nekünk is behatóbban kell foglalkoznunk a kérdéssel, meg kell jelölnünk feladatainkat és a feladatok elvégzésére, a takarékosság sikere érdekében mozgósítanunk kell minden egyes dolgozónkat.

Meg kell vizsgálnunk

a postánál az anyaggazdálkodás és a munkaerő gazdálkodás területét és a vizsgálat eredményeképpen ki kell dolgoznunk olyan haladó felhasználási normákat, amelyek alapján biztosítani tudjuk takarékossági törekvéseink állandó mozgalommá való fejlesztését.

Építési anyagok

A posta területén a különböző építési anyagokból igen komoly mennyiség kerül évente felhasználásra. E területen az anyaggazdálkodás jó megszervezésével, a megtevő anyag mennyiségének pontos felmérésével és jó anyagmozgatással érhetünk el elsősorban megtakarítást. Ha egyszer feltártuk a különböző raktárakban fellelhető anyagok mennyiségét, már igen komoly előhaladást tettünk, mert a készleteket egybevetve a szükséglettel, irányt szabhatunk az anyagbeszerzésnek.

Papírszükséglet

A posta nagymértékű tagoltsága folytán az irányításhoz, az ügyintézéshez igen komoly mennyiségű papíranyagra van szükség, ebből következik, hogy a papíranyaggal való takarékosság ugyancsak döntő feladat. Sok előadó van, aki hatalmas fogalmazványokat dolgoz ki papíron, majd utána gépbe diktálja a tisztázatot, holott ha előzetesen jól átgondolná a problémákat, elegendő volna csak a rendelkezést vagy elhatározást gépbe diktálni és ezzel egyszeres papirmennyiséget lehetne megtakarítani.

A papírgyártás előmozdítása érdekében igen nagy jelentőséggel bír a selejtpapír összegyüjtése, ezért biztositani kell az elrendelt selejtezés végrehajtását és az így kikerült anyagok beszolgáltatását.

A fűtőanyaggal, a villamosenergiával

való takarékosság érvényesítése ugyancsak komoly feladatot tár dolgozóink elé. E téren — főleg a fűtőanyagnál — már találkozunk kezdeményezésekkel

mint pl. a Miskolc 1 postahivatal fűtőjének a felhívása, ezek a kezdeményezések azonban még nem váltak mozgalommá.

Az ilyen kezdeményezéseket a vezetőknek fel kell karolniok, ki kell terjeszteniök és előmozdítaniok megvalósításukat.

A Járműtelepen

az elmult évben már komoly versenyalapot képezett az üzemanyaggal (benzinnel) való takarékosság. *A Járműtelepnek irányt kell vennie a fogyasztási normák bevezetésére s ezzel biztositania a tervszerű felhasználást és takarékosságot.*

A munka jó megszervezésével, a felesleges ügykörök leépítésével vagy leadásával megtakarítást érhetünk el munkaerőben is. Hazánkban ma már számos területen munkaerőhiány jelentkezik, ugyanakkor nálunk sokszor találkozhatunk új munkaerők indokolatlan beállításával, ami megnehezíti az országos munkaerőgazdálkodást.

Kiküldetési költségek

De beszélhetnénk a kiküldetési költségekről is, ahol ugyancsak érhetünk el megtakarítást anélkül, hogy ez a jó üzemvitel, az irányítás és ellenőrzés rovására menne. A felesleges kiutazások megszüntetésével, valamint az ellenőrzésben résztvevő szervek kapcsolatának elmélyítésével lehetővé tudjuk tenni a takarékosságot, egyúttal könnyebbé tehetjük a sokszor indokolatlan ellenőrzésekkel zaklatott szervek munkáját is.

Az elmondottakon felül számos területe van a postának még, amelyekkel a minisztertanács határozata értelmében részletes alapossággal kell foglalkozni. E területeken tervet kell kidolgozni a takarékosságra vonatkozóan, olyan tervet, amely nem zárja ki feladataink jó elvégzését, e mellett komoly nemzetgazdasági eredményekhez vezet. A dolgozóknak és a vezetőknek egyaránt kötelessége, hogy e szempontok érvényre jussanak. *A minisztertanács december 31-i határozatának végrehajtása érdekében a szakszervezet kerületi titkárságai és bizottságai, bizalmiai gondoskodjanak a megfelelő felvilágositó és tudatosító munkáról.*

Pártunk a takarékosság jelszavával harcra hív bennünket, hogy eddig fel nem tárt tartalékaink, erőforrásaink felszínrehozásával gyorsítsuk meg hazánkban a szocializmus építését. E harc sikere egyúttal növeli erőnket a béke, a haladás ellenségeivel szemben, növeli a Szovjetunió vezette béketábor erejét a harmadik világháború kirobbantásán dolgozó imperialista hordákkal szemben.

Legyen minden egyes postás dolgozó a takarékosságért hirdetett küzdelem élharcosa!

Németh József
postafőosztály

KITÜNTETÉSEK

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa, a közlekedés- és postaügyi miniszternek a minisztertanács elnöke útján tett előterjesztésére, a posta területén értékes és eredményes munkát kifejtett dolgozók jó munkájának elismeréséül kitüntetéseket adományozott.

A kitüntetettek között a posta élenjáró dogozóinak nevét is megtaláljuk.

A Magyar Népköztársasági Érdemrend V. fokozatát **Katona Antal** főosztályvezető elvtárs kapta.

A Magyar Népköztársasági Érdemrend aranyfokozatát **Koczka László** szakosztályvezető elvtárs; a Magyar Népköztársasági Érdemérem ezüst fokozatát **dr. Benkő József** szakosztályvezető elvtárs, és **Holló László** műszerész elvtárs; a Magyar Népköztársasági Érdemérem bronz fokozatát **Lorényi Gyula** ügyosztályvezető elvtárs, **dr. Csík Pál** hivatalvezető helyettes, **Zsuga Miklós**, a miskolci postaigazgatóság vezetője, **Tráknyák Brigitta**, a szekszárdi postahivatal vezetője és **Káplán Istvánné** órabéres zsinórjavító elvtársak kapták.

Köszöntjük kitüntetett elvtársainkat és kérjük őket, hogy további jó munkájukkal járuljanak hozzá Pártunk útmutatásai szerint a szocialista posta mielőbbi felépítéséhez.

Naponta 4500 kérdésre ad választ az „eleven lexikon"

— 180—980? Kérem, melyik villamossal jutok el Óbudáról a Kálvin-térre?

— Szíveskedjék megmondani: 1919 május 1-e milyen napra esett?

— Milyen iratok kellenek a házassághoz?

— Hány legyet eszik a béka naponta?

Egyre-másra gyúlnak ki a kerek, fehér fényszemek a teremhosszúságú asztalra szerelt bonyolult készülékeken. Felvillanó fény helyettesíti itt, *a telefontudakozó központjában* a lármás csengetéseket. A hosszú asztal mellett tizenhatan dolgoznak. Valamennyien: nők. Udvariasan, türelmesen és szolgálatkészen válaszolnak a legnyakatekertebb kérdésre is. Még effélékre is, hogy *„hány hajszál nő az emberi fejbőrön?„ vagy „meddig hordja a szamár a fiát"*, vagy *„hogy hívták a női pápát?"*. A tudakozó nemcsak a munka közben elakadókat segíti, hanem nyilván a keresztrejtvényfejtőket is. Megtudom azt is, hogy itt, a készülékek mellett, azért dolgoznak kizárólag nők, mert a nők türelmesebbeknek bizonyultak, mint a férfiak. „A kérdezősködő felekkel szemben a női türelem, tapintat és nyugalom jobban bevált" — mesélik a tudakozóban.

A mindenttudó üvegszekrény

A fal mentén üvegajtós szekrényben *százféle lexikon és szótár*, rendőrségi zsebkönyv az új utcanevekkel, különféle menetrend, műszaki, természettudományi, történelmi könyvek, a színházak, mozik és sportesemények műsora ... ki tudná felsorolni valamennyit? Ezekből a könyvekből böngészik ki a pontos választ a felek kérdéseire a tudakozóban dolgozó nők. De akadnak olyan kérdések is, főként tudományos, vagy ideológiai vonatkozásúak, *amelyekre nem tudnak azonnal válaszolni. Ilyenkor elkérik a kérdező számát és később díjmentesen visszahívják az illetőt.* Közben felhívják a Tudományos Akadémiát, vagy a Pártközpontot, vagy akár a Szabad Nép szerkesztőségét és megszerzik a felmerült kérdésre a választ.

— Vágassa szeletekre a disznókarajt — hallom váratlanul a terem bal sarkából —, panírozza ki, rántsa ki. Süssön hozzá róseibnit. Vásároljon a Közért-ben savanyúságot, meg egy liter asztali bort. Sőt, egy félkiló édes teasüteményt is vehet. Ne feledkezzék meg a feketekávéról sem.

Mi ez? Kiderül, hogy egy férfihang hívta fel a tudakozót és elmondta: *vendéget vár vacsorára, hatvan forintja van erre a célra, mit főzzön?* Pontos választ kapott. Általában a kérdezősködőknek csaknem 90 százaléka férfi. Sok az éjszakai kérdezősködő is. A tudakozó 96 dolgozója váltott szolgálatban dolgozik. *Reggel 7—14 óráig, 14—21 óráig és 21—7 óráig.* Éjszakára hatan jönnek csak be. A tudakozó végzi az ébresztőszolgálatot is. Éjszakánként négyszáznál többen kérik ébresztésüket. Megkérdeztem azt is, naponta hányan hívják fel a tudakozót? *4200—4500-an.*

Mindenki választ kap

A tudakozó dolgozói *háromhónapos továbbképző tanfolyamon vesznek részt.* A szakkezelésen kívül a különféle lexikonok és egyéb segédkönyvek pontos és gyors használatára oktatják őket. Jó emlékezőtehetség és testi-lelki fürgeség kell ehhez a foglalkozáshoz. Miközben válaszolnak a sokféle kérdésre: maguk is rengeteget tanulnak. Megismerik az élet ezerféle arcát.

Az egyik falon nagy tábla: *„Vörös Sarok"*. Alatta két rovat: „Büszkeségeink", „Szégyeneink". A második rovatban egyetlenegy név sem szerepel. De büszkeség akad kettő is. Az egyik: *Balogh Zoltánné*, a másik: *Szabó Mária*. A kiértékelő bizottság havonta összeül és megállapítja, kinek milyen a munkája és magatartása. Általában a tudakozó dolgozói szeretik munkájukat. Egyetlenegy panaszuk van csak: vannak emberek, akik ma is ingerülten, durván és kellemetlenül követelődznek a telefonon keresztül. Viszszaélnek azzal, hogy akármit is mondanak, a tudakozóból mindenre nyugodt és udvarias választ kapnak.

Egyszerre öt fényecske gyullad ki. Lázas munka folyik. *„Mi az empiriokriticizmus rövid és pontos meghatározása?" — „Melyik napon született Beethoven?" — „Milyen a mai időjárásjelentés?" — „Ki komponálta az Internacionálét?"*. — A válasz semmire sem késik. Az eleven lexikon pontosan működik. *(Gách)*

(Megjelent a Független Magyarországban.)

Hírek a kapitalista országok postás dolgozóinak életéből

HOLLANDIA

A holland postások már ismerik a Marshall-segély „áldásait", amely az életszínvonal állandó csökkenésében jelentkezik. A Bnop-Post szakszervezeti lapjukon keresztül mozgósítják a postásokat, hogy a szakszervezeti világszövetség szellemében harcoljanak helyzetük megjavításáért. Követeléseik az alábbiakban foglalhatók össze, mint írja a lap:

1. drágasági pótlék,

2. a vállalkozói haszon nagymértékü csökkentése anélkül, hogy a fogyasztási cikkek termelését csökkentenék,

3. kötelező betegbiztosítás valamennyi postás dolgozóra.

A lap felhivja a postás dolgozókat a követelésekért folyó harcra. „Ez az összes dolgozók ügye, hogy a szegénység karmaiból kiszabaduljunk és módunk legyen mindazt megvásárolni, amire családunk létminimumának biztosítására szükség van."

AUSZTRIA

A Nachrichten c. lap a következőket írja:

„A betegbiztosító pénztár deficites. Tény, hogy ezt a deficitet meg kell szüntetni, de hogyan? Ez a kérdés. A mi véleményünk szerint oly módon, hogy a biztosítottaknak és hozzátartozóiknak adott szolgáltatást ne csökkentsük. Az SP—VP vezetősége véleménye szerint azonban ezt a szolgáltatások csökkentésével kell elérni. A legélesebben ellenzünk minden olyan kísérletet, hogy a betegbiztosító pénztár deficitjét a munkások és alkalmazottak kárára tüntessék el."

CHILE

A távbeszélő-társaság 3000 alkalmazottja sztrájkol, hogy béremelést érjen el. A mozgalom támogatására a vasutasok, a biztosító társasági alkalmazottak és a bank-alkalmazottak szintén sztrájkba léptek.

A sztrájkmozgalom leküzdésére Videla diktátor kormánya egy sztrájkellenes törvényt adott ki és az egész országban szükségállapotot hirdetett ki.

Végül azonban a kormány kénytelen volt hozzájárulni a bérekre és árakra vonatkozó törvény megváltoztatásához mire a távbeszélő-társaság alkalmazottai a munkát ismét felvették.

FRANCIAORSZÁG

Tekintettel arra, hogy a párisi távbeszélőközpontok dolgozói évi szabadságidejüket nem kapták meg, tiltakozásul a párisi távbeszélőközpontok személyzete naponta egy, vagy több órára beszünteti a munkát. Ez a mozgalom az egész személyzet teljes részvételével és egységével folyik.

NAGYBRITANNIA

1950-ben Margate-ban volt a postások szakszervezetének 35. évi közgyülése. A közgyülés elé több olyan javaslat érkezett, amely bizonyítja az angol postás dolgozóknak béke iránti szeretetét. Az egyik javaslat például röviden és velősen a következő volt: „A konferencia utasítsa a szakszervezeti kongresszus résztvevő küldötteit, hogy a következő szakszervezeti kongresszusi ülésen az alábbi javaslatot terjesszék be:

A szakszervezeti kongresszus csatlakozzék újból a szakszervezeti világszövetséghez."

Egy másik javaslat így szól:

„A konferencia utasítsa a végrehajtó választmányt, hogy a rendelkezésre álló valamennyi eszközzel küzdjön a hydrogénbomba alkalmazása ellen."

Ezzel a két javaslattal angol szaktársaink is hozzájárulnak, hogy a sárga Internacionálé és a berni IPTT egész hazug voltát és árulását leleplezzék.

USA

És most nézzük meg, milyen a dolgozók helyzete az Egyesült Államokban.

Amerikában a postás dolgozókat 48 órán belül el lehet bocsátani különböző okok és ürügyek, pl. a kommunistákkal való szimpatizálás címén. Nincs nyugdíj- és betegbiztositás, a szakmai bizottságokban a szakszervezeteknek nincs képviseletük. A sztrájkot a törvény tiltja és közvetlenül, bíróí eljárást von maga után. Ime, így fest „az amerikai demokrácia" a dolgozók részére.

Találóan jegyzi meg a Bnop-Post, „mindezekből úgy látszik, hogy Isten országában a postaalkalmazottakat a pogányok kezeibe adták".

(Bnop-Post szeptemberi számából.)

Minden postás dolgozó teljes erejével támogassa a Szabad Nép terjesztési versenyt

A Szabad Nép kampány fontosságának tudatában a posta is mozgósítja a maga szervezeteit mozgalomra. Egyrészt a postahivatalok útján tevékenyen közreműködik az előfizetői példányszámok növelésében, másrészt végzi a kampány ideje alatt az adatszolgáltatás munkáját.

E kettős feladat a hivatalok dolgozói számára széleskörű politikai és szakmai erőpróbát jelent, mert a feladat megoldása csak akkor lehetséges, ha annak politikai és szakmai részét szorosan egybekapcsolják.

Szakmai vonalon a Postai Rendeletek Tára ezévi I-sö száma közli azt a rendeletet, illetve kiegészítő rendelkezéseket, melyek a posta részvételét a kampányban részletesen szabályozzák. Hivatalaink ennek megfelelően behatóan tanulmányozzák át a rendeleteket és a rájuk vonatkozó rész szerint járjanak el. Hivatalaink dolgozói keressék meg a kapcsolatot a helyi pártszervezetekkel és keressék meg mindenütt a legjobb eredménnyel járó módszert. Különösen a kampány ideje alatt a vasárnapokon, (január 14, 21, 28, február 4, 11) fejtsenek ki eredményes tevékenységet, mert a csoportos előfizetésgyüjtés előreláthatóan e napokban éri el a legnagyobb méretet.

A postás dolgozók tegyenek meg mindent, hogy az új előfizetők részére a lap késedelem nélkül megindulhasson. Az előfizetésgyüjtés egyébként postás dolgozóink részére bő lehetőséget nyújt az intenzív bekapcsolódásra, akár egyéni, akár hivatali munkaverseny formájában.

Mivel a Szabad Nép kampány egyúttal előkészület Pártunk V. Kongresszusára, minél számosabban tegyenek szaktársaink versenyvállalást, hogy a posta közreműködése a kampányban ne csak a rendeletek előírt rideg végrehajtása, hanem ezen túlmenően tudatos, jó szocialista munka legyen.

Andai Sándor
Postafőoszt.

A karácsonyi és újévi csúcsforgalom idején a Keleti Posta legjobb brigádja a „Zsupán-brigád", mely a karácsonyi forgalom ideje alatt 103 óra brigádmunkát végzett. A brigád munkájával nagy mértékben hozzájárult, ahhoz, hogy a csomagosztály forgalma fenn akadás nélkül bonyolódott le.

Harc a selejt ellen – harc a békéért!

A Magyar Közlöny január 9-én közölte a M. T. rendeletét a selejt elleni harcról és a selejtes munkák elszámolásáról.

Ez a rendelet hathatós segítséget jelent számunkra a munka termelékenységének emelése, az önköltség csökkentése, az egyéni felelősség kiszélesítése és megszilárdítása, valamint az ellenőrzés rendszeressé tétele terén.

Ne felejtsük el Rákosi elvtárs szavait, hogy mindenért, ami ebben az országban történik, mi vagyunk a felelősek.

Mi magunk, dolgozók vagyunk felelősek tehát a selejtes munkáért is, amely a munka termelékenységének emelkedését gátolja, emeli az önköltséget, pazarolja az anyagot, kárt okoz népgazdaságunknak és a selejtet gyártó egyben kárt okoz magának is. Ezenkívül önkénytelenül is segíti az ellenséget.

Minden becsületes dolgozónak

egyéni felelőssége teljes tudatában harcolnia kell az ellenség ellen az éberség területén, de a selejt elleni harc területén is. *Ezt a harcot mindenkinek a maga munkaterületén kell megvívnia, feltárva a selejt okát és becsületesen felhasználva a népgazdaság vagyonaként rábízott anyagot, melyből szerszámot, vagy más fontos közszükségleti cikket kell készíteni.*

Éppen ezért minden öntudatos dolgozó üdvözli a M. T. rendeletét, amely harcra hívja, mozgósítja őket a selejt ellen, mert tudják, hogy ez a rendelet a legszorosabb kapcsolatban van a M. T.-nak a takarékosságról szóló határozatával, mert tudják, hogy

„a feszült nemzetközi helyzet, a béke védelme megköveteli a szocializmus építésének meggyorsítását és honvédelmünk megerősítését. Ennek fontos feltétele az anyaggal, gépekkel, munkaerővel való takarékoskodás fokozása, amely újabb hatalmas tartalékok mozgósítását teszi lehetővé népgazdaságunk gyorsabb ütemű fejlesztése érdekében.

Az anyagtakarékosság egyik igen eredményes módja a selejt csökkentése, mert minden selejtes munka nemcsak elpazarolt munkaidőt és kidobott pénzt, hanem szemétbe dobott anyagot is jelent.

Fokozott felelősség

A minisztertanácsnak a selejtes munka elszámolására hozott rendelete tehát fokozott felelősséget jelent minden fizikai és értelmiségi dolgozóra. Ez a felelősség anyagi felelősséget is jelent, mert a rendelet kimondja, hogy a munkás hibájából — hanyagságból, gyártási utasítások be nem tartásából — keletkezett selejtért nem szabad munkabért kifizetni. Ez meg fogja szüntetni egyes öntudatlan dolgozók eljárását, akik mennyiségileg emelték termelésüket és selejtes munkát végeztek, mert ez egyáltalán nem, vagy alig befolyásolta keresetüket.

A rendelet szerint a selejtes munkáért bér nem jár, részleges selejt esetén pedig amennyiben a selejtes munkadarab csökkentett értékben felhasználható, az értékcsökkenés arányának megfelelően, csökkentett munkabér számolandó el.

Selejtes termék esetén,

ha az anyag tönkrement, a dolgozó az elrontott anyagot köteles megfizetni. Az ilyen címen történő levonás, egy hónapban az összes kirótt összeg, többszöri károkozás esetén sem haladhadja meg a dolgozó alapkeresetének 15 százalékát.

A selejtrendeletet a Főosztály a postai munkaterületekre kidolgozza, amely az ipari selejtrendeletekkel együtt január 15-én lép életbe.

A rendelet sikeres végrehajtása érdekében minden dolgozónak és a szakvezetésnek össze kell fogni. A dolgozóknak nemcsak a mennyiségi feladatok elvégzésére kell törekedniök, hanem a minőségi munkára is.

Ezen a téren vannak példát mutató postás dolgozók is, mint Külmel Ernő, a Közp. Járműtelep esztergályosa, aki munkájából teljesen kiküszöbölte a selejtet.

Azonban a selejtmentes munka biztosításában igen komoly feladat vár a műszaki értelmiségünkre is, akiknek megbízható pontos rajzokkal, szerkesztési előírásokkal kell segíteniök a dolgozókat. Ugyanis nyilvánvaló, hogy a rossz rajzból, szerkesztési hibából keletkező selejtért azok a műszaki értelmiségiek anyagilag is felelősek a dolgozó nép előtt, akiknek rossz munkája eredményezte a selejtet azáltal is, hogy elzárkóznak az üzemtől, a dolgozóktól, nem működnek azokkal össze.

A dolgozó azonnal jelentse,

ha bármilyen oknál fogva nem tud selejtmentes terméket előállítani, viszont a szakvezetés azonnal tartozik azokat elhárítani, mert az ellenség felhasználja a legkisebb rést is a termelés frontján.

Éppen ezért fontos az egyéni felelősség tudatosítása mellett az ellenőrzés, amely a selejt elleni harc legfőbb fegyvere.

Éppen ezért egy pillanatra sem szünhet meg a minőségi ellenőrzés és aki ezt végzi, soha se felejtse el, hogy az ellenőrzéssel is az ellenség ellen harcol, hogy komoly politikai feladatot teljesít munkája közben és segíti a dolgozókat egyéni felelősségük megszilárdításában és a szocializmusért vivott harcunkban.

Bér- és Termelési osztály

Szovjet gyártmányú színképelemző a Posta Kísérleti Állomáson

A Szovjetunió élenjáró technikája mindenben példaképül szolgál a magyar dolgozóknak. A Szovjetunió elküldi hozzánk legjobb sztahánovistáit, hogy élenjáró munkamódszereiket átadják a magyar dolgozóknak, elküldi hozzánk nagyszerű gépeit, hogy a magyar dolgozók munkáját megkönnyítse.

A posta területén is a Szovjetunió példája nyomán számos olyan gépet használunk, mely lényegesen megkönnyíti a postás dolgozók munkáját

A Posta Kísérleti Állomáson

a napokban szerelték fel a szovjetgyártmányú színképelemző berendezést. Ez a berendezés megkönnyíti azoknak a gépeknek és műszereknek az ellenőrzést, amelyek feltétlenül szükségesek a postai létesítmények fenntartásához.

A fenti célokra szükséges vegyvizsgálatok a szokásos módszerekkel és berendezésekkel csak hosszabb idő alatt és néha igen körülményesen voltak elvégezhetők. *Ez az új berendezés, amely mind kivitel, mind szerkezet és használhatóság szempontjából ékes bizonyítéka az élenjáró szovjet ipar fejlettségének, lehetővé teszi különböző fémanyagok, vezetékek, jelfogó rúgók, stb. összetételének gyors meghatározását. Eddig ez vegyi úton történt, ami igen nehézkes volt. Pedig igen fontos például a távbeszélővezeték esetében annak vezetőképességének vagy időállóságának meghatározása.*

Előfordult pl. egyik üzemünkben, hogy az alumínium vezetékhuzalok vezetőképessége váratlanul leromlott és vegyelemzéssel nem volt kimutatható a hiba. Az új színképelemző géppel azonban kiderült, hogy a rossz huzal 0.06 százalék vanádiumot és a szokottnál több (0.02 százalék) titánt tartalmaz.

Ezenkívül még igen sok előnyét sorolhatnók fel a színképelemzésnek, mint pl. azt, hogy lehetővé teszi kész alkatrészek vizsgálatát az anyag szétroncsolása nélkül, fémbevonatok, érintkező csúcsok minőségének megállapítását.

A berendezés beszerzésénél igen nagy segítségünkre voltak a Rákosi Mátyás-művek laboratoriumának dolgozói, akik Török Tiborral az élen a legmesszebbmenő támogatást nyujtották a Kísérleti Állomás dolgozóinak, sőt, a Kísérleti Állomás érdekelt dolgozóit is a Rákosi Mátyás-művek dolgozói fogják a műszer kezelésére megtanítani.

Forster S.
Kísérleti Állomás

Fejlesszük tovább bérrendszerünket

A teljesítménybér bevezetésével nagy lépést tettünk a szocialista bérezés megvalósítása felé. Dolgozóink megértették a teljesítménybér jelentőségét és egyes üzemeinkben, hivatalainkban, helyes munkaátszervezést, munkahelyösszevonást hajtottak végre. A helyes munkahelyösszevonásokkal emelkedett a dolgozók teljesítménye, növekedett a termelés, a termelékenység. A helyes munkahelyösszevonások végrehajtásával munkaerőgazdálkodás tekintetében eredményeket értünk el, mert a felszabadult munkaerőket más munkaterületekre lehetett irányítani, így megoldódott az egyes üzemeink létszámhiány kérdése anélkül, hogy újabb munkaerőt kellett volna a postához felvenni. Munkahelyösszevonás a teljesítménybér bevezetése előtt csak elvétve volt, így hivatalaink állandó létszámemelést kértek.

Az eredmények mellett,

későbbiek folyamán megmutatkoztak a hibák is, mert a forgalmi szolgálat területén a teljesítménybér bevezetésekor az üzemi jutalék munkaegységrendszert hagytuk meg, mint értékmérőt anélkül, hogy a célnak megfelelően, gyökeresen átalakítottuk volna. A munkaegység-rendszer szorzószámai kevés kivételével nem pontos és szabatos időfelvételeken, hanem becslési, tapasztalati és statisztikai adatokon épültek fel, kerültek bevezetésre.

Kevés kivétellel,

mechanikusan az egész országban egyformák, holott a körülmények, a munkafeltételek nem mindenütt egyformák, azonos munkáknál eltérőek, továbbá értékelést nyertek ebben a munkaegységrendszerben olyan munkamozzanatok, amelyeket valóságban lemérni nem lehet.

Ezek a hibák, a postaforgalmi szolgálatot ellátó dolgozók között meglehetős bérfeszültséget okoznak. De a felsorolt hibák, hiányosságokhoz még az is nagyban hozzájárul, hogy a forgalom, a hivatalok helyi adottsága, a munka mennyisége nem a dolgozóktól, hanem a közönségtől függ. *Ennélfogva nem minden esetben a dolgozóktól, hanem a szerencsésebb beosztástól függ az is, hogy hány százalékot ér el a dolgozó, pl.: egy belső kerületi kézbesítő a nagyobb küldeményforgalom által magasabb százalékot ér el, mint egy külső kerületi kézbesítő, de ugyanez fennáll a felvételnél, irányításnál, rovatolásnál, főpénztárnál és még több munkahelyen is, mert a nagyobb forgalmú munkahelyeken előnyösebb helyzetben vannak a dolgozók, a kisebb forgalmú munkahelyen dolgozókkal szemben.*

Az utóbbi időben

több forgalmi munkahelyen felvetődött a dolgozók részéről az a hibás elképzelés, hogy az ösztönző teljesítménybérrendszert meg kell szüntetni és meg is fogják szüntetni. Bár vannak hibái a postai teljesítménybérezésnek, mégsem kell megszüntetni, hanem a teljesítménybérezésnek egy olyan új fomáját kell bevezetni, amely a forgalom területén tökéletesebben alkalmazható és ennek a teljesítménybérezésnek a legszigorúbb ellenőrzést kell biztosítani és a minőség javítása ösztönzőleg mutatkozzon a bérrendszerben is.

Feladatként jelentkezik a munkaegység olyan irányú átalakítása és alkalmazása, mely a minőség megjavítása mellett ösztönzőleg hat a dolgozóra és a munkával arányban áll.

Ennek megoldására

a premizálási rendszer van hivatva, amely magába foglalja mindazokat a szempontokat, melyeket az új bérezési rendszertől megkívánnánk.

Ez a bérezési rendszer már jól bevált a Szovjetunióban és ennek alapján az egyes demokratikus országokban is mint pl.: Csehszlovákiában.

Az új rendszer világos és érthető, mert előre kitűzi az elérendő célokat, mint pl.: anyagtakarékosság, minőség, tervteljesítés stb. és ezen célok elérésénél azt is, hogy mennyit kap érte a dolgozó.

Ennek a kérdésnek gyors, de nem elhamarkodott rendezése jelentősen elősegíti az előttünk álló feladatok elvégzését, tehát a szakvezetésnek arra kell venni az irányt, olyan helyes premizálási javaslatot dolgozzon ki a forgalom területére, mellyel egy jelentős lépéssel jutnánk előre a szocialista bérezés területén, hogy dolgozóink ezen keresztül is több és jobb munkával járulhatnának hozzá a szocializmus építésének meggyorsításához és a béke megvédéséhez.

Gyimesi Antal

HÍRLAPTERJESZTŐK NYOMÁBAN

Éjfél felé jár az idő! A kelenföldi pályaudvar a szokott éjjeli képét mutatja. Azonban ez a kép egy kissé eltérő az eddigiektől. Ugyanis egymásután gördülnek a posta járati gépkocsijai a sínek közé szépen, rendben. Egész hosszú sorban sorakoznak fel, egymás mögé. A dunántúli távolsági vonatokat várják. A járati gépkocsik súlyos újságkötegekkel vannak megrakva.

ugyanis a posta vette át a Hirlapterjesztő NV-től az újságok vidéki elosztását, kézbesítését.

Minden a legpéldásabb rendben,

szinte tüneményes gyorsasággal történik, ugyanis egymás után futnak be a Pécs, Nagykanizsa, Szombathely felé menő vonatok. A kezelő szaktársak egymással versenyezve rakják be a mazgóposta-kocsi egyik külön erre a célra fenntartott részébe, a hatalmas újságkötegeket.

Van olyan mozgó, amelyikbe 45—47 ezer újságot is beraknak.

Friss nyomdafestékszag tölti be a kocsit, hiszen még nincs egy órája, hogy az újságok kijöttek a gépből. De a berakodás befejeződött, alig tartott néhány percig, a forgalmista máris emeli az indulójárcsát s a vonat máris viszi a városi és falusi dolgozók szellemi táplálékát a legfrissebb napi sajtót. Benn a mozgópostakocsi belsejében rendkívüli ütemű munka indul meg. A már előre elkészített kimutatások alapján állítják össze a postás szaktársak az egyes postahivatalok részére küldendő újságcsomagokat mennyiség, és az újság neme szerint.

Sietni kell,

mert a legközelebbi állomásnál máris leadják a Szabad Nép, Népszava, Friss Újság stb. kötegeket. A kisebb állomások elég néptelenek. Az egyik kisebb állomás előtt megszólal a mozgós szaktárs: „Most ejtés következik". Érdekel ez az új műszó. Mosolyogva vezet az ablakhoz a mozgós, és elmagyarázza, hogy az ilyen kisebb állomáson a vonat nem áll meg csak lelassít, a postásoknál nincs éjjeli szolgálat, nem is jönnek ki a vasúthoz, tehát a vasutasok veszik át a lapokat és adják át a postásoknak, hogy a reggeli órákban a falu dolgozói is megkapják a friss napilapokat. Tényleg így is történik. A vonat lelassít, a mozgós kiált: — Vigyázz! Ujság! — Kidobja a kötegel, amit a vasutas szaktárs bravuros ügyességgel kap el.

A végállomáson

végre kirakják az összes kötegeket, ozonnal továbbítják a postahivatalba, ahol rövid idő alatt szétosztják a kézbesítőknek és máris viszik a járatukba. Kötegenkint kapják meg az üzemi sajtóaktívák is, hogy a dolgozóknak munkahelyeiken osszák szét a lapot. Az utcán találkozunk a kézbesítő szaktárssal. Éppen bekopog az egyik lakás ajtaján, és beszól: Jó reggelt. Meghoztam az újságot. Mosolygó arccal veszi át az előfizető a Szabad Népet.

Még reggel van, de a főváros üzenete, a politikai és gazdasági élet legújabb eseményeivel, a legtávolabbi és legkisebb falu lakójának kezében is ott van.

Egri Gyula

BÜROKRÁCIA! VAGY MÁS?

A rádiódíjnyilvántartó hivatal annak rendje és módja szerint 1950 szeptember 15-én adrémalemeztartó szekrényi igényelt. Ezt az igénylést lefektette a 6213/1950. sz. ügyiratban és elküldte az anyaghivatalnak. Az anyaghivatal annak rendje és módja helyett csekély 3 hónap után, december 18-án visszaküldte azzal, hogy ez nem rájuk tartozik, hanem az igazgatóságra

Az ügyirat, amely igen sokat kibír,

ilyen formán ismét el lett küldve, de most már az „illetékes" szervhez, az igazgatósághoz. Ez most már úgy néz ki, hogy rendben is lenne. Azonban még nincs rendben. Mégpedig azért nincs rendben, mert az igazgatóság december 29-én szintén visszaküldte az ügyiratot azzal, hogy nem rájuk tartozik, hanem az anyaghivatalra, mert az az illetékes. A rádiódíjnyilvántartó hivatal erre ismét elküldte I. 5-én az anyaghivatalnak, mint illetékes szervnek és ez így most megint úgy néz ki, hogy rendben van.

Azonban a látszat csal

Tény az, hogy a rádiódíjnyilvántartó hivatalnak szüksége van a kért szekrényre, hogy az igénylést beadta, hogy az anyaghivatal 3 hónap múlva válaszolt, hogy az igazgatóság is válaszolt nem illetékesek, de tény az is, hogy szekrényt az igénylő hivatal négy hónap után még most sem kapott.

Ezeknek a tényeknek a megállapítása után azt hisszük, helyes lenne tényként azt is megállapítani, hogy mindezekért az aktatologatásokért valaki felelős! Helyesnek látnánk, ha az illetékes szervek megvizsgálnák ezt a kérdést és az „illetékesség" rövid határidőn belül való megállapítása után eljuttatnák az igényelt tárgyat az „illetékes" rádiónyilvántartó hivatalhoz és felelősségre vonnák az illetékes bürokratát.

Egyébként kérjük és javasoljuk minden postás dolgozónak, hogy az ilyen és hasonló bürokratikus jelenségeket, amelyek lehetnek egyébként az ellenség szabotálásai is, tárják fel az üzem- és egyéb értekezleteken, vagy írják meg a Postás Dolgozónak és ezen keresztül is nyujtsanak segítséget a hibák — hiányosságok mielőbbi kiküszöböléséhez.

BAYER ZOLTÁN

Távirdamunkások kézikönyve

A napokban jelent meg a „Távirdamunkások kézikönyve" című könyvecske. A könyv hézagpótló, mert eddig olyan szakkönyv, amely a távirdamunkás szaktársak szakmai továbbképzését szolgálta volna, nem állt rendelkezésünkre.

A könyvet a volt Budapest kerületi postaműszaki igazgatóság építésvezetőiből alakult brigád állította össze. A brigád tagjai: Polgár István, Szőnyi Ferenc, Gyürki József, Ludvig István, Szente János, Horváth Lajos, Hábori György, Liszka Ödön, Vermes Antal, és Zentai János szaktársak voltak. A könyvet hivatalos kiadványként a Postafőosztály szakoktatási csoportja adta ki megfelelő példányszámban, a műszaki hivatalok részére való szétküldése folyamatban van.

Így építjük a nép országát

— Na, igazán mutasd meg a könyvedet!

— Az a kérdés, hogy mit főztél. Ha jó a vacsora, akkor evés után megmutatom. Persze akkor is először Lalikának, hadd lássa a kis pocok, hogy apukája közelebb került a Párthoz.

— Ugyan, mit is ért ahhoz egy másféléves gyerek?

— Így beszélgetnek Nagy Lajosék —

az ország legjobb távirásza, a békéscsabai posta egyik sztahánovistája

és családja — azon a napon, amikor a taggyűlés után hazaérkezett a huszonhároméves „családfő" és lelkendezve újságolta, hogy a várvavárt párttagsági könyvét megkapta.

— Micike — a huszonegyéves mama — hosszú vita után belemegy, hogy étkezés után ünnepélyesen mutatja meg férje a kis piros könyvet, ami nemcsak Nagy Lajos sztahánovista, de az egész családja számára drága kincs. A pártonkívüli feleség — de talán még a csöpp kis fiú is — érzi és tudja, hogy ez a könyv olyan kitüntető okmány, amire minden párttagnak nagyon, de nagyon kell vigyázni.

A vacsora után elbeszélget a fiatal házaspár — mialatt a kis Lalika édesapja nyakkendőjét cibálja — arról, hogy

mennyire is megváltozott életük azóta, mióta Nagy Lajos sztahánovista.

Emlékezetükbe idézik az 1946-os nehéz évet. Micike és Lajos — abban az időben — a MADISZ kultúrcsoportjában szerepelt — ott ismerkedtek meg — és bizony nem látták még tisztán a jövőt, nem látták, hogy a szocializmust építő dolgozó nép már néhány év mulva is, milyen eredményeket tud felmutatni. Bizony komoly problémát okozott a fiatal házasoknak a bútor kérdése. Nehezen tudták a legszükségesebbet is megvásárolni, annál is inkább, mert a kis menyecske nem dolgozhatott, hiszen a babával eléggé el volt foglalva.

Mindjárt más lett a helyzet, amikor Lajos „rákapcsolt".

A teljesítménye egyre nőtt, pedig társadalmi munkából is erősen kivette részét.

Régebben kultúraktíva volt, most sportfelelős, népnevelő és a városi pártbizottság bizony gyakran bekapcsolja őt a területi munkába.

— Csak azt sajnálom — mondja Micike —, hogy esténként későn jársz haza.

— Látod, azért mondtam már többször, hogy neked is be kellene kapcsolódni a társadalmi munkába, vagy ifjúsági, vagy nőszervezeti vonalon.

— Ha Lalikát ovodába adhatnám — válaszol az asszonyka —, magam is elmennék dolgozni és munkámon keresztül közelebb kerülnék a mozgalomhoz. Persze, te tudod, hogy nem pénzért teszem, hiszen most már anyagilag elég jól állunk.

— Igen, — válaszol az ifjú férj és lassan végigsimítja a karosszék bársonyát, —, ezt a garniturát is sztahánovista munkám után tudtuk megvenni.

Hirtelenében végiggondolja, mit is vettek a közelmultban?

Télikabátot, cipőt saját magának, ruhát, cipőt a feleségének, a kis fiúnak is sok apróságot. Szó, ami szó, szépen gyarapodnak. Az igaz, hogy a többi szaktársak sem panaszkodhatnak,

de sztahánovistának lenni mégis csak más, a fizetése kétszer akkora, mint azelőtt volt.

— Ugye, jó dolog sztahánovistának lenni? — néz büszkén a férjére Micike. — Az egész hivatal dédelget, a többi szaktársak is szívügyüknek tekintik a te munkádat.

— Nem olyan nagy dolog — szerénykedik a férj. — Igaz, hogy mióta „Duplex"-rendszer van a Siemens-gépen, azóta kisebb jelentősége van az én módszeremnek.

— Igen, az a fejhallgató.

— A lényeg az, hogy a távbeszélőn feladott táviratokat nem vettük kézirással fel távirati űrlapra, hanem bemondás alatt egyenesen tovább adtuk Siemens-gépen. Viszont a Duplex a gép legnagyobb kihasználását teszi lehetővé, de így nem lehet az én módszerem tovább alkalmazni.

— És most mi lesz?

— Új módszereket találunk ki!

Már érdeklődtem szovjet tapasztalatok iránt

annak alapján ismét megjavítjuk az egész távirdai munkát.

Helyes, — simogatja meg férje kezét Micike —, jól teszed, ha azon gondolkozol, hogy miképpen tudod szaktársaid munkáját könnyebbé tenni.

— Az övékét is és a magamét is. Ezen keresztül jobb a munka, gyorsabb a hírszolgálat és több a fizetés, emelkedik az életszínvonal.

— Erről jut eszembe . . . — vág közbe az asszonyka — még néhány kép kellene az ebédlőbe, valami festmény és szőnyeg is, tudod, olyan bordó, apró mintákkal. És Lalika is lassan kinövi a ruhácskáját.

Így tervezgetnek Nagy Lajosék. Így állítják fel terveiket országszerte az élmunkások, a sztahánovisták ezrei, az elvégzendő munkára és erre építik fel az életszínvonal emelését. A jó munkára építik fel terveiket a dolgozók a szocializmust építő országokban, tudják, hogy a jó munka az alapja a béke megvédésének, a szabadságnak, mindannyiunk boldogságának.

T. — s.

Változás a szakszervezeti tagdíjaknál

A Postás Dolgozó legutóbbi számában közöltük, az 1951. január 1-től érvényes szakszervezeti tagdíj befizetési táblázatot. Értesítjük a szaktársakat, hogy a Szaktanács határozata alapján az 1000 forinton felüli keresetnél a befizetendő tagdíj mértéke az alábbi táblázat szerint megváltozott.

1001—1070	Ft	összkeresetig	Ft 16.—
1071—1130	„	„	„ 17.—
1131—1200	„	„	„ 18.—
1201—1270	„	„	„ 19.—
1271—1330	„	„	„ 20.—
1331—1400	„	„	„ 21.—
1401—1470	„	„	„ 22.—
1471—1530	„	„	„ 23.—
1531—1600	„	„	„ 24.—
1601—1670	„	„	„ 25.—
1671—1730	„	„	„ 26.—
1731—1800	„	„	„ 27.—
1801—1870	„	„	„ 28.—
1871—1930	„	„	„ 29.—
1931—2000	„	„	„ 30.—
2001—2070	„	„	„ 31.—
2071—2130	„	„	„ 32.—
2131—2200	„	„	„ 33.—
2201—2270	„	„	„ 34.—
2271—2330	„	„	„ 35.—
2331—2400	„	„	„ 36.—
2401—2470	„	„	„ 37.—
2471—2530	„	„	„ 38.—
2531—2600	„	„	„ 39.—
2601—2670	„	„	„ 40.—
2671—2730	„	„	„ 41.—
2731—2800	„	„	„ 42.—
2801—2870	„	„	„ 43.—
2871—2930	„	„	„ 44.—
2931—3000	„	„	„ 45.—

3000 Ft-nál nagyobb jövedelem esetében is másfélszázalékos kulcs alapján kell a tagdíj összegét megállapítani, olymódon, hogy a tagdíj összegét teljes forintra kerekítjük ki.

A felbontott tervek alapján tett vállalásokkal harcolnak nődolgozóink a békéért, a terv teljesítéséért

Ötéves tervünk első évét teljesítettük, sőt postai viszonylatban túlteljesítettük. Ötéves tervünk második évének teljesítése csak akkor lehetséges, ha nődolgozóink sokkal intenzívebben, öntudatosabban vesznek részt a szocialista munkaversenyekben. Termelésünk emelésével mi, nők is a békéért harcolunk. Mi nem akarunk háborút, hanem békés alkotó munkát, boldog jövőt fiatalságunknak, békés öregséget apáinknak és anyáinknak.

Mi Pártunk vezetésével harcolunk,

dolgozunk és küzdünk békénk megvédéséért. Mi nők a békéért vívott harcban egy percre sem feledhetjük el, hogy ha öntudatosabbak, harcosabbak vagyunk, biztosabb a béke. Ha termelékenységünket emeljük, az önköltséget csökkentjük, takarékosak vagyunk, ez mind a béke győzelmét jelenti.

Rákosi elvtárs október 27-i beszédében azt mondotta:

„A munkaverseny nálunk még mindig kampányszerű, egy-egy eseményhez, dátumhoz kapcsolódva fellobban, utána elhanyhul."

Rákosi elvtárs szavai nagy mértékben vonatkoznak ránk. Sok példa mutatja, hogy kimagasló eredményeket, teljesítményeket értünk el egy-egy kampánymunka idején, azonban a kimagasló teljesítmények mellett még sok hiányosság mutatkozik a szocialista versenyben való részvételünk terén.

Léiszámunkhoz viszonyítva nagyon kevés a női sztahánovista munkamódszerátadók száma.

A terv második évében

még nagyobb feladatok állnak előttünk. Ezeket a feladatokat csak akkor valósíthatjuk meg, ha az üzem felbontott tervei alapján vállalásokat teszünk ötéves tervünk második évének teljesítésére, illetve túlteljesítésére.

Hivatalainkban az év első napjaiban hangszórókon, hirdetőtáblákon hívták fel a dolgozók figyelmét a tervismertető értekezletekre. Ezeken az értekezleteken a dolgozók hallották azokat a feladatokat, melyeket a második tervév során meg kell valósítaniok.

Ezeknek a feladatoknak megvalósításában hatalmas szerep jut a nőknek, akik a felszabadulás óta a termelés területén nagy erővé fejlődtek.

Asszonyaink mind nagyobb lendülettel harcolnak a termelés vonalán a terv sikeres megvalósítása érdekében. Tisztában vannak azzal, hogy selejtmentes többtermelésükkel előbbre viszik népgazdaságunk fejlődését, a szocializmus építésének ügyét. Tudják azt, hogy terveik teljesítését, szakmai tudásuk kiszélesítésével, továbbfejlesztésével biztosíthatják.

Így a Budapest 72. hivatalnál a tervfelbontással kapcsolatban Deli Károlyné vállalta, hogy a szétosztó vizsgát április 1-ig leteszi, valamint januári új normáját április hó 1-ig öt százalékkal túlteljesíti.

Vagy Kiss Ilona március 31-ig a kettes számú indítóvizsga, Chikán Istvánné és Kővári Sándorné március 31-ig a szétosztó vizsga letételét vállalták. A február 24-én tartandó Pártkongresszus tiszteletére már mutatkoznak az első vállalások. Szemesi Györgyné takarítónő brigádja ötszázalékos anyagmegtakarítást vállalt.

Ez a pár példa is mutatja, hogy a postás dolgozó nők megértették a feladatok nagyságát, megértették azt, hogy kötelességvállalásukkal a termelés frontján helytállva, az ötéves terv végrehajtásán dolgozva hazánkat védelmezik, a béketábort erősítik, a békéért és szabadságért harcoló népek iránti kötelességet is teljesítik.

Dénes Ilona

HIREK

A lakihegyi rádióhivatal dolgozói 1950 december 16-án bensőséges ünnepség keretében felavatták a „Vörös sarkot" és kulturotthonukat.

*

Tatabánya postahivatal dolgozói jobb munkaszervezéssel és a dolgozók munkavállalásaival túlórák és külső segítség nélkül mintaszerűen bonyolították le a karácsonyi csúcsforgalmat.

*

Budapest 62. hivatalnál a nem szorosan vett termelői munkakörben foglalkoztatott dolgozók is bekapcsolódtak a termelő munkába és ezzel nagy mértékben hozzájárultak a forgalom zökkenőmentes, gyors lebonyolításához. Jó volt a verseny eredményeit szemléltető versenytábla szerkesztése. Megkapóak voltak a Sztálin elvtárs születésnapja alkalmából készített díszítések.

Igyekszem a dolgozók kéréseit minél gyorsabban és jobban elintézni

Igen nagy megtiszteltetésnek vettem, hogy dolgozó társaim bizalmából tanácstag lettem. Igyekeztem munkámat az első pillanattól kezdve úgy végezni, hogy méltó legyek erre a bizalomra.

Dolgozó társaim közül többen fordultak hozzám már lakáskérdésben és két esetben sikerült is ügyüket a tanács gyors intézkedése következtében elintézni.

Mint a pécsi postaigazgatóság vezetőjének, komoly problémám volt, hogy a pécsi postaigazgatóság területén lévő kishivatalokat petróleummal ellássuk. A tanácsok megalakulásáig ez szinte megoldhatatlan feladatnak látszott. Egész más lett a helyzet a tanácsok megalakulásával, amikoris a helyi tanácsok segítségével mindenütt biztosítani tudtuk a kishivatalok petróleumellátását.

A másik súlyos problémája volt a postának a vidéki posták elhelyezése. Sok postahivatalunk dolgozói egészségtelen munkakörülmények között voltak kénytelenek munkájukat végezni, mert a „helyi községi előljáróság" nem volt hajlandó a posta céljaira megfelelő házat biztosítani. A községi tanácsok eddigi kérelmeinket még mindig a leggyorsabban és legjobban elintézték úgy, hogy a hivatalok nagy részének tudtunk megfelelő épületet biztosítani.

További munkámban is igyekszem dolgozó társaim ügyeit bürokráciamentesen, gyorsan elintézni, mert tudom, hogy minden egyes kérelem gyors elintézésével növelem a tanácsok iránti bizalmat és meggyorsítjuk hazánkban a szocializmus építését.

Garamvölgyi Miklós
Pécs

ÚJ HARC... ÚJ GYŐZELEM!

Halk zeneszó hallatszik ki a Budapest-Keleti posta kultúrtermében. A folyóson a járókelők egy pillanatra megállnak a kultúrterem ajtaja előtt, hogy hallgassák a bentről kiszűrődő muzsikát.

A Keleti posta nem régen építette fel társadalmi munkával a gyönyörű kultúrtermet, melyben most a hivatal kultúrcsoportja délutáni próbáját tartja. A színpadon a népi tánccsoport járja a „kispiricsit". A zenekar ütemesen és hangulatosan festi alá a színpadon hajladozó, forgó lányok táncát.

A színjátszó csoport tagjai is megérkeztek már, a nézőtéren elhelyezett székeken ülnek, szerepet tanulnak, vagy kritikus szemmel figyelik a zenés és táncos aktivák tevékenységét. A próba javában folyik, mikor hangos csapódással nyílik ki a kultúrterem ajtaja „berobban" rajta Bertalan István, a színjátszófelelős.

Elvtársak a télen megindult országos kultúrversenyben az üzemek is indulnak — szól és kezében papírlapot lobogtat. — Itt a SZOT versenyfelhívása.

A fiatalok leugrálnak a színpadról, körülállják Bertalant, aki ismerteti a kultúrverseny feltételeit. A felolvasás alatt csend van a teremben, de utána rögtön kitör a lárma.

Gyerekek mi is indulunk a versenyben . . .

A Keleti posta nem maradhat le . . .

Új színdarabot tanulunk . . .

A kongresszus tiszteletére . . .

Nem fogja a „József Attila" vándorzászlót elvinni tőlünk a Főposta . . .

. . . és hasonló felkiáltásokkal adnak kifejezést lelkesedésüknek a szaktársak.

Állj meg vándor! — vet véget a zsivajnak Bertalan szaktárs. — A kultúrbizottság már meg is tárgyalta a versenynevezés kérdését. Ők küldték, hogy az aktivák is tárgyalják meg, hogyan lehetne olyan előadással indulni, ami az itteni kultúrmunkát még jobbá tenné.

Berci bácsi — szól közbe Szikra László, aki mint univerzális kultúraktíva (táncos, énekes, színjátszó) a csoport lelkes tagja — én kéretjátékot ajánlok, a „Tulipános ládához" hasonlót.

Jó ötlet — válaszol Szélig a a tenorista, —, de persze a versenyben nem szabad olyan hibákat elkövetnünk, mint amiket a „Tulipános ládá"-nál csináltunk.

Az lenne jó — mondja Dornis Ibolya, — ha a keretjátékban lévő darabok a népi demokrácia országainak szocializmust építő munkájáról szólnának. Ezzel azután a békéért folyó egységes harcot is ki tudnánk mutatni.

Igazad van — bólint Csetényi a „csasztuska"-író. Megbeszéljük a kultúrcsoport írói munkaközösségével, hogy szerkesszen összekötő szöveget a kultúrbizottság által kiválasztott és megfelelő szindarabokhoz, versekhez és dalokhoz.

Hó-hó — sértődik meg Halmi Márta, a tánccsoport egyik kitűnő aktivája. — Béla bácsi a táncosokat kihagyja! . . . Ez nem járja.

— Te sértődsz meg — replikáz Poosch Ágika, a kultúrcsoport legifjabb, azaz ötéves tagja, — hiszen te nem is vagy postás.

Halmi Márta viccesen válaszol:

— Miért, te talán az vagy?

Mire a kis Ágika:

— Még nem, de az leszek!

— Viszont az én papám postás! — vág vissza Márta.

— Jó, jó — zárja le a vitát Abonyi Gyula a kultúrfelelős, mind a ketten kultúraktivák vagytok és ez a fontos. Mindenesetre a tánccsoportot sem fogjuk kihagyni a versenyből. A keretműsort úgy állítjuk össze, hogy abban a táncosoknak is megfelelő szereplési lehetőség jusson.

A lelkes fiatalok megnyugodva veszik tudomásul Abonyi kijelentését és máris indul a próba, mert hiszen az új műsor összeállításáig sem szabad kijönni a „gyakorlatból".

A színpadra most a színjátszók mennek fel és máris próbálják a Jang-Ko kínai játékot, frissen szól ajkukon a dal:

„Győzelemről szól az ének, felkapja a szél
Dal szárnyán új győzelem, új harc napja kél".

Így készül a Keleti posta a kultúrversenyre s így készülnek országszerte nemcsak a postás kultúrosok, hanem az összes kultúrmunkások a nagy erőpróbára, amely a dolgozók emelkedett kultúrszínvonalát mutatja és egyben a békéért folyó harc egyik állomása lesz.

T.—s

A Javítóműhely „Szabadságharcos" sztahánovista brigádja.

Hogyan dolgozik a Főposta társadalombiztosítási tanácsa?

Néhány hét telt el azóta, hogy a társadalombiztosítási tanácsok megkezdték működésüket és máris megállapíthatjuk azt, hogy komoly és eredményes a munkájuk.

A Főposta társadalombiztosítási tanácsának elnöke, Horváth László elvtárs, nagy lendülettel és igyekezettel látott hozzá a szervező munkához.

Igyekezett a helyes és jó kiválasztás eredményeként a dolgozók legjobbjait az aktivahálózatba beállítani.

A társadalombiztosítási tanács hetenként rendszeresen megtartja értekezletét, amelyen a tanács tagjai alaposan megvitatják, megtárgyalják és üzemük viszonyaira alkalmazzák a szakszervezet által kapott szempontokat.

Helyes, hogy az értekezleten elhangzottakról jegyzőkönyvet vesznek fel, ellenben helytelen az, hogy az elmult értekezleten hozott határozatok végrehajtását nem ellenőrzik s így a tanács tagjai nem értesülnek arról, hogy a hozott határozatok hogyan és miként valósulnak meg.

Az üdültetés propagálása

mind a bizalmiakon, mind pedig a falujságon és hangos híradón keresztül rendszeresen folyik. Helyesen alkalmazzák a kiválasztás elvét, azt, hogy az üdülés jutalom és kitüntetés, elsősorban azoknak szól, akik a termelésben élenjárnak és mindenben jó példát mutatnak.

Beteglátogatás

Komoly javulás észlelhető a beteglátogatási albizottság munkájában, mert a megbetegedett szaktársakat, majdnem minden esetben, 24 órán belül felkeresik. Az ilyen látogatások alkalmával érvényesül az elvtársi segítségnyujtás és a beteglátogatók több esetben felismerve a beteg szaktársak anyagi helyzetét, javaslatot tettek üzemi segély folyósítására. Így Dóri Tóth Zoltánné szaktársnő részére, aki súlyos műtéten esett át és ellátatlan gyermeke ván, özv. Molnár Istvánné szaktársnő, valamint Takács Ferenc szaktárs részére is, akik szintén súlyos betegségben szenvednek, üzemi segély kutalására tettek javaslatot, amelyet személyesen vittek el a megbetegedett szaktársaknak.

Nem kerüli el azonban figyelmüket az a körülmény sem, amikor valaki visszaél a betegjelentés lehetőségével. Következetesen leleplezik az így önmagukról megfeledkezett szaktársakat. A beteglátogatások során például

Varga István szaktársat nem találták a lakásán. Varga később sem tudta kellő orvosi bizonyítvánnyal igazolni háromnapos betegségét, A táppénzt letiltották és eljártak ellene.

A segélyezésnél

azt a helyes gyakorlatot folytatják, hogy minden esetben a szakszervezeti bizalmiaktól kérnek véleményt s ennek alapján döntenek. Minden esetben értesítik tehát a bizalmiakat, hogy milyen döntést hozott a társadalombiztosítási tanács a segély folyósítása, illetőleg elutasítása tekintetében. Így tehát ezt az alkalmat is megragadják arra, hogy a bizalmiakat a dolgozókkal szorosabb kapcsolatba hozzák és így alátámasztják a bizalmi munka fontosságát.

Összegezve a Főposta társadalombiztosítási tanácsának munkáját, megállapíthatjuk, hogy komoly fejlődésük elsősorban annak köszönhető, hogy a tanács tagjai teljes egészében átérzik azt a komoly és nagy felelősséget, amellyel a dolgozók őket megbízták. Minden igyekezetük arra irányul, hogy szocializmust építő államunkban „legfőbb érték a dolgozó ember."

Réthelyi Mihály

A FRANCIA POSTÁSOK TILTAKOZNAK

— írja a Federation Postale, a szakszervezetbe tömörült postások lapjának decemberi száma — a német újrafegyverkezés ellen és követelik a Szovjetunió és Franciaország között 1944-ben létrejött egyezménynek, mint a tartós béke egyedüli biztosítékának, tiszteletbentartását.

— *„Egyhangúlag csatlakozunk* a francia CGT és a német FDGB közös felhívásához, amely kimondja, hogy a francia és a német nép nem hajlandó az USA agressziós céljai érdekében az ágyútöltelék szerepét játszani."

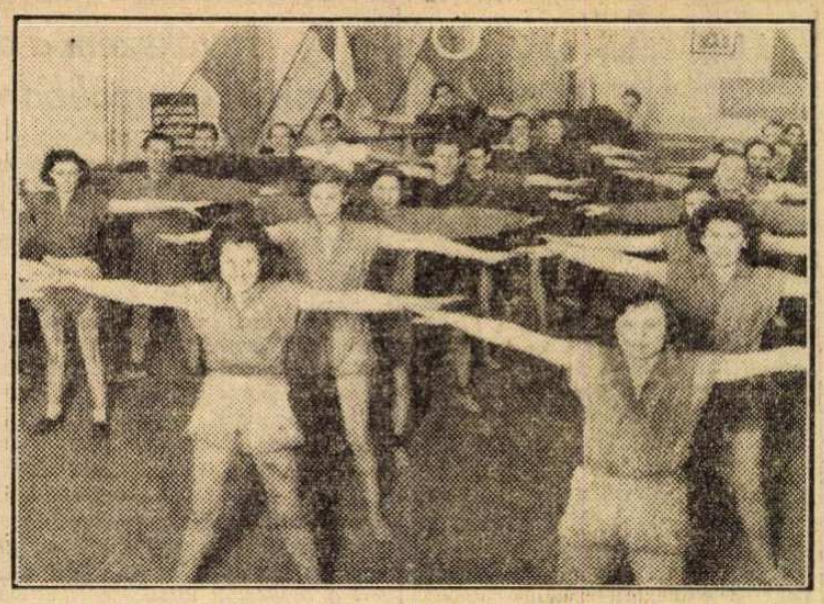

A Javítóműhely (Gyáli-út) dolgozói lendületesen készülnek az alapfokú Tornász CsB-ra.

Hiányosságok szakszervezetünk kultúrnevelési munkájában

Szakszervezetünk elnöksége 1950 december 19-i ülésén megtárgyalta a SZOT Elnökségének határozatát a szakszervezetek kulturális nevelő munkájáról. Az értekezlet megállapította, hogy Pártunk Politikai Bizottságának 1950 július 24-i és a SZOT a kulturális nevelő munkáról szóló határozatában foglalt hibák és hiányosságok szakszervezetünk kulturális nevelő munkájában jelentős mértékben megtalálhatók.

A Párttól való elszakadás

alapszerveink munkájában megmutatkozott abban, hogy egyes csoportok nem a termelést alátámasztó, az üzem aktuális kérdéseivel foglalkozó feladatokat, hanem öncélú, erejüket meghaladó, de nagyobb közönségsikert igérő műveket tűztek műsorra. (A Postafőosztály hat hónap óta készül „Legény a talpán" című előadásra, a Teréz távb. központ a „Tartuffe"-t akarja előadni).

Az üzemek kultúrfelelősei — néhány kivétellel — sok helyütt

a Sz. B. is csupán a művészeti tevékenységben látják a kultúrmunkát. A kultúrnevelési felelős nem vesz részt a természettudományos előadások szervezésében, hibásan úgy látja, hogy ez a tömegnevelési felelős feladata.

(Pl. Bp. Ig., Járműtelep, Főposta.)

Üzemi könyvtárak

Közel 600 üzemi könyvtár közül, nagyon sokban alig olvasnak a dolgozók, ami a rossz tudatósító munka következménye. A könyvtármunka helytelen értékelésére mutat az a tény, hogy pl. a Központi Javítóműhelyben hosszú időn keresztül nem tudtak helyet biztosítani a könyvtárnak, a Lágymányos központban pedig fürdőszobába tették a könyvtárt és jelenleg is egy folyosón történik a könyvkiadás.

Kultúrmunkásainknál, különösen a zenészeknél elharapódzott a profiszellem és ezek a zenei téren mutatkozó hibák a többi kultúrterületet is veszélyeztetik.

Komoly lemaradás mutatkozik a kultúrotthon-mozgalom területén. Postás vonalon országos viszonylatban, eddig mindössze három kultúrotthon működik.

A szakszervezeti bizottságainknál megtalálhatók a szociáldemokrata munkamódszerek, melyek komoly mértékben akadályozzák a kulturális nevelő munkát. (Budafok, Csepel nem küldik be a kultúraktivákat az értekezletekre, nem hajtják végre a hozott határozatokat. A kultúradminisztrátorok későn számolnak el a kiadott jegyek árával, ezzel népgazdaságunknak okoznak kárt).

A szakszervezet kultúrnevelési osztálya

is hibákat követett el a kultúrnevelési munka területén,

Nem nyújtottunk elegendő támogatást alapszerveinknek, későn szerveztük meg a tömegnevelési hálózatot. Nem ellenőriztük kellően az előadások szervezési munkáját, nem vontuk felelősségre a természettudományos- és tömegelőadások sikertelenségéért felelős funkcionáriusokat.

Hibákat követtünk el a kultúrnevelési aktivák oktatása terén is. Kádermunkánk nem volt módszeres és jórészt ennek tulajdonítható, hogy a jelenlegi kultúrnevelési felelősök nagyrésze nem tudja a megnövekedett feladatokat ellátni.

Még a Postás Dolgozó legutóbbi számában közölt „A nevelés kollektív munka" című cikkbe is helytelen megállapítás került, amikor

„szükséges a régi kultúrális vezető káderek kicserélésé"-ről irunk.

Ugyanis a „régi káderek" egy része jól állja meg a helyét, így tulajdonképpen a mondatrész helyesen így hangzik „feltétlenül szükséges a régi rosszul dolgozó kulturális vezető káderek kicserélése".

Szakszervezetünk elnöksége megállapította, hogy kultúrnevelési munkánkban javulás tapasztalható, ez azonban még nem jelent gyökeres fordulatot.

A Politikai Bizottság és a SZOT határozatának

végrehajtásához szükséges, hogy szakszervezeti funkcionáriusaink

tartsák állandóan szem előtt a határozat szempontjait, vizsgálják üzemük kulturális nevelő munkáját és az ott tapasztalható hibákat — még idejében — javítsák ki.

Feltétlenül gondoskodni kell arról, hogy a kulturális tevékenység valóban politikai munka legyen és az eddiginél nagyobb gondot kell fordítani a dolgozók nevelésére. (Tömegpolitikai, természettudományos, stb. előadások).

A kultúragitáció, valamint a könyvtármunka megjavításába be kell vonni a bizalmiakat.

A bizalmiak végezzenek komoly agitációs és nevelő tevékenységet csoportjuk tagjai között. Az egyes művészi csoportoknál mutatkozó professzionista szellem megszüntetése és a művészi színvonal emelése szükségessé teszi, hogy

a Sz. B.-titkár foglalkozzék egyénileg a kultúraktivákkal, adjon támogatást, figyelje fejlődésüket, gyakoroljon építő kritikát felettük.

A jó kultúrmunkának alá kell támasztani népgazdasági tervünk megvalósítására irányuló erőfeszítéseket. Le kell leplezni a háborús bünösöket, halálgyárosokat, munkásárulókat. Meg kell mutatni a Szovjetunió és a kommunista pártok béke megvédéséért folytatott küzdelmeit. A proletár nemzetköziség összefogásán alapuló olthatatlan áldozatvállaló hazaszeretetre neveljen a kultúrmunka.

Eredményeink, céljaink ismertetésére mélyítsük el dolgozóink rendithetetlen bizalmát — eddigi eredményeink kikovácsolója jövőnk záloga, — Pártunk és szeretett vezetőnk Rákosi elvtárs iránt.

Ezeknek a feladatoknak az elvégzését pedig nem lehet csupán a kultúraktivákra bizni, hanem az egész szakszervezeti bizottság érezze kötelességének a dolgozók kulturális nevelését.

Kultúrnevelési osztály

IFJÚMUNKÁSOK

Azok a francia ifjúmunkások, akik nincsenek még 18 évesek, néhány ezer frankkal kevesebb fizetést kapnak ugyanazért a munkáért, mint azok, akik már betöltötték 18. évüket.

Ime „az egyenlő munkáért egyenlő bért" elve francia megfogalmazásban.

„És mire fordítja a francia kormány ezeket a jogtalanul visszatartott milliókat? A Bordeaux-ban, le Pallice-ban kirakott harckocsik, ágyúk és repülőgépek árának kiegyenlítésére. Meddig türjük még ezt?" — kérdezi a cikk írója és vele együtt mi is.

POSTÁS DOLGOZÓ
Kiadja a: Postások Szakszervezete.
Felelős kiadó: MESZOLY GÉZA.
Felelős szerkesztő: BÁSTA REZSŐ.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczur-u. 27.
Megjelenik minden hó 10-én és 25-én. Telefon: 428—777.
Szakszervezeti tagoknak díjtalan.
Nyomatott a Szikra Lapnyomda körforgógépein.
Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: KULCSÁR MIHÁLY

Bízva tekintenek repülő fiataljaink az MRSZ II. Kongresszusa felé

1951 január 27—28-án tartja a Magyar Repülő Szövetség II. Kongresszusát. Ez döntő esemény a repülőfiatalok életében.

Kongresszusunk időpontja egybeesik a Magyar Dolgozók Pártjának V. Kongresszusára való készülődésünkkel és olyan időben kerül rá sor, amikor a fokozódó nemzetközi harc tőlünk, fiataloktól is megköveteli, hogy még szorosabbra tömörüljünk szeretett Pártunk köré és hogy a repülést ne csak sportnak, hanem fontos harci feladatnak is tekintsük.

A Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadserege 1945-ben felszabadította hazánkat s így vált lehetővé, hogy az 1951-es évben mi is áttérjünk arra a szovjet kiképzési módszerre, mely hősöket nevelt a szovjet repülés számára. Nekünk is ilyen hősöket kell nevelnünk repülőklubjaink számára.

Ezt a feladatot csakis akkor tudjuk végrehajtani, ha még szorosabb kapcsolatot építünk ki a Postás pártszervezettel, továbbá a Postás DISZ-szervezettel is. Természetesen a SZHSZ-ről sem szabad megfeledkeznünk.

Erre a kongresszusra vár az a feladat, hogy repülőklubjaink még fokozottabb lendülettel neveljenek ifjúságunkból harcedzett, politikailag is fejlett repülőket, akik, ha a szükség úgy kívánja, néphadseregünk légi haderejének méltó tartalékai lesznek.

Éljen az MRSZ II. Kongresszusa!
Éljen a MDP V. Kongresszusa!
Éljen a Vörös Hadsereg!
Dicsőség szovjet repülőhőseinknek!

Előre az alapfokú Tornász CS. B. elődöntőjének 100 százalékos sikeréért, az V. Pártkongresszus tiszteletére

Az 1951-es esztendő a sportban is az új feladatok megvalósításának az éve. A Szovjetunió segítsége és példája lehetővé tette az alapfokú tornászbajnokság megrendezését. A postás sportolók a postásság létszámának megfelelő csapattal fognak résztvenni a versenyen. A jó szervezési munkát most ki kell egészíteni a csapatok megfelelő előkészítésével és az elődöntőkben való sikeres szerepléshez szükséges edzéssel.

Egyes üzemekben e tekintetben máris jó munka folyik. A gyáliúti üzemben pl. a Javítóműhely 3, a tanulóiskola pedig 7 csapattal készül rendszeresen a versenyre. Szombaton délután az üzem dolgozói nem rohannak haza, hanem csoportosan vonulnak a tornaterembe edzésre. 1 óra után néhány perccel már mintegy 40-en vannak. Számuk folyton nő. A tornászok között láthatjuk Varga Elemér szaktársat a Javítóműhely, Sánta Imre szaktársat a tanulóiskola sportfelelősét, valamint az egyes csapatok vezetőit.

Az edzést két kiváló tornászunk: Kabos Gábor élsportolónk és utánpótlásunk büszkesége, Kuti Séra György vezeti.

A foglalkozás hemelegítő gyakorlatokkal kezdődik. Utána talaj- és gyürügyakorlatok következnek. Mindenki átérzi a tornászbajnokság fontosságát és ennek megfelelően érdeklődéssel fogadja az oktató utasításait. Komolyan végzi gyakorlatait.

A lelkes hangulat és a fáradhatatlan szorgalom egy pillanatra sem lankad. Egyre mutatósabbak, egyre tetszetősebbek a gyakorlatok.

A résztvevők javarészt az ifjúság soraiból kerülnek ki, de szép számmal akadnak közöttük idősebbek is. Így pl Gyergyói szaktárs, az ismert középtávfutó, továbbá Tamás, Blahó szaktársak és Varga Elemér sportfelelős, akik meglepően frissen, fiatalosan mozognak.

A fiatalok közül kiválik Kovács Márta szaktársnő. Az edzést levezető mozgások és rövid futás fejezik be. Majd a tornászok két röplabdacsapatot alakítanak és hosszú, lelkes küzdelem indul meg a győzelemért.

Ez a jólsikerült edzés minden üzem számára például szolgálhat és azt bizonyítja, hogy ott, ahol az üzemi pártszervezet a szakszervezeti bizottság és a szakvezetés megadja a szükséges támogatást, az eredmény nem marad el.

A dolgozók nagy részében megvan a hajlandóság, hogy a sporton keresztül keresse azt a felfrissülést és megújulást ami szükséges az előttünk álló feladatok elvégzéséhez.

A fent felsorolt sok jó mellett egy kis hibára is fel kell hívni a vezetők figyelmét:

Nem elég tiszta a tornaterem, porosak a szőnyegek és az ottlévő tornafelszerelések nagyobb gondot és figyelmet érdemelnének.

Mesterfokú tornászbajnokság

Nagy érdeklődéssel várta a közönség a mesterfokú tornászbajnokság megrendezését. Várakozásában nem csalódott, mert magasszínvonalú versenyt láthatott. A zsúfolásig megtelt Sportcsarnokban sportfelelőseink és üzemi tornászaink közül sokan megjelentek.

A postások részéről a sérült Kabos, Feketé és Börcsök kivételével az egész élgárda részt vesz a versenyen. Szovjet módszer szerint mindegyik tornász kétszer mutathatta be gyakorlatait és a jobban sikerült gyakorlat pontértéke számított a versenyen.

A kétnapi küzdelmek során az összetett tornászbajnokságot végeredményben a férfiaknál Sántha Lajos (Postás) nyerte 113.5 ponttal. A második Baranyai László (Postás) 112.7 ponttal, harmadik Mogyorósi Klencs János debreceni (Postás) 111.7 ponttal, negyedik Tóth Lajos debreceni (Postás) 109.4 ponttal, ötödik Várkői (pécsi BDSE) 109.1 ponttal, hatodik Kemény (Vörös Meteor) 105.9 ponttal, hetedik Réthy (Vasas) 101.3 ponttal, nyolcadik Mogyoróssy debreceni (Postás) 100.2 ponttal.

A nőknél az összetett bajnokságot Keleti Ágnes (TF DISZ) 117.2 ponttal nyerte. Második Tas (TF DISZ) 113.9 ponttal, harmadik Gulyásné (TF DISZ) 112.4 ponttal, negyedik Zalainé (Postás) 112.4 ponttal, ötödik Vásárhelyi (Postás) 111.7 ponttal, hatodik Horváth Leona (pécsi DISZ FSE) 110 ponttal, hetedik Baranyainé (Postás) 108.9 ponttal.

Üzemi asztalitenisz

Az országos asztalitenisz üzemi bajnokságban 82 csapat vett részt, mintegy 600 résztvevővel, kerületenként: Debrecen, Sátoraljaújhely, Szombathely, Szeged, Pécs nyert kerületi bajnokságot. Budapesten a négy csoportgyőztes: Főposta, Keleti Posta, Alközpont, József-központ csapata lett.

A csoportbajnoki küzdelmek során több tehetséges fiatal tünt fel. Garamvölgyi Főposta, Hibó Főposta, Pidl Alközpont. E versenyzők a jövő nagy ígéretei, akik még sok örömet szerezhetnek az asztali tenisz kedvelőknek. A csoportbajnoki küzdelmek során tanusított sportszerű magatartásáért ki kell emelnünk a Bp. 72-es hivatal csapatát, amely bár egészen kezdő versenyzőkkel indult a küzdelemben, de átérezve a tömegsport célkitüzéseit, Ambrus László vezetésével minden versenyen sportszerűen küzdött. Ezzel szemben sportszerűtlenség is előfordult, így pl a Szociális Hivatal B-csapata egyik mérkőzését játék nélkül feladta.

EREDMÉNYEK:

Felszabadulás-csoport:

Teréz A)—Javító II. B)	13:4
József A)—Teréz A)	13:2
József A)—Szoc. hiv.	13:0
József A)—Javító II. B)	13:3
Postaig.—Szoc. hiv.	13:4
Postaig.—Javító II B)	13:1

November 7-csoport:

Keleti posta—Krisztina	13:6
Keleti posta—Alközpont B)	13:3
Javító II. A)—Rádió műsz.	13:4
Krisztina—Alközpont B)	13:8

Szabadság-csoport:

Alközpont A)—Postaig. B)	13:0
Alközpont A)—József B)	13:0
Budapest 72—Teréz B)	13:8

Béke-csoport:

Főposta—Anyaghivatal	13:6
Főposta—Járműtelep	13:0
Anyaghivatal—Szoc. hiv. B) (játék nélkül)	13:0

Pécs kerület:

Pécs—Kaposvár	13:8
Pécs—Szekszárd	13:1
Pécs—Nagykanizsa	13,4

Meglepetés a bajnokság megkezdésekor favoritként indult nagykanizsaiak gyenge szereplése.

Felkérjük szaktársainkat, hogy az országos döntő mérkőzések küzdelmeit minél nagyobb számban látogassák.

Asztalitenisz szakosztályunk NB I-es csapata a 14-es mezőnyben 6. helyezést ért el. Ha figyelembe vesszük az NB I erős mezőnyét, akkor bátran elmondhatjuk, hogy a sokszoros válogatott és világbajnok csapat tagja, Várkonyi László vezetésével fiataljaink jól megállták a helyüket. Ezek közül is kiemelkedik **Gommermann, Nédli és Almássy-testvérek** jó játéka, akik a jövő tehetséges fiataljai. Ifjúsági csapatunk megnyerte Budapest bajnokságát a Textiles ellen 5:2 arányban szerzett győzelmével.

Kölyökcsapatunk Budapest I. osztályú, női csapatunk II. osztályú csoportbajnokságot nyert. Ezen szép eredmények elérésében nagy része van **Várkonyi** László edzőnek és **Ambrus** László szakosztályvezetőnek, akik időt és fáradságot nem kímélve, végzik munkájukat és oktatják fiataljainkat.

Motoros díjkiosztás:

December 24-én tartotta a motorosszakosztályunk az 1950. évi túra- és gyorsasági verseny „Motorosok a békéért" jól sikerült díjkiosztóját. Kovács Károly szakosztályvezető megnyitója után Vaszily György, a Posta Járműtelep ÜV párttitkára kifejtette beszédében, hogy e sportágnak milyen fontos szerepe van a békéért vívott harcunkban és további önzetlen jó munkát kíván eredményeink fokozásához. Utána szovjet motoros sportfilmvetítés következett, amely a jelenlévők nagy tetszését váltotta ki, majd a járműtelep kultúrgárdája adott nívós műsort. Az értékes díjakat (könyv és serleg) **Dolhai József, a Járműtelep ÜV** vezetője osztotta ki. Ezután **Sasvári** István elvtárs, a sportosztály vezetője az utánpótlás legtehetségesebb fiataljai részére jó munkájuk jutalmául **Monostori Ferenc, Nádori László Máté Sándor és Kristóf László** sporttársaknak Mátrahására szóló üdülési utalványt adott át. A díjkiosztáson a teljes motoros élgárda tagjai vettek részt, közük a sérüléséből felépült Zamecsnik Tivadar. Az OSH képviseletében Horváth elvtárs, a Motoros Szövetség részéről Szabó István főtitkár és a sajtóküldöttek voltak jelen. A díjkiosztó ünnepség végén a sportosztály vezetője, Sasvári elvtárs a tragikusan elhunyt Trugly Pál emlékére a szakszervezet által alapított hatalmas vándorserleget átadta a szövetség főtitkárának azzal, hogy a kitünő versenyző bátorságát, sportszerűségét és harci készségét hirdesse versenyzőink előtt a békéért vívott harcunkban.

Magyar Munkásmozgalmi Intézet BUDAPEST II.Fő u.1

MUNKÁSMOZGALMI INTÉZET KÖNYVTÁRA

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Postás Dolgozó

IV. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM. A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA 1951 JANUÁR 31.

Napi feladataink maradéktalan teljesítésével készüljünk Pártunk II. kongresszusára

Pártunk Központi Vezetősége múlt év október 27-i ülésén a Politikai Bizottság javaslatára elhatározta a Párt Országos Kongresszusának összehívását 1951 február 24-re. A határozat dolgozó népünkben osztatlan lelkesedést váltott ki. Dolgozó népünk magáénak érzi, győzelmei szervezőjének tekinti Pártunkat.

A kongresszus a Párt legfelsőbb szerve

meghallgatja a Központi Vezetőség munkájáról szóló beszámolót, meghatározza Pártunk további feladatait, megtárgyalja 5 éves tervünk eddigi eredményeit és irányt szab további feladatainknak. Szervezeti Szabályzatunkat fejlődésünknek megfelelően módosítja és ezenkívül a Központi Vezetőséget és az Ellenőrző Bizottságot titkos szavazással — a következő kongresszusig — megválasztja.

A kongresszusra dolgozó népünk és elsősorban a kommunisták mind a pártépítés területén, mind a termelés frontján hatalmas lelkesedéssel, munkájuk megjavításával készülnek.

A postás dolgozók is csatlakoztak a kongresszus megünnepléséhez

azok a vállalások is, amelyek a normán alul teljesítők munkájának megjavítását célozzák.

A Járműtelep dolgozói vállalták,

hogy nem lesz üzemükben 100%-on alul teljesítő dolgozó a kongresszus után. Követendő a Járműtelep Óbudai Garázsában Bugy Ferenc elvtárs, aki első negyedévi tervét február 25-re vállalta, hogy befejezi. Ő és több felajánlást tévő dolgozótársai a terv gyorsabb befejezésével valóban méltóan készülnek a kongresszus megünneplésére.

Nődolgozóink sem maradhatnak el

a vállalásokban és a béke erősítésében így is kiveszik részüket. Követendő példa a József-távbeszélő hivatalban dolgozó Schmercz Györgyi, aki vállalta, hogy 145%-os teljesítményét 175%-os évi átlagra emeli. Egyben versenyre hívta az ország legjobb távbeszélő kezelőit, selejtmentes, pontos és gyors munkára, hogy a kongresszust méltóan ünnepelve, a békeharc megerősítéséhez így is hozzájáruljon.

A fiatalok is biztató eredményeket mutatnak fel. A tanulmányi eredmények megjavítására, a szakképzettség fokozására, a munkában fegyelmezett részvételre való vállalásaik fiataljaink növekvő öntudatát bizonyítonkívüli dolgozókat a kemény helytállásra, a nehézségek bátor leküzdésére. Harcoljunk a politikai iskolákon a hiányzások (Budapesten a postán 15%-os!), a lemorzsolódások ellen. A kongresszus sikeréért harcolunk akkor is, amikor a természettudományos előadásokra mozgósítjuk a dolgozókat. Döntő feladatunk a tag- és tagjelöltfelvételek tervszerűvé tétele is. Fokozottan kell figyelnünk a szociális összetételre, erősítenünk kell a munkások arányszámát. Ha a káderek nevelését, fejlesztését állandó feladatunknak tekintjük, a Pártépítés egyik döntő munkáját végezzük. Minden párttagot munkával kell megbízni és segíteni kell abban, hogy megtalálja a kongresszusi feladatok sokaságában azt a területet, ahol legeredményesebben tud hozzájárulni a kongresszus sikeréhez. Igen nagy feladat áll előttünk

a kritika – önkritika

bátrabb alkalmazása, elmélyítése területén is. Még sokszor bátortalan és „kenegető" a bírálat. A hibákat kommunista módon feltáró kritika és önkritika kifejlesztésével kell hozzájárulnunk a kongresszusi előkészületek nagy munkájához. De pártépítési és termelési feladatainkat az agitációs, népnevelő munkánk megjavításával, harcosabbá tételével érhetjük el. Ezért tanulmányozzuk és használjuk fel munkánk-

HARCBAN A KONGRESSZUSI VERSENY SIKERÉÉRT

Alig három hete, hogy a Hofherr-gyár dolgozói a kommunisták kezdeményezésére levelet intéztek Rákosi elvtárshoz. A levélben azt írják, megtárgyalták, hogyan készülhetnek fel legméltóbban Pártunk kongresszusára, a magyar munkásosztály, a dolgozó nép nagy ünnepére.

Egyöntetűen arra az elhatározásra jutottak, hogy Pártunk iránti hűségüket, a magyar dolgozó nép iránti odaadásukat legméltóbban úgy fejezhetik ki, ha a második tervév küszöbén tovább fokozzák munkájuk lendületét, szervezettségét.

A Hofherr-gyári dolgozók felhívásához

lelkesen csatlakoztak az ország üzemei, hivatalai. A postás dolgozók is megértették ezt a felhívást és taggyűlések, röpgyűlések százain vitatták meg, hogyan tudnák munkájukat jobbá, szervezettebbé tenni, hogyan tudnának a termelés területén még jobb eredményeket elérni.

Ez a mozgalom még nagyobb lendületet vett, mikor Pártunk Központi Vezetősége válaszlevelet írt a dolgozók kongresszusi munkaversenykezdeményezésére. Ebben örömmel üdvözli és támogatásá-

ládom és két kisfiam jobb jövőjéért, ötéves tervünk sikeres végrehajtásáért, Pártunk kongresszusának tiszteletére vállalom, hogy hat darab új rádióelőfizetőt szerzek. Havi értékcikkeladásomat 50 forinttal emelem.

Ugy gondolom, az én munkaterületemen tett vállalásommal is segítem a szocializmus minél előbbi felépítését és erősítem a béketábort, melynek élén a nagy Szovjetunió és a bölcs Sztálin elvtárs áll."

JAKAB BÁLINT kézbesítő szaktárs, Kispest 1. postahivatalból, levelében a következő vállalásokat teszi:

„Pártunk Országos Kongresszusának tiszteletére, azért, hogy az ötéves terv második évét minél szebb eredményekkel zárjuk, s ezzel a béketábort erősítsük, vállalom, hogy havi értékcikkeladásomat 1500 forintra emelem, 500 forint értékű takarékbélyeget adok el és öt új rádióelőfizetőt szervezek be. Vállalásaimat kommunista módon teljesítem is, mert lelkesít az a tudat, hogy a világ másik felén fegyverrel harcoló elvtársaink értünk is harcolnak és minden többtermeléssel a szocializmus építését gyorsítjuk meg."

LEÉ SÁNDOR SZTAHÁNOVISTA

A Nagybudapesti Postás Pártszervezet küldöttválasztó értekezlete

Lelkes hangulatban választották meg a postás dolgozók a kongresszusi küldötteket

Január 13-a jelentős állomása volt a postás dolgozók életének. Ezen a napon gyűltek össze üzemeink és hivatalaink küldöttei, hogy megválasszák azokat az elvtársakat, akik a postás dolgozókat a nagybudapesti küldöttválasztó értekezleten képviselni fogják.

Az értekezlet lelkes hangulatából is kitűnt, hogy a küldöttek tudatában vannak, hogy Pártunk, de az egész magyar dolgozó nép életének jelentős állomása lesz az Országos Kongresszus, amely hosszú időre meg fogja szabni azokat a feladatokat, melyeknek végrehajtása meg gyorsítja hazánkban a szocializmus építését és erősíteni fogja minden becsületes dolgozó békeharcát.

Az értekezleten

Köböl elvtársnő, a Nagybudapesti Postás Pártszervezet titkára kezlet kitörő tapssal fogadta jövőnk reménységeit. A DISZ-küldöttség vezetője hitet tett arról, hogy egy emberként zárkóznak fel Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs mögé.

Tóth Lajosné, a Postafőosztály

kiküldöttje felszólalásában az imperialisták újabb gaztetteit és agressziót említi meg. Koreában mi értünk is folyik a harc. A magyar dolgozó asszonyok döntő feladata, hogy felvilágosító munkán keresztül vonjanak be minden asszonytársat a béke védelmébe.

A postás dolgozó asszonyok egy része

még kivonja magát a társadalmi munkából. Jó agitációnkkal el kell érnünk, hogy ezt a harcot, mely a béke

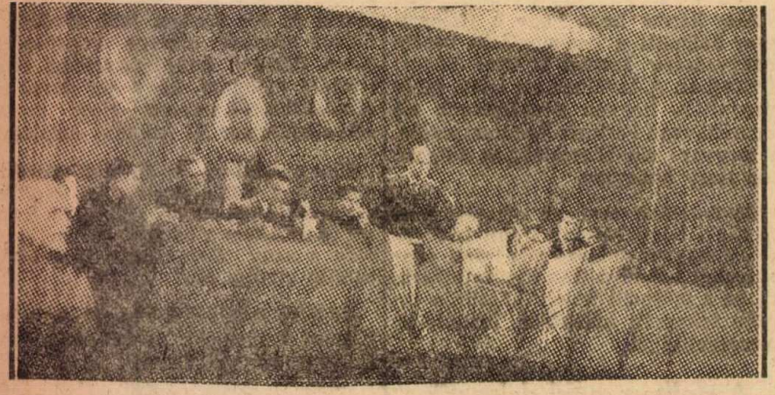

beszámolt eddigi eredményeinkről. Rámutatott arra, hogy komoly eredményeink vannak a munkaverseny kiszélesítésében, az agitációs munka megjavításában. Beszámolójában beszélt az egyre élesedő nemzetközi helyzetről és kiemelte, hogy Koreában az egész imperializmus szenvedett vereséget. Kötelességünk tehát, hogy minden dolgozó saját munkaterületén harcoljon a békéért, minden hazáját szerető dolgozó egyben katona legyen a munka frontján.

Eredményeink mellett rámutatott a hiányosságokra is.

kéért, az imperialista agresszorok vandál cselekedetei ellen folyik, győzelemre vigyük.

Javasolja, hogy a postás nődolgozókat még nagyobb számban vonják be a szakmai vezetésbe és minden üzemben gondoskodjanak a dolgozó nők politikai továbbképzéséről. Az MNDSZ-asszonyok férjeik felé is agitáljanak és jó nevelő munkával érjék el, hogy azok valamelyik tömegszervezet munkájában vegyenek részt.

Tóth elvtárs a Kábel 2. hivatalból

a kommunisták példamutatásáról beszélt felszólalásában. A kommunis-

Lendületesen folyik a verseny a postai üzemekben és hivatalokban az „Élüzem" címért

Ez a lendület mutatkozik meg a Keleti postahivatal dolgozóinál is, akik állandóan figyelemmel kísérik teljesítményeik alakulását és igyekeznek eleget tenni ígéretüknek, amit az élüzemjelvény és a miniszteri vándorzászló átvételénél tettek, hogy *„több és jobb munka végzésével azon leszünk, hogy továbbra is megtartsuk a büszke élüzem jelvényt és a megtisztelő élüzem címet".*

A Keleti posta dolgozói megértették

Lenin elvtárs nagyjelentőségű szavait, aki azt mondotta, hogy az embereket nem a szavaik, hanem a cselekedeteik után kell megítélni.

Ennek az aranyértékű mondásnak az igazságát támasztották alá akkor, amikor az ígéretet tett követte és a legutóbbi kiértékeléshez viszonyítva, ismét magasan túlteljesítették az élüzemfeltételeket.

Igy a bevételi tervet 128.2 százalékra, az egy órára eső mért munkaegységet 74.33 százalékra emelték. A készenléti időt 1.6-ról 0.49 százalékra csökkentették.

Külön dícséret illeti meg a Keleti posta

dogozóit azért is, mert az elsők között tették magukévá a miniszertanácsnak az anyagtakarékosságra vonatkozó határozatát is és ebben már szép eredményeket is értek el.

Amint az utóbbi időkben a jelek mutatták, komoly versenytárssá fejlődött fel a Bp. 62. hiv. is, az élüzem címért folyó versenyben.

A Budapest 62. hivatal eddigi eredményei alapján

már a második helyre küzdötte fel magát ebben a nemes versenyben és külön kiemelkedik a küzdelemben az eredményeinél az egy órára eső mért munkaegység,

amely az utolsó háromhavi átlag alapján 72.7, s emellett a készenléti idő, amely már mindössze 2.86 százalék az engedélyezett, illetve feltételként megállapított öt százaléknak.

tenünk a Javítóműhely versenymozgalmi eredményeit, mely szerint egy egészen új változást vezettek be a verseny nyilvánossága területén. Ez abban áll, hogy minden dolgozónak van külön tervvállalási lapja, amelyre fel van tüntetve az elvégzendő munkája és ugyanakkor az is, hogy mennyivel kívánja a dolgozó a tervét előbb befejezni.

Műszaki területen az Alközponti ÜV

áll a második helyen, ahol az üzem átlagteljesítménye 129 százalék a tervét 123 százalékra és a teljesítménybérben ledolgozott órákat 53.2 százalékra teljesítette. Komoly eredményt értek el az Alközponti ÜV dolgozói az anyagtakarékosság területén is, főleg a bontott anyagok felhasználásával.

Az eddigi második helyezett a Járműtelep ÜV

egyes feltételek teljesítésében mögötte maradt a feltételekben előírtaknak, mint például az üzemanyagmegtakarításban az előírt 4.5 százalék helyett mindössze csak 1.56 százalékot takarított meg. Meg kell mondanunk, hogy ettől függetlenül igen jó munka folyik a Járműtelepen és külön figyelmet érdemel a versenyszervező munkájuk, amelynek eredményei megmutatkoznak abban is, hogy az üzem átlagteljesítménye az új normákkal ma már 122 százalék.

Ezekből az eredményekből láthatjuk, hogy az élüzem címért folyó verseny mind jobban tudatossá kezd válni a postai üzemekben, hivatalokban és a postás dolgozókban. Meglátszik az is, hogy megértették dolgozóink ennek a versenynek nagy jelentőségét, megértették Pártunk szavát és a helyi pártszervezetek jó irányításával, több és jobb munkával igyekeznek harcolni a békéért, a háborús uszítók ellen. Éppen ezért

elsőrendű feladata minden szakszervezeti bizottságnak és a szakvezetőknek is, hogy elmélyítsék dolgozóinkban az élüzem címért folyó verseny jelentőségét és ahol szép eredmények vannak, ott törekedjenek a még nagyobb eredmények elérésére, ahol pedig lemaradások vannak, ott a hibák, hiányosságok kijavítására. Ezzel szolgáljuk legjobban hazánk védelmét, ezzel gyorsíthatjuk meg a szocializmus építését és mielőbbi elérését, valamennyiünknek a legforróbb óhaját.

Bayer Zoltán

Változás a postás pártbizottságban

A postás pártbizottságot nagy kitüntetés érte. Felsőbb pártszervezetünk Köböl Józsefné elvtársnőt a pártbizottság titkárát, szocialista építésünk egy másik fontos őrhelyére állította: a Budapest, V. kerületi párt bizottság vezetésével bízta meg.

Köböl elvtársnő két évig volt a postás pártbizottság titkára. Ez alatt a két év alatt maga a pártbizottság, de a budapesti postás dolgozók is nagy politikai fejlődést értek el. Biztos kézzel irányította pártszervezetünket és oroszlánrésze van abban, hogy a Magyar Posta mind inkább szocialista postává válik.

Köböl elvtársnőnek új feladatához jó és eredményes munkát kívánunk és meg vagyunk győződve, hogy a Párthoz és a munkásosztályhoz való törhetetlen hűségével, kemény, harcos kommunista magatartásával, új munkaterületén is a lehető legjobb munkát fogja kifejteni Pártunk és dolgozó népünk érdekében.

A budapesti postás pártszervezet titkári teendőinek ellátására, pártbizottságunk eddigi agit. prop. titkára Bánhegyi János elvtárs kapott ideiglenes megbízást.

Ennek jelentős állomása volt a Budapesti Postás Pártszervezetnek január 13-án megtartott küldött konferenciája. Az értekezlet bebibozonyította, hogy dolgozóink a felszabadulás óta jelentős előhaladást tettek a szocializmus építésének útján.

Pártunk kongresszusa rendkívül kiélezett és feszült nemzetközi helyzetben tartja meg tanácskozását. A háborús agresszorok koreai támadása, gyilkosságai és pusztításai a mi békénk ellen is irányulnak.

Ma már világos mindenki előtt, hogy a támadó politika célja nem csupán Korea elfoglalása, hanem a Szovjetunió vezette, egyre erősödő béketábor elleni aljas agresszió volt.

Déli határainkon Titóék, az amerikai imperialisták legaljasabb csatlósai állig felfegyverkezve leselkednek arra, hogy népünk jövőjét, további békés építő munkánkat, a szocializmus építését megakadályozzák.

A kongresszusra legméltóbban úgy készülünk,

ha harcosabban, győzelmünk biztos tudatában erősítjük Pártunkat, békénk legfőbb biztosítékát. Ötéves tervünk célkitűzéseit több és jobb munkánkkal túlteljesítjük, a Párt és a dolgozók közti kapcsolatot megerősítjük. Feladataink a belső ellenség elleni éber harc, határaink védelme, tervfeladataink végrehajtása, túlteljesítése, ezek döntő feltétele a munkaverseny kiszélesítése, az elmaradók segítése. A Hofherr-gyári munkások kongresszusi versenyfelhívása a postás dolgozók között is nagy visszhangra és követésre talált.

Jelentősek azok a vállalások,

amelyek a minisztertanács takarékossági határozatát tartják szem előtt.

Ezek közül kiemelkedik a Járműtelep dolgozóinak a felajánlása, akik vállalták, hogy február 24-ig 13.000 liter benzint takarítanak meg.

Az Alközponti üzem nagyösszegű megtakarítása is mélto a kongresszushoz A takarékosságért folyó harcot azonban tovább kell fokozni. Erre kötelez bennünket az önköltség helytelen növekedése, mint pl. a villanyfogyasztás 15%-os emelkedése az előző évhez viszonyítva. Jelentősek és példamutatóak pen azért nagyjelentőségű, mert fiataljaink a termelésben való fokozott felelősségérzetét emelik azzal, hogy a szűk keresztmetszetét jelentő kiskocsijavítóműhelyt ifi műhellyé szervezik.

Műszaki értelmiségeink is egyre fokozottabb mértékben tesznek követendő vállalásokat, amelyek a dolgozók kongreszusi vállalásainak tejesítését segítik elő.

Ötéves tervünk második éve feszített tervév

A terv teljesítésének egyik alapfeltétele, hogy a kommunisták saját példájukkal mozgósítsák az egész dolgozó népet. A postán elsősorban a minőségi munkán kell sokat javítani. Eddigi eredményeink mellett a kongresszusra úgy készülhetünk méltóképpen, ha hibáinkat kijavítjuk. Többek között az A—B. mozgalom az, ahol a postás dolgozók minőségi, pontos munkával hozzájárulhatnak ötéves tervünk sikeres teljesítéséhez. A bevezetett postai hírlapterjesztést kézbesítőink tekintsék komoly politikai feladatnak. Ne felejtsék el, hogy minden egyes kézbesített sajtótermék, minden új előfizető gyűjtése politikai munkát is jelent, mert Pártunk és Kormányunk által megszabott feladatokat közvetítjük Pártunk sajtóján keresztül az egész magyar népnek. A kommunistáknak ezen a téren is élen kell járniok. A kongresszusra és az utána következő feladatok elvégzésére úgy készülhetünk legjobban, ha a sajtóterjesztési munka sikerét jó politikai előkészítéssel biztosítjuk.

A Szabad Nép terjesztését

elsőrendű feladatunknak kell tekintenünk, hogy Pártunk sajtója minden dolgozó kezébe eljusson és „mindennapi kenyere legyen". Nekünk postásoknak igen nagy lehetőségünk van, hogy eredményesen elősegítsük a Szabad Nép terjesztését.

Példás eredményt értek el e téren a Bpest 62-es hivatal kézbesítői, akik eddig már 135, vagy a Bpest 10 dolgozói, ahol jó agitációs munkával 96 területi előfizetőt szereztek.

Pártunk kongresszusára elsősorban

a pártmunka megjavításával

készüljenek Pátszervezeteink. Minden lazaságot számüzni kell a munkából hogy ezen keresztül is neveljék a pár-ban Pártunknak az agitációs munkára vonatkozó legutóbbi határozatát is. Ez a határozat a dolgozók közti munkánk új szakaszát kell hogy jelentse. *Pártunk kongresszusára pártéletünk minden területén meg kell vizsgálnunk eddigi munkánkat, ki kell értékelni a hibákat és a párthatározatok pontos végrehajtásával kell előkészületeinket tovább folytatni.*

A szakszervezeti bizottságok biztosítsák a Pártszervek irányításával a kongresszusi vállalások sikerét. Készítsük elő sztahánovista brigádjaink és dolgozóink kitüntetését. Minden dolgozónak látnia kell; hogy sztahánovistáink a szocializmus élharcosai, eredményeik fokozásával a pártkongresszus sikerét is elősegítik. Minden erejével támogassa Szakszervezetünk a postás dolgozókat, hogy követve az ipari dolgozók egészséges kezdeményezését, lelkesen készüljenek a kongresszusi hétre. Azonkívül segítse őket, hogy kongreszszusi vállalásaikat sikeresen túlteljesíthessék.

A kongresszusig minden egyes párttagnak,

de minden dolgozónak számot kell adnia arról, hogy megtett-e eddig minden tőle telhetőt a Pártért, a hazáért, kivette-e részét kellő mértékben a békeharcból. Ez a kongresszusi számadás meg fogja mutatni, hogy eddigi munkánkat hogyan végeztük, rámutat hibáinkra és segít a következő hatalmas feladatok megoldásában is. Az előkészítő munkában párttagjainknak élen kell járniok. Egyetlen kommunista se legyen, aki a dolgozóktól lemaradva nem vesz részt a kongresszusi versenyben, vagy visszahúzódik a nehezebb feladatoktól. Igy erősítjük a 800 milliós béketábort, és el kell követnünk mindent, hogy a békeharcban Pártunk által elénk tűzött feladatokat maradéktalanul végrehajtsuk. *Erősítsen bennünket az a tudat, hogy nagyszerű feladataink elvégzéséhez utat mutat Pártunk, munkásosztályunk egységes Pártja, a Magyar Dolgozók Pártja és hogy Rákosi elvtárs, a béketábor vezérének Sztálin elvtársnak legjobb tanítványa vezet bennünket a szocializmus, a kommunizmus, a béke győzelme felé.*

Bánhegyi J.

vevő dolgozókat.

A kongresszusi verseny nagyszerű megnyilvánulása

annak a törhetetlen hűségnek és forró szeretetnek, amelyet dolgozó népünk érez Pártunk és Rákosi elvtársunk iránt.

Ez a szeretet és ragaszkodás hatja át a postás dolgozók vállalásait is.

Teréz-távbeszélőhivatal

dolgozói vállalták, hogy negyedévi tervüket március 20-ig befejezik, emellett 10.000 forint értékű építésianyagot megtakarítanak, az üzemkiesési időt pedig nyolc százalékkal csökkentik.

Krisztina-távbeszélőhivatal

„Komszomol"-brigádja vállalta, hogy 108 százalékról 120 százalékra, az „Egységes Ifjúsági"-brigád pedig 110 százalékról 125 százalékra emeli teljesítményét.

Helyközi és József-távbeszélőhivatal

géptermi dolgozói február 24-ig 10 db regisztert átvesznek és üzembe helyeznek, ezáltal a kezdeményezett hívásoknál hétszázalékos többletkiszolgálást biztositanak.

A „Fejes"-brigád vállalta, hogy átlagteljesítményét 123.6 százalékra emeli, sőt még ezt a teljesítményt is túlszárnyalja.

Körmend

A hivatal dolgozói a Szabad Népkampány idején vállalták, hogy 40 új Szabad Nép-előfizetőt gyüjtenek. Ezenkívül a hivatal összes dolgozói megrendelik Pártunk sajtóját, a Szabad Népet. A kézbesítő szaktársak a mai napig már 24 előfizetőt gyüjtöttek.

Pártkongresszusunk tiszteletére mind több és több egyéni versenyző vállal szocialista kötelezettséget az ország egész területén. FEKETE ISTVÁN — *József-távbeszélőhivatal, a 3600 munkaórát kitevő előirányzatát 3400 munkaóra alatt végzi el és havonta három nap bontott anyagból fog dolgozni.*

DARÓCZY GYULA elvtárs az Ujpest 1. postahivatalból a következőket írja: „Pártunk és vezérünk, Rákosi elvtárs iránti szeretetből csa- következő vállalásokat tette: *„Ötéves tervünk első évének sikeres befejezése és az előttünk álló további nagy feladatok megoldása érdekében a jövőben még fokozottabb munkával veszem ki részem a szocializmus építéséből. Pártunk tette lehetővé azt, hogy minden dolgozót a végzett munkája szerint értékelnek és ez tette lehetővé számomra is, hogy a „büszke sztahánovista" cím tulajdonosa lettem. Ez arra kötelez, hogy azon a munkaterületen tegyem meg vállalásomat, ahol szűk keresztmetszet mutatkozik. A minisztertanács anyagtakarékossági felhívásának fontosságát átérzem és ezért vállalom, hogy a pártkongresszus tiszteletére 250 darab gépkocsikarburátort megjavítok és a gépkocsik fogyasztását beszabályozom úgy, hogy ezzel 13.500 liter üzemanyagmegtakarítás elérését biztositom a gépkocsivezető szaktársaknak."*

MÉSZÁROS ISTVÁN, HATVAN 1. postahivatalból az alábbiakat írja:

„A takarékossági mozgalom végrehajtásáért a minisztertanács határozata után Pártunk kongresszusára vállalást teszek. 1951. évre Hatvan és Gyöngyös járásokba takarékbetétre, takarékbélyeg és szelvényes takarékbetétre egymillió forint összeget gyüjtök össze. Ezzel akarok hozzájárulni pártkongresszusunk sikeréhez és népköztársaságunk minisztertanácsának a takarékosságról szóló határozatának sikeréhez."

Az a nagy lendület, amely most a kongresszusi verseny kibontakozásakor jelentkezett, mutatkozzék meg ezután is a verseny további kiszélesítésében és a vállalt szocialista kötelezettség maradéktalan végrehajtásában. Minden kommunista postás dolgozó kövesse a Központi Vezetőség felhívását:

„Pártunk tagjai és tagjelöltjei járjanak elől a munkaversenyben és példamutatásukkal lelkesítsék egész munkásosztályunkat, egész dolgozó népünket második tervévünk győzelmeire."

A kongresszus Pártunk dicsőséges történetének fényes napja, minden párttagnak nagy ünnepe lesz. De ünnepe lesz az egész országnak is. Kövessék tehát a kommunista postás dolgozók példáját a pártonkívüli dolgozók is.

Előre a kongresszusi verseny sikeréért, az ötéves terv új, nagy győzelmeiért!

hogy még mindig sok esetben nem reálisak versenyvállalásaink. Azok nem a tervre épülnek és munkaversenyünkben még igen sok helyen fellelhető a kampányszerűség. Majd a minisztertanács takarékossági határozatával kapcsolatban megemlítette, hogy a posta területén igen komoly lehetőség van a takarékossági mozgalom kiszélesítésére és elmélyítésére.

Üzemeinkben és hivatalainkban a kommunisták mutassanak példát, járjanak élen a termelésben, a munkafegyelem megszilárdításában. Majd az ellenőrzésről szólva megállapította, hogy azt fokozni kell. Különösen a szakszervezet munkájában mutatkozik e téren hiányosság.

Köböl elvtársnő beszámolója után az értekezlet résztvevői lelkes hangulatban szóltak hozzá. Hozzászólásaikban javaslatokat tettek a pártmunka megjavítására és beszámoltak arról a lendületes mozgalomról, mely kialakult a Hofherr-gyár dolgozóinak felhívása nyomán. Üzemeink és hivatalaink dolgozói lelkesen vesznek részt a kongresszusi verseny kiszélesítésében és a Szabad Nép-kampányban.

Fekete elvtárs, a Keleti postahivatal

dolgozója rámutatott arra, hogy agitáció nélkül nincs eredményes munka. Agitációnkban azonban még hiányosságok mutatkoznak. Gyakran találkozunk üzemeinkben még olyan dolgozókkal, akik nem értik meg Pártunk célkitűzéseit. Pl. a Keleti postán vannak még elvtársak, akik nem fizettek elő a Szabad Népre.

A Keleti posta dolgozói közül eddig már 1083-an tettek konkrét egyéni vállalást a kongresszus tiszteletére. Külön kitűnt Brémer Imre vállalása, aki egy újításával 117.000 forintot takarít meg népgazdaságunknak.

Az agitációs munka megjavítása

érdekében javasolja, hogy a népnevelő értekezleteken tudatosítsuk mindig élenjáró dolgozóink nevét és munkaeredményét s ezeken az értekezleteken valamelyik élenjáró dolgozó, sztahánovista, élmunkás, ismertesse munkamódszerét. A területi agitációval kapcsolatban pedig javasolja: minden területnek legyen egy-egy felelőse.

Keményléptű, acélos tekintetű ifjak

léptek a terembe, a Nagybudapesti Postás DISZ üdvözletét hozva a küldöttválasztó értekezletnek. Az értekezlet … den területen. Rámutatott, hogy üzemükben a kommunisták agitációja folytán már több elvtárs jelentkezett Rákosi elvtársnak, a bányász szakszervezetben elmondott beszéde nyomán, s hogy megszüntessék eddigi kétlaki életüket, földjüket felajánlották az államnak. Több helyen azonban a földfelajánlást csak úgy akarták elfogadni, ha a földjével együtt ő maga is elmegy dolgozni. Kéri a most megválasztandó küldötteket, hogy erre a helytelen gyakorlatra Pártunk Országos Kongresszusán mutassanak rá.

Az MNDSZ, az Uttörők és még több felszólaló elvtárs után

Vágvölgyi elvtárs, a budapesti Pártbizottság küldötte emelkedett szólásra.

A budapesti Pártbizottság igen nagy figyelemmel kiséri a postás pártszervezet munkáját. Ez természetes is, hiszen a postás dolgozók az ország vérkeringésének jelentős részét képezik. Arra kéri a jelenlévő elvtársakat, hogy minden munkaterületen neveljék igazi hazafivá a dolgozókat. Majd méltatta a kongresszus jelentőségét, mely hosszú időre meg fogja szabni további munkánkat.

Ezután miniszterünk,

Bebrits elvtárs emelkedett szólásra. Felhívta a postás dolgozók figyelmét a sajtóterjesztés fontosságára. Rákosi elvtárs azt a feladatot adta a postás dolgozóknak, hogy terjesszék és juttassák el minden dolgozóhoz a kommunista sajtót. Komoly feladat ez. A postás dolgozóknak át kell érezniök e feladat jelentőségét és munkájukat úgy kell megszervezni, hogy ezen a területen fennakadás ne legyen. Minden hiányosságot ki kell küszöbölni munkánkban, mert mindnyájunk érdeke, hogy Pártunk sajtója minél rövidebb idő alatt dolgozóink kezébe kerüljön.

Básta elvtárs, — szakszervezetünk főtitkára a selejt kiküszöböléséről beszélve megemlítette, hogy a posta minden ágában komoly lehetőség nyilik a dolgozók előtt az önköltség és selejt csökkentésére.

Még számos hozzászólás után Köböl elvtársnő válaszolt a hozzászólásokra, majd, miután az értekezlet a kiküldötteket megválasztotta, Katona vezérigazgató elvtárs zárószavában köszönetet mondott azért a bizalomért, amely a postás dolgozóktól a megválasztott kiküldöttek felé irányult. Igéretet tett, hogy Pártunk Országos Kongresszusán méltóan fogják képviselni a postás dolgozókat.

… eredményeinél azt is, hogy mind a verseny nyilvánossága, mind az eredmények naponkénti kiértékelésében és a dolgozóknak a munkaversenybe való bekapcsolódásában *kiemelkedő jó munkát végeztek.* A dolgozóknak 89 százaléka áll versenyben és a versenyvállalásaik kiértékelhetők, ellenőrízhetők. Nem utolsó sorban kell megemlítenünk azt is, hogy mind a Keleti posta, mind a Bp. 62. hiv. dolgozói olyan munkát végeztek a decemberi csúcsforgalom idején, amilyenre ezideig példa nem volt. Mindkét hivatal közel 100 brigádot szervezett és ezeknek a brigádoknak a jó összmunkája tette nagyrészben lehetővé azt, hogy maradék és zökkenő nélkül tudtuk lebonyolítani a decemberi csúcsforgalmat, amely pedig mennyiségében is sokkal nagyobb volt, mint az elmult évek decemberi csúcsforgalma. Meg kell mondanunk azt is, hogy a „nagyok" mellett olyannyira felfejlődnek a kisebb hivatalok is, hogy komoly esélyük van már az élüzem második helyezésére, de ha ilyen lendülettel folytatják, akkor az élüzem jelvény és a miniszteri vándorzászló elnyerésére is. *Igy többek között Eger 1., Gyöngyös 1., Szolnok és Dombóvár 2. hivatalok olyan eredményeket értek el, hogy a Keleti posta és a Bp. 62. hiv. után, eredményeik további fokozásával, minden reményük meg lehet arra, hogy elnyerjék a büszke élüzem címet.*

Hiányossága még

ezeknek a hivataloknak versenymozgalmi téren, hogy dolgozóik nem kapcsolódtak eléggé a munkaversenymozgalomba, amit pedig az eddig elért eredményeik indokolttá tennének. Emellett még igen sok tennivaló van mind a verseny nyilvánossága, mind az eredmények kiértékelése területén is.

Az élüzem címért folyó versenynek eddig hiányossága volt, hogy egyformán kezeltük a forgalmi és a műszaki üzemeket, holott a feltételek nem voltak azonosak. Ezen most olyan változtatás történik, hogy külön lesz egy első és második helyezett a forgalmi hivataloknál és külön lesz a műszaki hivataloknál — üzemeknél. *A jelenlegi értékelés szerint igen szép eredményt ért el az élüzem címért folyó versenyben a Javítóműhely ÜV, melynek átlagteljesítménye az új normákkal 114.9 százalék, a tervét 126.7 százalékra teljesítette és a teljesítménybérben ledolgozott órák száma 79 százalék, vagyis, 19 százalékkal haladja meg az előírt feltételeket.* Külön meg kell emli…

Az ország egész területén a postás dolgozók egyre lendületesebben vesznek részt a Szabad Nép terjesztésében. Egyre többen kapcsolódnak be egymással versenyre kelve és célul tűzik ki, hogy a Szabad Nép olvasóinak és előfizetőinek számát minél nagyobb mértékben emelik. Ez a harci feladat igen szépen kezd kibontakozni. Az üzemekben tartott üzemi értekezletek, röpgyűlések, egyéni agitációk eredményeként máris komoly eredményekről számolhatunk be.

A Budapest 62. postahivatal dolgozói eddig már 135 előfizetőt szereztek.

A Budapest 10. dolgozói kollektívan vasárnap területi agitációra mentek ki s munkájuk eredményeként csak egy vasárnap 56 előfizetőt gyüjtöttek Pártunk központi lapjára. A Bp. 10. postahivatal eredménye jelenleg 95 előfizető.

De nem maradtak el a versenyben vidéki hivatalaink és üzemeink sem. Egyéni vállalásaikban dolgozóink a pártkongresszus sikeréért vállalták az előfizetők gyüjtését.

Szombathelyen pl. Tóth Gyula szaktárs 2 előfizető beszervezését vállalta s ma már 12 előfizetőnél tart.

Balatonfüred postahivatalnál Magyar és Csete szaktársak 13 új olvasóval növelték a Szabad Nép táborát.

Veszprém 1. postahivatalnál Vörös Lajos szaktárs vállalta, hogy minél több dolgozónak ajánlja megvételre a Szabad Népet. Vörös szaktárs ezt a vállalását teljesíti is, mert pl. van olyan nap, mikor 76 lappéldányt ad el.

A tapolcai postahivatal dolgozói is kiveszik részüket a Szabad Nép terjesztéséből. Közösen területi agitáción voltak és 61 új előfizetőt szerveztek be. Különösen kitűnt jó szervező munkájával Kiss Péter szaktárs, aki egymaga 33 előfizetővel gyarapította a Szabad Nép olvasótáborát.

De hivatalaink és üzemeink az üzem területén is agitácót folytatnak. **A budapesti Főposta 136 előfizetőt szerzett az első két nap alatt.** A Járműtelep az első heti lemaradását a verseny kiszélesítésével igyekszik behozni, e héten már elérték, hogy náluk is 70 előfizetővel emelkedett az olvasók száma.

De a Budapest 3, Ferihegy, Krisztina, Postaállomás, Rádió díjnyilvántartó dolgozói vagy még egy helyben állnak, vagy még igen kevés előfizetőt szerveztek be. Ezek az üzemek a DISZ és a tömegszervezetek közötti verseny, valamint az egyéni agitáció kiszélesítésével javítsák munkájukat.

Ezek a példák azt mutatják, hogy a postás dolgozók is lendületesen résztvesznek a Szabad Nép terjesztésében és célul tűzték ki, hogy minden magyar dolgozó kezébe harci eszköz legyen a Szabad Nép, melynek olvasásán keresztül dolgozóink állandóan gyarapítják bel- és külpolitikai tápékozottságukat, felismerik a helyes utat és mindjobban szilárd harcosai lesznek a Szovjetunió vezette béketábornak.

TAGGYŰLÉSEK ELŐTT...

A SZOT elnöksége határozatot hozott, hogy január 28. és február 3. között szakszervezeti bizottságonként — ahol osztálybizottságok vannak, ott osztálybizottságonként — szakszervezeti taggyűléseket kell tartani.

A Magyar Szakszervezetek Alapszabálya 44. pontja kimondja: *„Az alapszervezet vezetősége... rendszeresen jelentést ad a felsőbb szerveknek és taggyűléseken, értekezleteken beszámol a tagságnak. A taggyűléseken, értekezleteken a tagság megbírálja az elvégzett munkát és megvitatja a feladatokat, határozatokat hoz és javaslatokat tesz."*

A szakszervezeti taggyűlések

jelentősége igen nagy, mert itt számol be a vezetőség nevében a titkár, vagy helyettese arról, hogy hogyan hajtották végre a feladatokat, menynyiben feleltek meg annak a követelményeknek, amiket a tagság megválasztásukkor rájuk bízott. Igen nagy jelentőségűek a tagságnak a végzett munka feletti bírálatai, valamint a munka megjavítására előterjesztett javaslatai. A szakszervezeti taggyűlések sikeres megtartása a szakszervezeti demokrácia betartását is jelenti, de egyben, amint a SZOT elnökségnek a taggyűlések rendszeresítéséről hozott határozata kimondja: *„A szakszervezeti vezetők a taggyűléseken keresztül hatalmas segítséget kapnak munkájukhoz, a felmerülő hibák kiküszöbölésében, a tagság részéről megnyilvánuló építő bírálat és önbírálat segítségével."*

A mostani szakszervezeti taggyűlések jelentősége — ha lehet — most még nagyobb, mert

a Magyar Dolgozók Pártjának II. Országos Kongresszusa

előtti feladatok végrehajtását kell fokozni. A taggyűléseken ki kell értékelni az eddigi munkát és meg kell tárgyalni a további feladatokat, a hiányosságok feltárása alapján meg kell javítani munkánkat. Pártunk részéről nagy megtiszteltetés, hogy ránk, szakszervezetekre, olyan jelentős feladatot bízott, hogy amikor a dolgozók lelkes felajánlásaikat megtették és azt sokan teljesítik, a többieknek is segítséget nyújtsunk, munkájuk végzéséhez.

A taggyűlések jelentőségét fokozza a taggyűlések alkalmával történő sztahánovista kitüntetések kiosztása. A taggyűlésen fogja a szakvezető átadni a munka hőseinek a kitüntetéseket és a megérdemelt jutalmakat.

Szakszervezeti mozgalmunk jelentős eseménye

a szakszervezeti tagkönyvcsere is, amely napjainkban — illetőleg a közeljövőben — bonyolódik le. A titkár elvtársak beszámolójukban foglalkozzanak ezzel a kérdéssel is és a hozzászólásokban az ezzel kapcsolatos esetleges problémákat tisztázzák. Vitassuk meg a halálgyárosok egy újabb világháború kirobbantására irányuló, elvetemült mesterkedéseit, provokációit. Mutassunk rá a békéért folyó harc, a munkahelyen tanusított magatartás és a teljesítmény közötti összefüggésre.

Lássuk világosan a békéért folyó harcunk formáit és a Szovjetunió példamutató, — mindannyiunkért folytatott vezető harcát.

A szakszervezeti taggyűlés sikere érdekében helyes, ha a Sz. B-ok az előző — szeptemberben tartott — taggyűlések jó és rossz tapasztalatait előszedik és felhasználják. Igy már a beszámoló összeállításánál ügyeljenek arra, hogy kiértékeljék a szakszervezeti munkát és helyi gyakorlati példákkal ismertessék a szakszervezeti alapszabályt. Foglalkozzanak a versenyállás értékelésével, a hiányosságokkal, de vigyázzanak, hogy ne alakuljon a taggyűlés termelési értekezletté.

A jó előkészítő nevelési és szervezési munkától

nagyban függ a taggyűlések sikere. A taggyűlések jelentőségének megértésére örömmel tapasztaltuk, hogy a Budapest 62. postán a kézbesítő osztályon, felvételnél, főnökségen, az összbizalmi szaktársak teljes létszámmal részt vettek. Sajnos, az Erzsébet-központban nem ez volt a helyzet, mert 22 bizalmi közül csak 9 jelent meg.

A taggyűlések előkészítésénél — szervezésénél, igen nagyjelentőségű feladat hárul a bizalmi szaktársakra, akiknek csoportjukon belül ki kell értékelni az eddigi munkát és a javaslatokat is előzetesen meg kell beszélniök.

A taggyűlés sikeréhez

nagymértékben hozzá kell járulni az üzemi kultúrcsoportnak is azzal, hogy a taggyűlés előtt rövid, de tartalmas kultúrműsort ad. A kultúrcsoportok e feladatuk teljesítésével is a Pártunk Országos Kongresszusa jelentőségének megértéséről tehetnek tanúbizonyságot és emelhetik az országos kultúrversenyen való eredményes részvételükhöz szükséges jó pontokat.

Feltétlenül szükséges a taggyűlések sikere érdekében, hogy minden szervező és előkészítő munkát beszéljenek át a Sz. B. (O. B.) titkár elvtársak a párttitkár elvtárssal.

A taggyűlés jó megszervezésével és a jó hozzászólásokból jövő bírálatokkal, javaslatokkal nagyban hozzájárulunk Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezetek munkájáról hozott bírálatának végrehajtásához, a szocializmus építéséhez, és a béke védelméhez.

Csáki László

TERVFELBONTÁS

Az ötéves terv teljesítése érdekében kiemelkedő munkát csak akkor tudunk végezni a postán belül is, ha elkészítettük, kijelöltük hivatalunk, üzemünk minden osztályára, műhelyére, mindenegyes dolgozójára a tervfeladatokat és azokat a dolgozókkal ismertettük.

Ilyen véleményen vannak az Alközponti ÜV műszaki értelmiségi dolgozói, akik tevőlegesen vettek részt a vállalat tervének felbontásában. Csak az a jó terv, amely elemeire bontva eljut a műhelyekig, csoportokig, munkapadig, egyénekig, a dolgozókhoz. A jó tervek nem lehetnek merev számok, ezeket folyvást finomítanunk, tökéletesítenünk kell. Csakis az üzemi tervek szétbontásával, a tervismertető értekezleteken a dolgozókkal ismertetve biztosíthatjuk a tervek megvalósítását.

A műszaki értelmiségiek elsőrendű feladata,

— mondja Hidvégi Ferenc szaktárs, a tervosztály vezetője —, hogy miután a vállalatvezetés a műszaki feltételek megteremtését biztosította, minden erővel segítsék a dolgozókat tervfeladataik kiteljesítésében.

Az Alközponti ÜV-nál a felbontott terveknek a dolgozókkal való megismertetése a legkisebb termelési egységekig decentralizáltan, a tervismertető értekezleteken történt meg. Ezáltal a termelő egységeken belül a dolgozók megvitathatták a tervfeladatokat, beletekinthettek a vállalat tervébe. Érezhették, hogy aktív cselekvőivé váltak üzemüknek, hogy nemcsak a tervek kivitelezése, hanem azok helyességének megállapítása az ő feladatuk is.

Ennek a felelősségnek tudatában történt aztán, hogy a tervfeladatok megbeszélésén kívül munkavállalásokat is tettek a dolgozók, kifejezték szeretetüket Pártunk és Rákosi elvtárs iránt. Nagyon jól megértették azt, hogy mit jelent, ha a tervfeladatokon kívül munkavállalást is tesznek.

Tervfeladataik maradéktalan teljesítésével

hozzájárulnak a szocialista népgazdaságunk fejlesztéséhez.

A műszaki értelmiségiek jó tervfelbontó munkáján keresztül vált lehetővé, hogy a dolgozók, az üzem, a vállalat szűk keresztmetszeteinek kiküszöbölésére tehették versenyvállalásaikat.

Konkrét vállalást tettek az egyes brigádok arra, hogy az elfekvő, nem használt anyagokat bejárásuk alkalmával kitermelik és így kb. 55 ezer forint értékű anyaggal, újabb berendezések létrehozását, bekapcsolását teszik lehetővé.

A tervfeladatok idő előtti teljesítése lehetővé teszi ellenterveik megvalósítását is.

A felbontott tervek ellenterveként, a sok reális vállalás közt Lestár Gyula, Tihon János, Fogarassi Gyuláné, Kuskó János szaktársak több III/10-es és V/25-ös automataközpont felszerelését vállalták.

Az Alközpont ÜV élenjáró dolgozói, műszaki, értelmiségi és fizikai dolgozói a szocializmus lelkes építő harcosai példamutatóan állnak munkájukkal a tervfelbontásban lemaradt üzemek előtt.

Nődolgozóink harcos helytállással mutatnak példát a kongresszusi versenyben

„Kimeríthetetlen, lelkes, találékony tartalékhadsereget jelent a magyar szocialista építés számára a nőmunkás" — mondotta Rákosi elvtárs a sztahánovisták országos tanácskozásán. Dolgozó nőink megértették Rákosi elvtárs szavát és útmutatása nyomán mind többen kerültek be a termelésbe és lelkesen munkálkodnak a terv sikeréért. Kiváló eredményeket érnek el, kezdeményeznek, hogy győzelemre segítsék az 1951-es tervév sikeres teljesítéséért vívott harcunkat.

„Életem egyre szebb lesz. Úgy érzem, nagyon sokkal tartozom Pártunknak,"

— írja levelében Smercz Györgyi,

a Helyközi és József-távbeszélő hivatal dolgozója. *„Ebből a tartozásból szeretnék leróni valamennyit azzal, hogy új eredmények elérését tűzöm magam elé Pártunk kongresszusának tiszteletére. Ezt követeli tőlem a béke győzelme, a szocializmus építése. Jelenleg átlag 145 százalékkal dolgozom és vállalom, hogy ezt a teljesítményemet évi átlagban 175 százalékra emelem.*

Kihívom versenyre, mint az „ország legjobb távbeszélő-kezelője" címért folyó verseny 4. helyezettje, az ország valamennyi távbeszélő-kezelőjét 1951 december 31-ig az évi 175 százalékos átlagteljesítményi versenyre. Így versenyre hívom ki Kiss Antal sztahánovista szaktársat Szombathelyről, a szakma legjobb távbeszélő-kezelőjét."

Bödörné Bártfai Anna a Főposta dolgozója levelében vállalja, hogy munkamódszerét 3 távirász-szaktársnőnek átadja.

„Minden magyar dolgozó számára nagyjelentőségű állomás lesz Pártunk Országos Kongresszusa. Különösen jelentős az egyre élesedő nemzetközi helyzetben. Nekünk, postás dolgozóknak, harcolnunk kell a békéért és harcunkat legeredményesebben úgy tudjuk megvívni, ha munkánkat jobbá, eredményesebbé tesszük. Ezért vállalom,

hogy 3 gyengébb kezdő távirász szaktársnőnek munkamódszeremet átadom,

vagyis kiképzem őket Siemens-géptávirásznak. Ezáltal kívánom elérni, hogy munkamódszerem felhasználásával az eddiginél jobb és gyorsabb munkát végezhessek és így a táviratok, köztük a nemzetgazdaság számára igen fontos táviratok is, lényegesen gyorsabb továbbítást nyerjenek. Így a szaktársnők gyors és pontos munkájukkal hozzájárulhassanak ötéves tervünk második évének időelőtti eredményes megvalósításához."

Nődolgozóink Pártunk kongresszusára készülve hálás szívvel, szeretettel, jobb munkateljesítményekkel köszöntik Pártunkat és Rákosi elvtársat. Tudják, hogy az ő munkájuk is erősíti a béketábort és gyorsítja hazánkban a szocializmus építését.

KATONA ANTAL ELVTÁRS – MINISZTERHELYETTES

Népköztársaságunk minisztertanácsa Katona Antal postavezérigazgató elvtársat közlekedés- és postaügyi miniszter-helyettessé nevezte ki. Katona elvtárs több mint két éve áll a magyar posta élén. Ez alatt az idő alatt a posta területén komoly átszervezések történtek. Az átszervezések nyomán a posta szolgáltatásai nagymértékben megjavultak.

Katona elvtársnak komoly szerepe volt abban, hogy a magyar posta mindinkább szocialista postává fejlődik.

A postás dolgozók nagy kitüntetésnek veszik, hogy Katona elvtársat a kormányzat és a Párt új, felelősségteljes munkával bízta meg és a közlekedés- és postaügyi minisztérium három fontos főosztályát fogja vezetni.

Katona elvtársnak új munkaterületén eredményes, jó munkát kívánunk. Meg vagyunk győződve, hogy mint harcos kommunista odaadó munkát fog végezni Pártunk és dolgozó népünk érdekében.

*

Katona elvtárs megbízatása alkalmával a következő levelet küldte a Postás Dolgozóhoz:

Kedves Elvtársak! Szaktársak!

A minisztertanács és Pártunk bizalma új feladatokkal bízott meg. Mielőtt új munkahelyemet elfoglalnám, köszönetet mondok a postás dolgozóknak, a posta vezetőinek, a nagybudapesti postás pártszervezetnek, munkatársaimnak, a szakszervezetnek, hogy munkájukkal segítettek annak elérésében, hogy a posta mindjobban betölthesse szerepét szocializmust építő országunkban. Köszönöm jó munkájukat és igérem, hogy új munkahelyemen is a munkásosztályhoz és Pártunkhoz való törhetetlen hűséggel fogom végezni munkámat.

KATONA ANTAL
közlekedés és postaügyi miniszter-helyettes.

A szakszervezeti mozgalom alappillére A BIZALMI

Amikor szaktársaim szakszervezeti bizalminak választottak meg, még nem voltam teljesen tisztában feladatommal. Még nem tudtam, hogy a szakszervezeti mozgalom alappillére a bizalmi. Azt hittem, hogy a bizalmi munkája csupán a tagdíjak beszedésére és elszámolására korlátozódik.

Munkám megjavításában igen nagy segítségemre volt, amikor osztálybizottságot választottak hivatalunknál. Az osztálybizottsági titkár elvtárs sokat foglalkozott velünk.

De döntő változás és munkámban gyökeres javulás csak azóta mutatkozik, amióta részt vettem a bizalmi tanfolyamon. Itt a tanfolyamon ismerkedtem meg a szakszervezeti tagok jogaival és kötelességeivel, a szakszervezet felépítésével. Az előadások során mindjobban rájöttem, arra, hogy a bizalmi a legfontosabb láncszem a dolgozók és a szakszervezet között. A tanfolyam elvégzése után újult erővel indultam munkába és teendőimet már Pártunk Politikai Bizottságának határozata alapján végzem. Most igen nagy feladat előtt állunk. Pártunk Országos Kongresszusára készülünk, ezért a csoportértekezleten ismertettem a kongresszus jelentőségét. Rámutattam arra, hogy a kongresszus sikeréért nekünk is harcolnunk kell a munka területén is.

A kongresszusi vállalásokat egyenként megbeszéltem a szaktársakkal, segítségükre voltam, hogy mit vállaljanak. Ugy érzem, hogy munkám eredményes volt, mert csoportom minden tagja tett vállalást. Igy pl. Kardos szaktárs 10 darab új regiszter-áramkör áramköri átvételét, Bisikiewitz szaktárs 10 regiszter jelfogónak átellenőrzését vállalta.

Legfontosabb feladatomnak tekintem most, hogy állandóan figyelemmel kísérem a vállalások teljesítését és csoportértekezleteinken kiértékeljük eddigi eredményeinket és ha hibák vagy termelést gátló körülmények akadnak, igyekszünk azt elhárítani, mert mindannyian tudjuk, hogy a termelés fokozásával a békefrontot erősítjük és meggyorsítjuk hazánkban a szocializmus építését.

MIKESI ISTVÁN bizalmi,
József távbeszélő hivatal.

Lelkiismeretesen kezelik a betegeket az SZTK rendelőiben

Népköztársaságunkban „legfőbb érték az ember", — mondotta Rákosi elvtárs s ennek érdekében egészségügyi kormányzatunk mindent megtesz, hogy a magyar dolgozók egészségügyi ellátása a legjobb legyen. Gombamódra szaporodnak az OTI (SZTK) rendelőintézetek és ezeket az intézeteket a technika minden vívmányával felszerelik. A rendelőintézetekben a dolgozókkal való bánásmód állandóan javul és feledteti a rosszemlékű OTI rendelőintézeteket.

Szükségesnek tartom az én esetem elmondását, hogy ezzel is alátámasszam, amit sokan tapasztalhattunk már, hogy mennyire megváltozott a szellem az SZTK rendelőiben.

Az SZTK már valóban a dolgozóké

Szolgálatba menet lábam megrándult. Négy napig feküdtem vele anélkül, hogy orvoshoz mentem volna. Ötödik napra lábam bevérzett, kénytelen voltam elmenni a Fehérvári-úti SZTK rendelőintézetbe kezelésre. Ott a legalaposabban foglalkoztak velem és mindenütt az igazi elvtársi segítségnyújtást tapasztaltam.

Szeretném, ha minden dolgozó társam bizalommal fordulna az SZTK felé, ha rászorul. Hogy mennyire a dolgozó egészsége a legfontosabb, bizonyítja az, hogy én már kiírásomat kértem, a kezelőorvos azonban nem engedélyezte, mondva, hogy a gyógyulásomban visszaesést jelentene. Pihenjek csak nyugodtan otthon addig, amig teljesen meg nem gyógyul a lábam.

PETRUSKA MÁRIA,
Távbeszélő Alközpont ÜV

Jobban megy a munka...

Szerkesztőségünk a következő levelet kapta Szombathelyről:

Kedves Postás Dolgozó! Szeretném ha közölnék alábbi soraimat.

Foglalkozásomra nézve kertész vagyok és kint lakom a Rohonczi-uton, a város szivétől jó 2 km-re. Már régóta előfizetek a Szabad Népre. Eddig állandóan az volt a panaszom, hogy a lapkihordó későn hozta ki az újságomat.

Vasárnap kora reggel arra ébredtem, hogy valaki motoszkál az ajtómon. Felkeltem és kinéztem. Hát a mi postásunk állt az ajtó előtt, az egyik kezével a kerékpárját támasztva, a másik kezével pedig egy Szabad Népet húzott ki a táskájából.

— Szabadság! — mondta mosolyogva, — a lapot hoztam.

Beszélgetésbe elegyedtünk. Megtudtam, hogy mostantól kezdve a posta kézbesíti az ujságokat is. Azóta már reggel 6 és 7 óra között mindig megkapom a Szabad Népet. Nem szoktam az ágyban olvasni újságot, de most szinte kénytelen vagyok és ez nagyon hasznos dolog. Jobban megy a munka, ha az ember már munkája megkezdésekor tudja, miért dolgozik és miért kell még jobban, még többet dolgoznia. Azt hiszem nemcsak a magam nevében beszélek, amikor jó munkájáért elismerésem fejezem ki a Postának és megdicsérem a postásokat, akik fáradságot nem ismerve segítik munkájukkal a szocializmus építését.

Szabadság!
KISS JÓZSEF kertész,
Szombathely, Rohonczi-út.

A francia postások az erősödő elnyomás ellenére még jobban fokozzák a békeharcot

A francia posta dolgozóinak 1950 december 6-tól 10-ig Párisban megtartott XIII. szakszervezeti kongresszusa lehetővé tette, hogy a franciaországi és északafrikai postások békeharcának mérlegét elkészítsük.

Az eredmények kézzelfoghatók. Pl. csupán egyetlen párisi körzetben több mint 30.000 aláírást gyűjtöttek a stockholmi békefelhíváshoz a postás dolgozók. Azokban a hivatalokban pedig, amelyekben megszervezték az aláírásgyűjtést a postásoknak csaknem 100 százaléka szavazott aláírásával a békére. A megyei békebizottságok párisi kongresszusán 344 küldött képviselte a postásokat. 90 francia megye világkongresszusi előkészítő ülésein szintén számos postás szaktársunk vett részt.

Marseille-Gar-ban két izben munkabeszüntetéssel követelték elvtársaink 10 bebörtönzött békeharcos szabadonbocsátását.

Az eredmények mellett azonban hiányosságok is mutatkoznak

Egyes hivatalokban az aláírásgyűjtést nem szervezték meg, sőt békebizottságokat sem alakítottak. A békeharc területén előforduló hibák a francia postaigazgatásnak és a kormánynak a béke hívei ellen egyre fokozódó megtorló intézkedései rovására írhatók.

Pl. a mult év februárjában három francia postást, név szerint Debal-t, Lavenir-t és Havret-t előzetes értesítés nélkül vidékre helyezték, mert tüntetést szerveztek a rabló vietnami háború folytatása ellen.

Néhány hónappal később Busa és Lacapere szaktársaknak bíróság előtt kellett megjelenniök, mert Gap (Hautes-Alpes) városában háborúellenes felvonulást szerveztek.

Csak valamennyi francia postás, harcos, egységes kiállásának köszönhető, hogy az egyik szaktársat felmentették, a másikat pedig kisebb pénzbirsággal sujtották. A francia postaigazgatás azonban mindkettőjüket elbocsátotta és szolgálatba való visszavételükre ma sem hajlandó.

Szemmelláthatólag erősödik az elnyomás

Az elmult hetekben több párisi és vidéki postást bocsátottak el a békéért folytatott harcban való részvételük miatt, másokat pedig a stockholmi békefelhívás aláírásáért büntettek meg.

Éppen a postás szakszervezet országos kongresszusa előtt, az algiri békeharcos Bel Kodja-t fegyelmi bizottság elé állították, mert a párisi központi távíróhivatal ifjú dolgozóit a háború és a katonai szolgálati idő meghosszabbítása elleni tiltakozásra hívta fel.

A kongresszus egész sor feladatot

szűrt le ezekből a tényekből. Elsősorban elhatározta, hogy minden francia postásnak fokoznia kell a harcot a háború és Nyugat-Németország felfegyverzése ellen, mely közvetlenül veszélyezteti Franciaországot. *A német demokratikus köztársaságból érkezett számos rokonszenvnyilvánitástól áthatva, eltökélték a francia postások, hogy megerősitik kapcsolataikat a Rajnán-túli szaktársaikkal.*

A Szovjetunió és a népi demokráciák postásainak példája nyomán

a francia posta dolgozói is minden erejüket arra fordítják, hogy mindenütt békebizottságokat létesítsenek és mindenkit mozgósítsanak a békeharcra, mivel tudatában vannak, hogy soha ilyen veszély nem fenyegette a békét, amikoris mindenkinek vállalnia kell e téren reá háruló felelősséget.

A békeharcnak konkrét eredménye az is, hogy több hivatalban a hivatalvezetők már nem hajlandók bűnrészességet vállalni az elnyomásban és a dolgozók mellé sorakoznak fel a béke védelmében. Ennek a mozgalomnak azonban még tovább kell terjednie. És tovább is fog terjedni.

A Varsóban megtartott II. Békevilágkongresszus

elfogadott határozatának 9 pontja alapján a legszélesebb körű összefogást alakítunk ki. A párisi távbeszélő javitóműhelyek igazgatóságának békebizottsága nyilatkozatában megállapítja:

„nincs egyetlen francia férfi vagy nő sem, aki ne fogadná el a varsói kongresszus határozatait, aki ne kivánná őszintén a békét bármilyen legyen is politikai, vallási vagy egyéb nézete."

E határozatok szellemében kell összefognunk, harcolva a békéért az imperialisták háborús készülődéseinek megakadályozására.

Ez azoknak a feladatoknak a lényege, amelyet a francia postás szakszervezet XIII. kongresszusa minden francia postás elé kitűzött a békeharc területén. És ebből a harcból minden francia postás becsülettel ki fogja venni a részét.

René Duhamel
a francia postás szakszervezet titkára,
a Szakszervezeti Világszövetség Postás szakmai tagozatának alelnöke.

Sztahánovista bemutató, tapasztalatcsere a budapesti postaigazgatóságon

Munkamódszerátadással készülnek a budapesti igazgatóság kerületének műszaki dolgozói Pártunk kongresszusára

Pártunk kongresszusának megünneplésére osztatlan lelkesedéssel, munkavállalással készülnek dolgozóink. Hogy a készületet eredmény koronázza, hogy a kongresszus napjára a postás dolgozók is minden eddigit felülmúló teljesítményt érhessenek el, ezért a budapesti igazgatósághoz tartozó távbeszélő hivatalok, műszaki hivatalok dolgozói elhatározták, hogy tapasztalatcserét rendeznek, amelyen ismertetik mindazokat a munkamódszereket, amelyekkel a legjobban teljesithetik túl kongresszusi vállalásaikat.

A budapesti postaigazgatóságon január 26-án a *Krisztina, Erzsébet, József, Lágymányos, Lipót, Teréz, Belváros távbeszélő központok, a Bp. I., Bp. II., Vác, Tata és Székesfehérvár műszaki hivatalok élmunkásai, sztahánovistái, munkában élenjárói összejöttek, hogy modellekkel, szemléltető rajzokkal ismertessék a bevált, legjobb eredményt hozó munkamódszereket.*

A tapasztalatcserét Pápai László elvtárs, a budapesti igazgatóság vezetője nyitotta meg. Üdvözölte a Párt, a Szakszervezet, a Főosztály megjelent képviselőit, rátért ötéves tervünk első évének ismertetésére, rámutatva arra, hogy a posta vonalán is állandó a fejlődés, s hogy az ipar nagyarányú fejlődése szükségszerűen magával ragadja a postát is, s hasonló ütemű fejlődésre kényszeríti. Ezt azonban csak úgy tudjuk biztositani, ha szorosan felzárkózunk Pártunk mögé s annak útmutatásai szerint dolgozunk.

Ezután az üzemek dolgozói kezdték munkamódszerük ismertetését. Megkezdődött a tapasztalatcsere.

AZ ERZSÉBET TÁVB. HIVATALBÓL POLGÁR SZAKTÁRS

elmondta, hogy a próbahívások folyamán nagy számmal fordultak elő náluk téves kapcsolások. Ezt a Hsze.-rugók rázkódás, vagy más okból történt elállitódása okozta. A hibát kiküszöbölték a rugókonstrukció átalakitásával s igy lecsökkentették a téves kapcsolások számát.

Varga István arra mutatott rá, hogy az Osj. jelfogók 1950-ben naponta átlag 10—15 esetben mutattak hibákat, mert a kirnercsavarok nem álltak egymással szemben s igy a horgony nem mozgott elég könnyen, nagy volt a surlódás. A hibát megfelelő szerszám készitésével küszöbölték ki, amivel lehetővé vált a csavarállás pontos ellenőrzése és beállitása.

A LÁGYMÁNYOS KÖZPONTNÁL

a kábelkötések számát csökkentették új módszerrel, mert nem 1, hanem 4—5 m hosszú faroknyúlványú dobozokat használtak a munkáknál. Fischer Ferenc munkáját úgy könnyítette meg, hogy az általuk készített csavarhúzóba 2 használt órarugót erősített be. Használatkor a két rugót összenyomják a csavar horonyába, s a szerszám segitségével a kis csavarok helyükre jól becsavarhatók.

PERJÉS ANDRÁS (BP. I.)

rámutatott, hogy mivel nehéz kábelszerelőt kapni, ezért ők a falidobozokat saját maguk a helyszinen készitik el. Kiépitik a légkábelt, bekötik és beöntik szurokkal. Ezzel kábelhulladékot takarítanak meg.

HIDASI LÁSZLÓ (LIPÓT KÖZPONT)

a náluk alkalmazott módszereket ismertette. A 11x2 és a 7x2 ólomfehérrel itatott lenburkolatú kábelek szerzése nehéz, ezért felszállóként 10x4 eres ólomburkolatú kábelt használnak. Módszerükhöz szólt hozzá

SZÁNTÓ ALAJOS (JÓZSEF KÖZPONT),

aki a náluk alkalmazott módszert ismertette. Ők a lenkábelt összekötik az ólomburkolatú kábellel átmeneti kötésként s igy kevesebb a hibaforrás is.

Bosszúságot okoz, amikor a tárcsázás közben visszajön a hang —, elbontódik a vonal. Ezen a Lipót központban úgy segitettek, hogy módositották a regiszter rutinellenőrző áramkört. Az ellenőrző áramkör eddig nem vizsgálta a regiszter „E" csúcsát. A módositott áramkör most az „E" csúcsot és a korai bontást is vizsgálja. 3 db érrel köti össze az ellenőrző áramkört a korai hívást vizsgáló jelfogó 6 ciklusában 11—15 állásig.

Igen érdekes volt

DUS KÁROLY (JÓZSEF KÖZPONT)

felszólalása, aki az olcsó Lb. iker megoldását ismertette, amellyel a vidéki központokban jelentős mennyiségű bronzhuzalt lehet megtakaritani azzal, hogy egymástól nem messze fekvő ikerállomást létesitünk. Több km-es áramkör épitésénél a megtakarítás igen nagy.

Felsőváli János (Postafőosztály) szerint a kérdésnél fontos, hogy a két ikertárs egymással is tudjon beszélni.

A tapasztalatcsere során a továbbiakban Szántó szaktárs (József központ) ismertette a Szvetics kondenzátorokból kitermelhető angolón, parafin és bádoglemez mennyiséget, amelyet ők már is sikerrel termelnek ki.

Mjazovszky Ákos (Bp. ig.) ugyanakkor igen helyesen mutatott rá, hogy helyes a kérdés felvetése, azonban a hivatalóknak jelenleg inkább a kondenzátorok felkutatásában kell közreműködni, mert a házilag kivolvasztott ón nagyon könnyen oxidálódik s a drága ón egyrésze igy tönkremegy. Össze kell gyűjteni s központilag kell kitermelni — mondotta.

A következőkben

SZEMÁN TIBOR

(Krisztina) mondotta el tapasztalatát, hogy központjukban a tárcsahang kimaradt, amit sokszor nem vettek észre. Egyszerű módon küszöbölték ki ezt a hibát: A400 periódusú tárcsahang ellenálláson 2 mikrofarad kondenzátoron, kétoldalas egyenirányitón keresztül záródik a földhöz. Az egyenirányító egység másik oldalára lassú elengedésű jelfogót tettek. Amikor a 400 periódusú tárcsahang kimarad, a jelfogó elenged s megszólal a figyelmeztető csengő.

Felsőváli János (Postafőosztály) ehhez mindjárt hozzáfűzte, hogy a jövőben sokkal szorosabb lesz a műszaki dolgozók együttműködése, s az új központok legyártására már most közös Postás—Standard brigádot hoznak létre.

Igen szépen ismertette a Bp. II-nél alkalmazott módszereket Ágoston szaktárs, aki az ötös hüvely náluk jól alkalmazott kötését mutatta be. Amit eddig 2 ember csinált francia kulccsal, azt az ő szerszámukkal egy ember is könnyen elvégezheti.

A takarékossági mozgalomról is volt

tapasztalatcsere. *Kiss Pál (Teréz központ)* elmondta, hogy 10—20 méter impregnáltat kellett felhasználni azért, mert eddig a kapcsolási számot adták meg először s csak azután a borda és érpárt. Az új módszer szerint most a bordához legközelebb eső kapcsolási számot adják meg először, amivel jelentős anyagmegtakarítást érnek el.

Nagy érdeklődést váltott ki Gyuris szaktárs sztahánovistajelölt munkamódszerismertetése, aki elmondta, hogyan teljesit állandóan 200 százalékon felül. Gyuris szaktárs jelfogótáblákat szerel. Míg azelőtt egy jelfogó táblával bajlódott csak egyszerre, most egyszerre 3—4 táblát is megmunkál.

A tapasztalatcsere után a dolgozók visszamentek munkahelyeikre, hogy átadják tapasztalataikat a dolgozók százainak, hogy a kongresszusra már a legszélesebb dolgozó tömegek készülhessenek fel a tapasztalatcsere módszereivel — az elért kimagasló eredményekkel.

A tapasztalatcsere hozzájárult a műszaki dolgozók politikai öntudatának növeléséhez is, mert tisztán láthatták dolgozóink, hogy a szakvonalon jól végzett eredményes munka erősíti egyúttal a béketábort, épiti az országot — a szocializmust.

Női táviratkézbesítők vizsgáztak a Főpostán

Nődolgozóink Rákosi elvtárs útmutatása alapján mindinkább részt vesznek a posta minden ágazatának munkájában. A Főpostahivatalban most fejeződött be a női táviratkézbesítő tanfolyam. Nődolgozóink komoly felkészültségről tettek tanuságot és mindnyájan kitűnően vizsgáztak. Meg is látszik a nevelés már a táviratkézbesítőnőkön. Egyik hallgató elmesélte, hogy borravalót akartak neki adni, amit ő udvariasan visszautasított, erre a címzett ánnyit mondott: „milyen öntudatos."

Jól végzik munkájukat a szaktársnők. Holecz Sándorné és Király Julia pl. már 150 százalékot teljesitettek. A mozgalmi munkában is részt vesznek és mindegyik szaktársnő kérte a felvételét a Főposta DISZ szervezetébe is és ma már mindnyájan a DISZ tagjai.

VÁLTOZÁS A SZAKSZERVEZETI FEGYELMI ÜGYEKBEN

Elnökségünk 1950 december 30-án hozott határozata értelmében a szakszervezeti fegyelmi ügyeket a szakszervezeti bizottságok a jövőben saját hatáskörükben intézik. Szakszervezeti központunk titkárságához csak azokat az ügyeket kell felküldeni, amelyekben egyrészt kizárási határozatot hoztak, másrészt a fegyelmi határozatot megfellebbezték.

Fellebbezni a határozathozatal napjától számított 15 napon belül lehet és a határozatot hozó szakszervezeti bizottsághoz kell benyujtani.

Ez a határozat a SZOT által kidolgozás alatt álló szakszervezeti fegyelmi szabályzat életbelépéséig van érvényben. Az új fegyelmi szabályzatot életbelépésekor külön cikkben fogjuk ismertetni.

A szakmai fegyelmi ügyekre vonatkozóan is változás történt. A szakvezetés a jogerős szakmai fegyelmi határozatokat a jövőben a szakszervezeti bizottságoknak küldi meg. Ezeket a szakmai fegyelmi határozatokat a szakszervezeti bizottság bírálja el, aszerint, hogy az elkövetett cselekmények súlyossága megkivánja-e a szakszervezeti fegyelmi megindítását is.

Az eddigiek során a szakszervezeti központba irányított fegyelmi ügyeket, a fentiek értelmében elbirálás és esetleges elintézés végett vissza fogjuk küldeni a szakszervezeti bizottságokhoz.

Szolnok 1. dolgozói teljesitették, sőt túlteljesitették a karácsonyi és évvégi csúcsforgalom idejére tett szocialista vállalásaikat. Kimagasló eredményt értek el: Keszthelyi Rezsőné és Hermann Sándor 178, Sándor János 162, Kohucz Sándorné 160, Baranyai István 151 százalékos teljesitménnyel.

*

A Főposta müszaki továbbképző körének tagjai megtekintették a tárnoki és rákosszentmihályi vevőállomást, ahol tapasztalatcserével és munkamódszerátadással jelentékenyen hozzájárultak az állomások szük keresztmetszeteinek felszámolásához.

Pécs I. postahivatal dolgozói „Szabad sajtó" néven brigádot alakitottak. A brigád célja, hogy újitásokkal még gyorsabbá tegyék a postai lapterjesztést és szerzett tapasztalataikat, bevált munkamódszereiket átadják a postai hirlapterjesztési szolgálatba újonnan bekapcsolt postahivatalok dolgozóinak.

*

Cegléden a posta és a vasút dolgozói a közös feladatok összehangolása céljából komplex-brigádot alakitottak. Ez a brigád máris jó eredményeket ért el.

HIÁBA VÁRNAK RÁJUK...

Nó, végre, mégis jönnek!

Ahol a leveleket irányisják

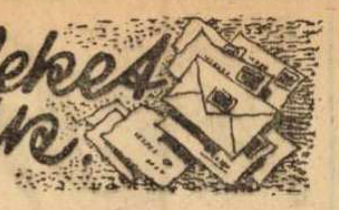

A nagyközönség, de még a postás dolgozók egyrésze sem tudja, hogy hogyan is történik a levelek, postai küldemények szétosztása és továbbítása, hogy mennyi és milyen anyagot dolgoz fel egyetlen nap, egy éjszaka alatt az egyik budapesti nagyhivatal, amely kizárólag átmenő forgalomra van berendezve.

Felkerestük a Budapest 72-es hivatalt

a Keleti pu. mellett. Este nyolc óra körül jár az idő. Az egész emeleti rész ki van világítva. Ebben az időpontban, amikor más hivataloknál a forgalom, a munka csökken, itt ekkor indul meg a munka legnagyobb mértékben. A termekben a hatalmas beosztószekrények sokszáz üres rekesze várja az anyagot, amelyet a befutó vonatok mozgópostái szállítanak ide, hogy osztályozás után a levelek és postai küldemények rendeltetési helye felé menő mozgók vihessék tovább azokat.

A mozgóposta-kocsiból

a közvetítő osztály kapja meg az anyagot. A közvetítő osztály azonnal továbbítja a szétosztáshoz, az emeletre. Egy teknőalakú „páternoszter" halkan zúg, hordja a kisebb-nagyobb zsákokat, amelyek egy bádogvályúba esnek egymás után. Néha olyan tömegben, hogy a kezelő szaktárs alig győzi azokat előre húzni és bontani. Ahogy nézzük a munkát, a mellettünk álló Mattyasovszki csoportvezető szaktárs megszólal: „Ma éjszakára nagy forgalom ígérkezik. Jó nagy mackók jönnek." Szakavatott kézzel bontják fel a zsákokat és gyorsan szedik ki a levélkötegeket és osztályozzák vonalcsoport szerint. Egymásután telnek meg a négyszögletes bordás kézikocsik, hiszen egy éjszaka 1800—2000 zsákot mozgatnak meg a szaktársak. A kocsikat fürgén tolják a beosztószekrényekhez, ahol a vonalkezelők és beosztók veszik kezelésbe a kötegeket, melyeknek a súlya több mázsára is felmegy. A terem másik részén a levélkötegeket zsákolják. Megtudjuk, hogy ez a munka igényli a legnagyobb szaktudást.

Sok a munka.

Az anyag szinte ömlik, a kezelő szaktársak megállás nélkül dolgoznak, nem pillantva sem jobbra, sem balra, megállni nem lehet, mert könnyen torlódás állhat elő. Van a teremnek egy része, ahol kísérőnk szerint várososztás folyik, ami szakszerűen annyit jelent, hogy körülbelül 80 nagyobb forgalmú hely anyagát különválasztva osztanak szét, így megkönnyítik a vonalbeosztók munkáját.

Mindenki a helyén van, ahol a legtöbbet és legjobbat tudja nyujtani. A gépi bélyegző mellett dolgoznak a kötözők, akik mellékesen kézibetűzővel dolgoznak. Azokat a leveleket bélyegzik, amelyeken nincs a bélyeg a megfelelő helyre ragasztva, tehát a bélyegzőgépbe nem tehetők be. Szinte valószínűtlen gyorsasággal történik ez a munkafolyamat. Kérdésünkre, hogy körülbelül hány darabot bélyegez le bizonyos idő alatt, a szaktárs elmosolyodik, s elmondja, ez nem darabszámra megy, hanem kilóra. Úgy hozzávetőleges becslés szerint mégis percenként kb. 170—180 darabot bélyegez le.

Megszólal a csengő.

Éjfél, — 12 óra van.

Kezdődik a „szellő". Ez a postás-szünet, vacsoraidő. A villanyokat leoltják a munkahelyeken, mert takarékoskodni kell. Csak a legszükségesebb helyeken van világítás, ahol étkeznek a szaktársak. Pihennek egy kicsit, hiszen még messze van a reggeli hét óra, s addig még sok mázsa anyagot kell feldolgozniok.

Az egyik fiatal szaktárs nem régen van a hivatalnál, a szünetben felkeresi csoportvezetőjét és egy kis „biztatót" kér, mert nagyon sok az anyag. — Jól van! — mondja Mattyasovszky szaktárs. — Egy idősebb szaktársat küldök segíteni, majd együtt „beverik" az anyagot. Nincs hiba. Annak ellenére, hogy a csoport létszáma 63 dolgozó, ebből 18 kezdő, az idősebb szaktársak kollektív szelleme s a fiatalok lendülete megbirkózik a temérdek anyaggal.

Az idősebbek segítik a fiatalokat.

Szép példát láttunk erre a kis Szántó Ilonkánál. Egészen fiatal, mindössze másfél hónapja van a hivatalnál, alig éri fel a magasabb rekeszeket, de két idősebb szaktárs segítségével már teljesen önállóan dolgozik a nagykanizsai vonalon és már a második vonalvizsgát teszi le.

Egy brigádot is találunk a csoportban, a *Varga-brigádot, amelynek hat tagja közül három élmunkás és egy sztahánovista. Ez a brigád vállalta a kongresszusra, hogy a kötegelők tehermentesítésére minden reggel egy vonal kikötését végzik el, így elérik, hogy a kötegelőket más szektorban tudják foglalkoztatni.*

A szaktársak jókedvűen dolgoznak. A teremben elhelyezett hangszórókon keresztül hanglemezműsort közvetítenek. Az egyik sarokban ízléses „Vörös-sarok", mint minden olyan helyen, ahol öntudatos dolgozók szolgálják a szocializmus építését.

Egri Gyula
Posta Kísérleti Állomás.

Javítsuk hibáinkat

Megkezdődött az Országos Kultúrverseny. A jobban működő postai üzemek kultúrcsoportjai már versenylázban égnek.

A Keleti posta, a Budapest 72. kulturális vonalon is tett kongresszusi felajánlást. A Főposta kultúrosai pedig komolyan foglalkoznak azzal a gondolattal, hogy a Keleti postától elhódítják a nemrégiben elnyert József Attila-vándorzászlót. Ujpest 1. szolgálati nehézségekkel küzd, ennek ellenére beneveztek a kultúrversenyekbe.

A jól működő kultúrcsoportok mellett azonban találunk hiányosságokat is.

Régi és erős kultúrcsoporttal rendelkező postai üzemek nem küldték még be nevezési lapjaikat. Pl. nem találjuk a nevezők között a Budapest 62. kultúrcsoportját. Ugyancsak nem nevezett be Páva-, a Javító II., amely a centenáriumi kultúrversenyben elég szép eredményt ért el.

Vidéken is vannak hiányosságok.

Nem érkezett be pl. az orosházi kultúrcsoport nevezési lapja. Hódmezővásárhely, Nagykanizsa, Karcag, Kaposvár, Sopron sem küldte be nevezését.

(A fenti adatokat a lapzártáig beérkezett nevezések alapján állítottuk össze.)

Eddigi ellenőrzéseink során bebizonyosodott, hogy ott, ahol a szakszervezeti bizottság szívügyének tartja az Országos Kultúrversenyt — amely végeredményben Pártunk Országos Kongresszusát támasztja alá —, *ott a nevezések és a verseny-előkészületek jól folynak.* Azt tapasztaltuk, hogy sokhelyütt, ahol a kultúrnevelési felelősnek nehézségei vannak, nem kéri a Párt segítségét, nem megy támogatásért a tanácshoz, és így jó néhány üzemben a kultúrverseny előkészületei rosszul folynak.

A Postás Dolgozó hasábjain ismételten felhívjuk a postás kultúrosok figyelmét, hogy a versenyben való részvétel egyben a szocialista kultúrához való helyes viszonyukat is jelenti. Akik eddig még nem küldték be nevezési lapjukat, vagy mind a négy ürlapot a tanácshoz továbbították — sürgősen töltsék ki nevezési lapjukat és a „D"-szelvényt juttassák el a Postás Szakszervezet Kultúrnevelési Osztályához.

Kultúrversennyel Pártunk Országos Kongresszusáért!

MAGUNKNAK TAKARÉKOSKODUNK

A tolatószerelvények lármája tompán hallatszik be a pályaudvarról és az állandó, már megszokott zajba csak néha hasít be egy távoli mozdony füttye. A Keleti-pályaudvar itt van alattunk, az ismerős nesz figyelmeztet, hogy *az érkező és induló szerelvényeken levelek, csomagok millióit kell továbbítani, eljuttatni minél hamarább a címzettekhez, mert a küldemények szinte kivétel nélkül mindég* — vagy a címzettnek, vagy a feladónak, néha mindkettőnek — *sürgősek.*

Persze nekünk nemcsak arra kell gondolni, hogy gyorsan és biztonságosan juttassuk el a küldeményeket a rendeltetési helyre — így elmélkedik Strenner Imre a Keleti-posta járati előadója —, hanem arra is, hogy ez az „eljuttatás" minél jobban szervezett és olcsóbb legyen.

Milyen teljesítményt vállalsz az Országos Kongresszus tiszteletére — szakítja meg Imre bácsi gondolatmenetét Szilágyi elvtárs, a párttitkár.

Az ám — szalad át Strenner fején a gondolat

— a kommunistának példát kell mutatni.

Ma is éppen úgy, mint negyvenötben, amikor az egész hivatal csupa rom volt. Ma az építőmunka területén, de olyan szilárd akarattal, mint Pártunk nagyjai tették az illegalitás éveiben vagy mint a Szovjetunió hős partizánjai a Honvédő Háború idején.

Hálánkat Pártunk és a Szovjetunió iránt még jobb munkával fejezhetjük ki.

Nekem meg különös okom van a köszönetre, hiszen a lányom ösztöndíjasként tanul a kazáni egyetemen.

Strenner elvtárs a kongresszus... Igen, igen én már gondolkoztam a munkavállalásról... A levélgyüjtőjáratok

helytelen beosztásával többezer forintot pocsékolunk el.

A kongresszus tiszteletére vállalom...

•

Igy indult el az a jelentős újítás, ami *évente 39.034 kilométer kocsifuttatást, 4370 liter benzint, 4014 munkaóramegtakarítást jelent népgazdaságunknak.*

Igaz, hogy a járatok átszervezése nem ment olyan könnyen, mint azt egynémely ember elképzeli.

Strenner szaktárs, aki altisztként került a postához és a népi demokrácia emelte őt tisztviselői munkakörbe, — mikor járati előadó lett, rögtön látta, hogy a levélgyüjtés körül baj van. Észrevette, hogy a munkáslakta negyedekben elhelyezett levelszekrényeket ritkábban ürítik, mint a belvárosban. Ezt még a tőkésrendszerben vezették be és a felszabadulás után nem törődött vele senki, meghagyták a régit, a helytelent.

Nosza Imre bácsi papirt, ceruzát fogott, számolt, statisztikát csinált, adatokat kért az érdekelt hivatalotktól, önmaga is beleült kis levélgyüjtőkocsiba, telefonált az érdekelt vállalatoknak, üzemeknek, szervezeteknek — most már kétszeresen igyekezett, hiszen kongresszusi vállalást tett — végül kideritette, hogy semmi sem indokolja a belső területeken lévő szekrények túl sürü ürítését. A kezében lévő adatok alapján gondosan kidolgozta a járatok új menetrendjét. Természetesen ügyelt arra, hogy az új gyüjtési rend ne hátráltassa az A.-B.-mozgalmat.

A Keleti postahivatal vezetősége jónak találta

a tervezetet, el is fogadta, de a Főosztály aggodalmaskodott és újabb kétheles „statisztikai adatgyüjtést tartott szükségesnek".

Persze azzal nem számoltak, hogy két hét alatt egy-két száz liter benzin, kilométer és munkaóra megy veszendőbe. Viszont azt sem vették figyelembe, hogy —

hála a Szovjetuniótól nyert tapasztalatoknak

— a Keleti-posta már felügyelő hivatal, amely saját felelősségére — bevezette a gyüjtőjáratok új menetrendjét. A levélgyüjtés január 10 óta már az új módszer szerint folyik és már eddig is jelentős megtakarítást eredményezett.

•

Strenner elvtárs pedig — aki a munkavállalását sikerrel teljesítette — most ismét azon töri fejét, hogy újabb vállalással hogy tudná, a magyar dolgozók nagy ünnepének, Pártunk Országos Kongresszusának tiszteletére munkáját még jobbá tenni. Imre bácsi tudja, hogy egy-egy megtakarított fillér megsokszorozódik és a takarékosság meggyorsítja a szocializmus építését, erősíti a béketábor erejét, végeredményben tehát minden dolgozó boldogulását szolgálja.

TAKÁCS MIKLÓS

Levelezőink írják.

A napokban a régi postaépületünk előtt vitt el az utam. Egy pillanatra elgondolkodva álltam meg. Ebben az ülszéli csárdának beillő patkányfészekben kinlódtunk mi, abonyi postások éveken keresztül. Igen, patkányfészekben, mert annyi volt itt a patkány, hogy még a csomagok sem voltak tőlük biztonságban. Eszembe jutott, hogyan gubbasztottunk téli időben, takarókba burkolódzva, elgémberedett lábakkal. Hiába égett a tűz. A rosszul záródó ajtókon, ablakokon keresztül ki-bejárt a szél.

Megkönnyebbülten sóhajtottam fel. Ez már a multé. A hároméves terv keretében új, tágas és világos otthonhoz jutott az abonyi postahivatal. Izlésesen kifestett, jól fűthető helyiségünkben örömmel dolgozni. Még a közönség is szivesebben jár most a postára.

Örömünk és az abonyi közönség öröme is csak azért nem teljes, mert az elhelyezésünkre szolgáló épület külső tatartozásáról bizony mind a mai napig megfeledkeztek az illetékesek. Pedig hivatalunk főútvonalon fekszik. Ünnepségek alkalmával még a legszebb dekorációk sem érvényesülnek rajta kellőképpen. Ezzel kapcsolatosan nem egyszer hallunk a közönség köréből gúnyos megjegyzést. „Várjanak csak, erre is hamarosan sor kerül" — mondjuk mi ilyenkor mosolyogva. És hisszük, tudjuk, hogy tényleg sor is kerül rá.

Rózsa Jenőné
Abony.

•

A pestújhelyi postahivatal kézbesítő körzetéhez csatolt nyugdíjasok panasza, hogy nyugdíjukat későn kapják kézhez és ráadásul még egy forint kézbesítési díjat is kell fizetniök. Ez a helyzet az állandó utalványok bevezetése óta áll fenn. Az illető nyugdíjasok törzslapjait ugyanis a kézbesítésre illetékes Pestújhely helyett a lakóhelyük szerint illetékes Újpest 1, illetve Rákospalota postahivatal kapta meg. Az a kérdésünk, miért nem küldték meg ezek a hivatalok a nem hozzájuk tartozó törzslapokat a kézbesítésre illetékes pestújhelyi postahivatalnak?

Szeretném, ha soronkívül ön is hozzájárulhatnék az ügy jó és gyors elintézéséhez és ahhoz, hogy megszűnjenek az érdekelt nyugdíjasok jogos panaszai.

Ködmön József kézbesítő,
Pestújhely.

•

Egy minden postás dolgozót érintő kérdésben szeretném kikérni a Postás Dolgozó és rajta keresztül szaktársaim véleményét.

Január 2-án Veszprémből Zánkára rendeltek ki. Kértem előleget, de azt a felvilágosítást kaptam, hogy majd 14 nap multva esetleg kaphatok. Közben eltelt a 14 nap, de nem kaptam. Kérdem, miből éljek addig, amíg végre megkapom az előleget? A szó szoros értelmében nincs miből megélnem.

Miért nem kaphat az, akit kirendelnek, ütlelőleg vagy más címen, mondjuk 100 forintot? Ha esetleg többet fizettek volna ki neki, semmi akadálya, hogy utólag legközelebbi illetményéből levonják.

Kovács Zoltán
Zánka.

November hetedike, délelőtt

Sztálin elvtárs hangja hirtelen csendült fel, meglepte az embereket, pedig régen várták beszédét. Az emberek kiegyenesedtek munkahelyeiken.

Sztálin lassan, nyugodtan és hihetetlen belső erővel beszélt. Néha egy-egy szava elveszett az ezerverszes távolságokat áthidaló közvetítésben, a világűr lármájában és recsegésében. Sokan azt hitték, hogy a rádióközpont a hibás — talán elkésett a kapcsolással.

— Elszalasztották a bitangok! — tört ki Grecskinből a felháborodás, de Alexej, aki éppen mögötte állt, hátbavágta, hogy elhallgattassa.

Kovsov sápadtan állt a helyén, egy pillanatra sem vette le szemét a hangszóróról és áhítattal figyelt minden szóra. Gyakran hamarabb kitalálta, mint meghallotta értelmüket. Alexej korosztályának öntudatos élete elválaszthatatlanul összeforrt Sztálin nevével, működésével, könyveivel és beszédeivel. Iskolás kora óta, attól a naptól fogva, amikor felhangzottak az ünnepélyes szavak: „Esküvel fogadjuk Neked, Lenin elvtárs..."

Alexej és társai szemében Sztálin volt a legfőbb tanítómester, kinek tekintélye minden körülmények között vitán felül állt.

Mikor kitört a háború, a legbátrabb és legkeményebb férfiak szivét is mély aggodalom töltötte el, de reményteljes gondolataik Sztálin felé szálltak. És áthatotta őket Sztálin szózata:

„Elvtársak! Polgárok! Testvéreink! Hadseregünk és hadiflottánk harcosai! Hozzátok fordulok, barátaim!"

Most Sztálin beszélt megint. Ebben az órában Alexej számára nem létezett semmi a világon Sztálin szavain kívül. Hitet és elszántságot öntött bele ez a hang.

Pedig Sztálin nem nyugtatta meg az embereket. Tudta, hogy nem vigasztalást várnak tőle, hanem az igazságot. Mint mindig, az igazságot most is Sztálintól tudta meg az orosz nép: „A hazát fenyegető veszedelem nem csökkent, sőt súlyosbodott... Az ellenség már dicső fővárosunkat, Moszkvát fenyegeti..."

Ő, aki mindig hangoztatta, hogy az emberi élet a legnagyobb érték a világon, most nyiltan megmondta, hogy a hazáért vivott harcban többszázezer szovjet-ember élete esett már áldozatul és még további áldozatra kell felkészülni. Mélységesen emberi hangja itt halkabb lett és mérhetetlen fájdalom csengett benne.

Zsenja nem tudott uralkodni magán. Szégyenkezés nélkül ennyi ember előtt hangosan sírvafakadt. Mint valami gyermek, hüppögve, szipogva zokogott. Alexej is érezte, hogy torkát valami forró gombóc szorítja és lélekzete elakadt. Batmanov, aki Zsenja mellett állt, kinyujtotta kezét és vigasztalóan simogatta a lány fejét. Ezzel a mozdulattal mintha nemcsak Zsenját bátorítgatta volna, hanem mindazokat, akik körülötte álltak... és a vidám, életerős lány is mintha valamennyiük helyett zokogott volna.

„A mi ügyünk igaz ügy — miénk lesz a győzelem!"

A hangszóróban sokáig dübörgött a tapsvihar. És itt, távol Moszkvától, a fagerendákból összerótt klubházban is felzúgott a beszéd visszhangja: a késő éjszakában összegyült háromszáz ember is tomboló lelkesedéssel tapsolt Sztálinnak.

A hangszóróban elült a zaj és felváltotta a himnusz ünnepélyes melódiája. Utána pedig teljes csend lett...

— Elvtársak! — törte meg a csendet Tanja csengő hangja. — Adjunk hálát a sorsnak, hogy van egy Sztálinunk.

(Részlet Ázsájev: Távol Moszkvától c. könyvéből.)

Törődjünk többet munkásszállásainkkal

Postaműszaki hivatalainknál dolgozó távíró munkásaink szociális helyzetét nagy mértékben megkönnyíti a jól felszerelt, egészséges körülmények között elhelyezett, rendben és tisztán tartott munkásszállás. A távírómunkás részére, aki életének nagyrészét otthonától és családjától távol tölti, a munkásszállás valóban második otthona kell, hogy legyen.

A multban ez nem igy volt.

Munkásszállásainkkal a felszabadulás előtti időkben a posta vezetősége nem törődött. Ennek tudható be, hogy a munkásszállások nagy része szükségmegoldásszerűen, használaton kívüli épületrészekben, mosókonyhákban, kiürített raktárépületekben, pincehelyiségekben volt elhelyezve. A munkásszállások felszerelése és berendezése is az elképzelhető leghiányosabb volt. Napirenden volt, hogy szalmazsák és ágy hiányában a munkásoknak a puszta földön kellett hálniok. *A távírómunkásokat*, akik a legmostohább munkakörülmények között, a legnehezebb fizikai munkát végezték egyszerűen *nem vették emberszámba.*

A felszabadulás óta

eltelt időben a berendezési és felszerelési hiányosságok pótlása terén komoly haladás történt. Nehezebb volt a helyzet a munkásszállások elhelyezésére szolgáló épületek rendezése, mert a beruházásokat csak lassabb ütemben lehetett eszközölni. De még ilyen nehézségek mellett is sikerült a felszabadulás óta több mint 23 új munkásszállást létesíteni, illetőleg a meg nem felelőket átépíteni.

Az 1950-es évben több mint félmillió forintot fordított a posta

a munkásszállások felszerelési tárgyainak, bútorzatának pótlására. Ebből az összegből

mintegy 1646 lepedőt, 840 pokrócot, 514 szalmazsákot, 836 fejpárnát, 579 fejpárnahuzatot, számos öltözőszekrényt és sok más felszerelési és berendezési tárgyat kaptak munkásszállásaink.

Sajnos, azonban a komoly fejlődés ellenére is még mindig igen sok a felületességből adódó hiányosság munkásszállásainkon.

Számos példát lehetne e téren felhozni, melyek a legteljesebb közönységre és nemtörődömségre, a dolgozók érdekvédelmének teljes elhanyagolására vallanak.

Sem a szakvezetés, sem szakszervezeti szerveink

nem foglalkoznak rendszeresen és következetesen a munkásszállások problémáival, nem fordítanak kellő figyelmet erre a fontos kérdésre. Így történhetik meg, hogy annak ellenére, hogy munkásszállásaink hiányosságainak pótlására az Anyaghivatalnál elegendő hitel van biztosítva, az egyes igazgatóságok vezetői felületes tájékozódás következtében nem élnek a lehetőséggel és hitelhiányra való hivatkozással még a legfontosabb felszerelési tárgyak igénylését is megtagadják

Csak néhány példát hozunk

fel arra, hogy milyen könnyelműen fogják fel egyes szerveink ezeket a kérdéseket.

Például:

AZ EGRI MUNKÁSSZÁLLÁSON

sem ágyak, sem öltözőszekrények, de még egyetlen asztal vagy szék sincs, ahová a munkások leülhessenek. Az egész munkásszálláson, ahol kb. 25—30-an laknak, egyetlen egy fogas sincs. A dolgozók a falba vert szögekre próbálják felakasztani ruhadarabjaikat, ingóságukat. A szalmazsákok a puszta földön hevernek, sőt egyes dolgozók részére még szalmazsák sincs biztosítva. Ezek kénytelenek a földre szórt szalmán hálni. A szállás lakói 1949 júniusa óta hiába várják a műszaki hivatal által igényelt felszerelési tárgyak megküldését. Ki ezért a felelős?

A GYÖNGYÖSI MUNKÁSSZÁLLÁSON

kevés a férőhely. Itt azt a kényszermegoldást választották, hogy kellő számú ágy hiányában egy férőhelyen ketten alszanak.

A MISKOLC 1. HIVATALBAN

elhelyezett munkásszálláson a távírómunkások *a betonpadlóra fektetett szalmazsákokon alszanak.* A munkásszállás piszkos és férges.

A MÁTÉSZALKAI MUNKÁSSZÁLLÁS

düledezőfélben lévő házban van elhelyezve. A felszerelés hiányos. A szállás piszkos, gondozatlan. Sem szekrény, sem asztal nincs.

A GYŐRI MUNKÁSSZÁLLÁS

dolgozói is hiába várják a már oly régen igényelt öltözőszekrények megérkezését.

Azokon a munkásszállásokon, ahol nincs hiány berendezési, vagy felszerelési tárgyakban igen sok tennivalónk van a tisztaság és a rend biztosítása érdekében.

A szolnoki munkásszálláson, annak ellenére, hogy nem egészen korszerű épületben van elhelyezve, mégis példás rend és tisztaság van. A szállás lakói a meglehetősen szűk helyiség levegőjének elhasználódása ellen állandó, rendszeres szellőztetéssel védekeznek. Az ágynemű kifogástalan, tiszta. A szobát rendszeresen takarítják, az ágyakat szellőztetik és bevetik. Az ételneműeket higiénikusan kezelik. A tűzhely körül sem mosatlan edények, sem ételmaradékok nincsenek. A szállás lakói valóban példát mutatnak arra, hogyan lehet szobájukat szerény feltételek mellett is tisztává, egészségessé, barátságossá tenni.

Komoly feladatunk szakmai és mozgalmi téren egyaránt, hogy ráneveljük munkásszállásaink lakóit arra, hogy szállásukat valóban második otthonuknak tekintsék.

Sokkal többet kell foglalkoznunk a munkásszállások helyzetével,

problémáival. Szakmai szemlék, vizsgálatok, vagy szakszervezeti ellenőrzés, instruálás alkalmával sohase mulasszuk el alaposan megvizsgálni a hivatal munkásszállásának helyzetét.

Szakszervezeti bizottságainknak és szakszervezeti középszerveinknek, de szakszervezetünk központi funkcionáriusainak is fontos feladata kell legyen az, hogy a szállások üzemegészségügyi problémáinak megoldásán túlmenőleg rendszeresen foglalkozzanak a munkásszállások dolgozóinak a mozgalmi életbe való bekapcsolásával, politikai fejlődésével, nevelésével is. A munkásszállások lakói munkaidejük nagy részét az üzemen kívül töltik el. Különös fontossága van tehát annak, hogy a távíró munkásoknak módot, lehetőséget nyujtsunk a szolgálati időn túl arra is, hogy a különféle kulturális lehetőségekből: rádióhallgatás, könyvtárhasználat, napilap- és folyóiratolvasás, rendszeresen kivegyék részüket. Lehetőség van arra, hogy az üzem jóléti keretének terhére minden munkásszállás rádiókészülékhez jusson. Azon kell lennünk, hogy az üzemi könyvtár könyvei, a folyóiratok és napilapok minél nagyobb számban eljussanak a munkásszállások lakóihoz.

Kapcsoljuk be a szállások lakóit

minél előbb és minél jobban az üzem mozgalmi életének vérkeringésébe. A távírómunkások, akik a multban a posta mostohagyermekei voltak, megérdemlik, hogy legfontosabb problémáik, így pl. bérezésük rendezése után most már a továbbiakban életkörülményeikkel, nehézségeikkel is többet törődve, szállásukat valóban második otthonukká tegyük és ezáltal is tovább javítsuk munkakedvüket, munkafegyelmüket, a termeléshez való viszonyukat.

A posta átviteltechnikai és kábelüzeme 3. kábeloszlályán bevezették a 10 perces mozgalmat. Minden dolgozó 10 perccel a munkaidő megkezdése előtt jelentkezik munkahelyén. A különböző párt-, szakszervezeti és szakmai kérdéseket ilyenkor beszélik meg. A Krisztina távbeszélő hivatal dolgozói is csatlakoztak annakidején a Postafőosztály műszaki dolgozói által elindított 30 éves mozgalomhoz, amely a távbeszélő központok műszaki berendezéseinek az eddigi 20 évre előirányzott élettartamát új karbantartási módszerek bevezetésével 30 évre igyekszik kiterjeszteni. E cél elérése érdekében a hivatal dolgozói 12 feladatot tűztek maguk elé. Ebből hármat már megvalósítottak, kettőt rövidesen teljesítenek, a többi hetet pedig még ebben az évben meg fogják valósítani.

*

A debreceni kishivatalok 1950. évi bevételi tervüket általában túlteljesítették. A legjobb eredményt Debrecen 7. hivatal érte el, 155 százalékos teljesítménnyel.

Egy tömegnevelési felelős gondolatai

Igen rosszul megy üzemünkben a tömegpolitikai és természettudományos oktatás.

Na, de belenyugodhatunk abba egyszerűen, hogy rosszul mennek az előadások? Nem, százszor is nem. Mi tehát itt a teendő, kérdem én? El kellene menni tapasztalatcserére valamelyik üzembe, hogy rájöjjek azokra a módszerekre, amelyek segítségével máshol jól dolgoznak és az ilyen tapasztalatokon keresztül a saját munkám jobbá tehetem.

Gyorsan a telefonhoz.

Rövid tájékozódás után sikerült beszélnem az Épületkarbantartó ÜV tömegnevelési felelősével, aki szerint ott ugyan minden a legnagyobb rendben folyik, de ennek ellenére már háromszor kellett a természettudományos előadást elhalasztani. Viszont komolyabb baj azért nincsen. Uj munkamódszert nem tanulhattam meg.

Az Épületkarbantartó-üzem után felhívtam a Járműtelepet

ahol szintén azt a felvilágositást kaptam, hogy sem a tömégpolitikai, sem a természettudományos előadások vonalán nincsen hiányosság. Autóbuszra ültem és néhány perc mulva már a Járműtelep tömegnevelési felelősével tárgyaltam.

— Óh, kérem, a Járműtelepen nincsen hiba, — mondja a tömegnevelési felelős. — A legutóbbi természettudományi előadáson is ezer dolgozó közül már huszan megjelentek.

— Hogy érték el ezt a magas számot?

— Hangszórón bemondtuk az előadás időpontját, azonkivül kiirtuk a hirdetőtáblára és faliujságon is közöltük. Persze, arról nem tehetünk, hogy a faliujságcikket valamilyen ismeretlen tettes eltávolította. A hangszórót pedig, úgy látszik, kevesen hallották. Mi mindenesetre tovább fogjuk folytatni a szervezésnek ezt a jó formáját. Remélhető, hogy a legközelebbi előadásra már húsz helyett harmincan fognak megjelenni.

Na, itt is tanultam valamit! Tegyünk most próbát a város másik végén egy forgalmi hivatalnál. Ezért minden telefonálgatás nélkül

átvillamosoztam az óbudai postaszervekhez

Itt már egész tömeget tudtak mozgósítani a természettudományos előadásra. Arról viszont nem tehettek, hogy a Természettudományos Társulattól kiküldött előadó öt percet késett és ez alatt az öt perc alatt a tömeg elszéledt, mire az előadó megérkezett, csak egy szaktárs volt a teremben, de az is azért, mert elszunyókált és igy nem vette észre a többiek távozását.

Budapesten jó tapasztalatokat szereztem —

— gondoltam magamban — nézzünk meg egy vidéki szervet. „Költséget és fáradságot nem kimélve" Kisvárdára utaztam, ahol szintén hasznos tapasztalatokat nyertem. Itt valami újfajta szervezési módot használtak, aminek meg is volt a hatása olyannyira, hogy az előadást háromszor is meghirdették, de a három előadáson összesen tiz szaktárs jelent meg.

Ilyen tapasztalatok után tértem vissza az üzembe láttam, hogy nálunk nincs is olyan nagy baj, hiszen a mi hivatalunknál mindössze százan dolgoznak, de ebből három mindig pontosan ott van az előadáson. A három közül az egyik párttitkár, a másik az SZB-titkár, a harmadik a szakvezető.

Hogy én miért nem vagyok ott? Hát mindenkit nem szervezhetek be!

Persze, jó példák is vannak. Pl. a Budapest 72-ben kongresszusi felajánlást tettek, hogy az eddigi átlagos 70—80 látogató számát 120-ra emelik. Az 53-as hivatalban a hivatal összes dolgozója — mindazok, akik nem voltak szolgálatban — résztvett az előadáson.

Ügyeljünk arra, hogy a jó példa legyen ragadós!

T—s.

Február 3-án indul a tornászcsapatbajnokság elődöntője

Alig néhány nap van még hátra az alapfokú tornász csapatbajnokság elődöntőjéig. Meg kell állapitanunk, hogy az eddigi előkészületek egyes üzemeinkben jól állnak, megfelelő edzésekkel rendelkeznek, melyek biztositják az elődöntőn való sikeres szereplésüket. Üzemeink közül e téren ellenőrzések és jelentések alapján kiértékelve, vidéki viszonylatban a debreceni kerület végezte eddig a legjobb munkát. Debrecen öt férficsapata és egy női csapata az edzések pontos és lelkiismeretes elvégzésével meglehetősen felkészült a versenyre. Ebben a kerületben Debrecenen kivül még meg kell emlitenünk elsősorban Karcag és Mátészalka jó munkáját, hol szaktársaink napi munkájuk végeztével, több kilométerről sietnek be üzemükbe, hogy eleget tegyenek az alapfokú tornász csapatbajnoksággal kapcsolatban vállalt kötelezettségüknek. De hasonlóan jó munka folyik Szolnokon is, bár eleinte tornatermi nehézségeik voltak. Ezekben az üzemekben a Párt, a Szakszervezeti Bizottság és a szakvonal teljes együttműködése biztositják az eddigi eredmények fokozására. De meg kell emlékeznünk ezenkivül a kerületi titkárság, valamint a kerületi sportfelelős jó munkájáról, amikor a fősúlyt az előkészületek ellenőrzésére helyezték. Ezenkivül jó munkát végeznek debreceni kerületben a minőségi tornaszakosztály tagjai, élükön Aradi művezetővel, valamint éltornászaink, Tóth Lajos, Mogyorósi-Klencs, Mogyorósi Gy., Oláh Katalin és az egyesület vezetője, Tóth Andor is. Ehhez hasonló jó munka folyik a soproni kerületben, Szombathelyen, Győrött és Sopronban, ahol sportegyesületeink, minőségi sportolóink és a vezetők az üzemi szervekkel együtt támogatják és elősegitik munkájukban üzemi tornászainkat. Vidéki üzemeink közül a jobbakhoz tartozik még Miskolc, ahol naponta tartanak rendszeres edzéseket. A sok jó mellett akadnak azonban gyengébben dolgozó üzemek is, mint például Szegeden, ahol még mindig az a kérdés, hogy hol tartsák meg az edzéseket, bár a kerületi titkársággal, valamint a kerületi sportfelelőssel, Dennert Antal elvtárssal többször átbeszéltük ezt a dolgot, de mindezideig eredmény nélkül. Ugyanez a helyzet Pécsett is, ahol az edzéseket csak a közelmultban kezdték meg, a kerületben lévő többi csapatok pedig, igy Dombóváron és Nagykanizsán az edzéseket még meg sem kezdték. Ezekre a súlyos hibákra felhivjuk a kerületi titkárok figyelmét, hogy ne várjanak mindent a központtól, hanem ezen a téren is tanusitsanak több önállóságot. Minden kerületi titkár és szakszervezeti titkár felelős elsősorban az alapfokú tornász csapatbajnokság sikeréért. Igy Budapesten is, ahol az edzések meglehetősen hiányosak (Budapest 112, Lágymányos, Kisérleti állomás, Főposta, Budapest 62, Postaigazgatóság, Ujpest) a szakszervezeti titkárok és a sportfelelősök kérjék a Párt és a szakvonal támogatását a hiányosságok kiküszöbölésére, mert csak igy tudják Pártunk határozatát végrehajtani, ha a tömegsport kiszélesítése érdekében mindent elkövetnek. Jelen esetben az alapfokú tornászcsapatbajnokság sikerét biztositják, hogy méltók lehessünk nagy felszabaditónkhoz, a nagy Szovjetunióhoz, Pártunkhoz, annak nagy vezéréhez, Rákosi elvtárshoz.

Előre a február harmadiki tornász csapatbajnokság elődöntőjének sikeréért!

Céllövészet

Sztálin elvtárs 71. születésnapjának tiszteletére, a Sportlövő Szövetség és a Gamma MSZHSZ-lövészkör csúcskísérleti versenyt rendezett. Ezen a versenyen dolgozóink bebizonyították, hogy nemcsak a termelőmunkában járnak az élen, hanem a fegyvert is jól kezelik. A mecs-puska fekvő testhelyzet versenyében csapatunk 1909 körös eredménnyel, nyolc ponttal megjavítva a régi rekordot, új rekordot állított fel, megelőzve a Honvéd SE és a Gamma csapatát. A csapat tagjai: Almássi, Tóth, Török, Fekete, Farkas. Céllövő szakosztályunk az 1950-es versenyévben érte el eddigi működése alatt a legszebb eredményeket, többek között az üzemek közötti csapatversenyben a kisöbűpuska fekvő csapatbajnokság első helyezésével elnyerte a Magyar Sportlövő Szövetség örökös vándordíját is. A céllövő szakosztály eddigi eredményei a lövészsport tömegsportá való fejlesztése terén komoly lépést jelentenek, mert üzemeinkben meglehetősen nagy és elterjedt a lövészsport. Igy az eddig jó, de kevés versenyzővel rendelkező szakosztály, ma már nagy tömegeket foglalkoztat, mely sok tehetséget ad a lövészsportnak.

Asztalitenisz üzemi bajnokság

Az országos üzemi bajnokság január 31-én befejeződött. Az asztalteniszbajnokságban üzemi viszonylatban első alkalommal vettek részt kerületeink csapatai. Ennek az elgondolásnak helyességét igazolja a verseny végső eredménye: mikor a budapesti döntőben részvevő öt kerületi győztes, Debrecen, Pécs, Szeged, Szombathely, Sátoraljaújhely, valamint a budapesti csoportgyőztesek: Keleti posta, Alközpont, Főposta, Józsefközpont csapata közötti versenyt az országos csapatbajnokságot Debrecen (Pencz, Nagy Jenő, Kerekes, Czakó, Odor) csapata megérdemelten nyerte olyan csapatok előtt, mint például az Alközpont, hol több NB I-es versenyző is szerepelt, például Pidl, Káplán, Mogyoróssi. A bajnokcsapat kiegyensúlyozott csapat benyomását keltette a versenyek alatt, de az egész mezőnyből kiemelkedett és kellemes meglepetésként hatott Pencz nagyszerű játéka. Ezenkivül meg kell emlitenünk a csapat legfiatalabb tagját, Nagy Jenő sporttársunkat, aki a legkomolyabb tehetségek közé tartozik. A csapat erényei közé tartozik a hallatlan küzdőképessége, mely a legnagyobb sportszerűséggel párosul. A debreceni csapat a hármas középdöntőben a mezőny egyik legerősebb csapatát, a Várkonyi és Gommermannal felálló Keleti-posta csapatát nagy küzdelem után győzte le és ezzel jutott a hármas döntőbe. A verseny hallatlanul izgalmas, fej-fej melletti küzdelemben folyt le, melyet végülis 13:10 arányban Debrecen csapata nyert meg. Második helyen az Alközpont (Pidl, Káplán, Mogyoróssi Bonifert, Novák) csapata végzett. Harmadik helyen a Főposta (Hibó, Garamvölgyi, Zsarnóczai, Hidvégi, Hársi) a tavalyi bajnokcsapat végzett.

POSTÁS DOLGOZÓ
Kiadja a Postások Szakszervezete.
Felelős kiadó: MESZÖLY GÉZA.
Felelős szerkesztő: BÁSTA REZSŐ.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczur-u. 27.
Megjelenik minden hó 10-én és 25-én. Telefon: 423—777.
Szakszervezeti tagoknak díjtalan.
Nyomatott a Szikra Lapnyomda körforgógépein.
Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: KULCSÁR MIHÁLY